

การศึกษารายละเอียดที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสายสามัญและสายอาชีพ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ปีการศึกษา ๒๕๑๒

ปริญญานิพนธ์

ของ

ธวัชชัย ชัยจิรณายกุล

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญามหาบัณฑิต

๑๓ มีนาคม ๒๕๑๓

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติไศ์พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้.

สมท นสท.รพช.ประธาน

กรรมการ

กรรมการ

๑๓ มีนาคม ๒๕๑๓

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ก็ เพราะได้รับความช่วยเหลือและคำแนะนำ
อย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฉันทา โชติกเสถียร อาจารย์ ดร.วีรบุรุษ วิเชียรโชติ
และ อาจารย์บุญฤกษ์ วิสมิตะนันท์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย
ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พจน์ สะเพียรชัย ที่ได้ให้คำแนะนำและ
ช่วยเหลือทางานสถิติอย่างดียิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ และครู – อาจารย์แผนกแนะแนว
ของโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย โรงเรียนพินิจวิทยลัย โรงเรียนสุนารีวิทยา และ
โรงเรียนราวสีมาวิทยาลัย ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ด้วย
นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณนิติปรัชญาโศเภชากร วัณณการึกษาทุกท่าน ที่ได้ให้คำ
แนะนำทางานสถิติ.

ธวัชชัย ชัยวิวัฒนากุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑ บทนำ	๑
คำนำ	๑ ✓
- ความมุ่งหมายทั่วไปของการวิจัย	๘
✕ ความมุ่งหมายเฉพาะของการวิจัย	๘
< ความสำคัญของการวิจัย	๑๐
✕/ขอบเขตของการวิจัย	๑๑
กำหนดักความพิเศษเฉพาะ	๑๒
๒ - เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและข้อสมมติฐานในการวิจัย	๑๕
✕ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	๑๕
เปิดหลังสมมติฐานของการวิจัย	๒๓
✕ ข้อสมมติฐานในการวิจัย	๓๑
๓ วิธีดำเนินการ	๓๓
✕ ที่มาและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	๓๓
✕ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง	๓๕
✕ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๓๕
✕ การรวบรวมข้อมูล	๓๗
วิธีจักรกระทำกับข้อมูล	๓๗
๔ - ผลของการวิจัย	๔๔
สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๔๔
การแปลผลเกณฑ์หนึ่ง	๔๕

บทที่	หน้า
การแปลผลคนที่สอง	๔๓
การแปลผลคนที่สาม	๔๓
การแปลผลคนที่สี่	๖๑
การแปลผลคนที่ห้า	๖๕
การแปลผลคนที่หก	๖๘
การแปลผลคนที่เจ็ด	๗๒
การแปลผลคนที่แปด	๘๑
๕ ฉบับร่างผลการวิจัย	๘๘
๖ ✓ สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	๙๓
ความมุ่งหมายของการวิจัย	๙๓
ข้อสมมติฐานในการวิจัย	๙๔
วิธีดำเนินการ	๙๕
สรุปผลการวิจัย	๙๖
ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการศึกษา	๙๙
ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไป	๑๐๒
บรรณานุกรม	๑๐๔
ภาคผนวก	๑๑๐
ภาคผนวก ก.	๑๑๑
ภาคผนวก ข.	๑๑๘
ภาคผนวก ค.	๑๔๔

บัญชีตาราง

การวาง	หน้า
๑ จำนวนนักเรียนสำเร็จระดับ ม.ก.๕ นักเรียนสมัครสอบคัดเลือกเข้า ศึกษาในชั้นอุดมศึกษา และจำนวนผู้เข้าศึกษาในชั้นอุดมศึกษาได้ ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ - ๒๕๑๐	๓๐
๒ จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่เข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม แจกแจงตามอาชีพของผู้ปกครองและสาขาวิชาที่เรียน	๔๔
๓ จำนวนนักเรียนแจกแจงตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้น ม.ก. ๒	๔๖
๔ จำนวนนักเรียนแจกแจงตามจำนวนเงินที่ผู้ปกครองให้เป็นค่าใช้จ่าย ประจำเดือน	๔๗
๕ แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนของนักเรียนสายสามัญ และสายอาชีพ แจกแจงควบคู่กันมิติและชนิด	๔๘
๖ แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนสายสามัญเรียงลำดับความสำคัญตาม หมวดหมู่	๕๔
๗ เปรียบเทียบอันดับความสำคัญของแรงจูงใจของนักเรียนสายสามัญ ที่ได้จากการวิจัยกับสมมติฐาน	๕๕
๘ แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพ เรียงลำดับความ สำคัญตามหมวดหมู่	๕๖
๙ เปรียบเทียบอันดับความสำคัญของแรงจูงใจของนักเรียนสายอาชีพ ที่ได้จากการวิจัยกับสมมติฐาน	๕๗

ตาราง	หน้า
๑๐	ความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน จำแนกตามโรงเรียน ๒๑
๑๑	การวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนได้ตรงตามความเป็นจริง ระหว่างนักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพ ๒๒
๑๒	การวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนได้ตรงตามความ เป็นจริงระหว่างนักเรียนชายและหญิง ๒๓
๑๓	การวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนได้ตรงตามความเป็นจริง ระหว่างนักเรียนกลุ่มที่มีอายุมาก (๑๖ – ๑๘ ปี) กับนักเรียน กลุ่มที่มีอายุน้อย (๑๓ – ๑๕ ปี) ๒๔
๑๔	ความแตกต่างระหว่างจำนวนนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพ โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย ๒๕
๑๕	ความแตกต่างระหว่างจำนวนนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพ โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย ๒๕
๑๖	ความแตกต่างระหว่างจำนวนนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพ โรงเรียนสุรนารีวิทยา ๒๖
๑๗	ความแตกต่างระหว่างจำนวนนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพ โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย ๒๗
๑๘	ความแตกต่างระหว่างจำนวนนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพ ของทั้งสี่โรงเรียนรวมกัน ๒๗

- ๑๘ ความเห็นและความรู้สึกของนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่มีต่อ
หลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสม แจกแจงควมกำนัชม
เลชกณิต ๒๘
- ๒๐ ความแตกต่างระหว่างรายเฉลียของกำนัชมเลชกณิตที่แทนความเห็น
และความรู้สึกต่อหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสมของ
นักเรียนสายสามัญและสายอาชีพ ๓๒
- ๒๑ การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจค่านิยมกกลของนักเรียนสายสามัญ
และสายอาชีพที่ผูกกรองประกอมอาชีพแตกต่างกัน ด้วยการวิเคราะห์
ความแปรปรวน ๓๓
- ๒๒ ความแตกต่างระหว่างแรงจูงใจค่านิยมกกลในแต่ละอาชีพที่ผูกกรอง ๓๔
- ๒๓ ความเชื่อมั่นของความแตกต่างระหว่างแรงจูงใจค่านิยมกกล
ในแต่ละอาชีพที่ผูกกรองของนักเรียน ๓๕
- ๒๔ การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจด้านการเงินของนักเรียน
สายสามัญและสายอาชีพที่ผูกกรองประกอมอาชีพแตกต่างกัน
ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ๓๖
- ๒๕ การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจด้านความถนัด ความสนใจ
และเหตุผลส่วนทัวของนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่ผูกกรอง
ประกอมอาชีพแตกต่างกันด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ๓๗

๒๖	การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงของ นักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพ แตกต่างกันด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน	๗๘
๒๗	การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจด้านลักษณะของงานและความ ก้าวหน้าของนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพ แตกต่างกัน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน	๗๙
๒๘	การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจด้านความจำเป็นของนักเรียน สายสามัญและสายอาชีพที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกันด้วยการ วิเคราะห์ความแปรปรวน	๘๐
๒๙	อาชีพต่าง ๆ ที่นักเรียนเลือกไว้เป็นอันดับหนึ่งเพื่อยึดเป็นหลัก ประกอบอาชีพในอนาคต	๘๑
๓๐	ความรู้ในลักษณะอาชีพที่นักเรียนเลือกไว้เป็นอันดับหนึ่ง แจกแจงด้วย ความถี่และเทคนิคการสายวิชาที่เลือกเรียน	๘๒
๓๑	การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของอันดับความสำคัญของแหล่งแรงจูงใจ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสายวิชา กับอันดับตามสมมติฐานของนักเรียน สายสามัญ	๑๘๖
๓๒	เสนอตัวเลขคะแนนรวมในหมวดแรงจูงใจด้านความจำเป็นเพื่อนำไป วิเคราะห์ความแปรปรวน	๑๘๐
๓๓	การวิเคราะห์ความแปรปรวน	๑๘๒

๓๔	แรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักเรียนสายสามัญในโรงเรียนมัธยม
แบบประสม แจกแจงด้วยการอยละ และกัมมันต์นิยมเลขคณิต	๑๕๒
๓๕	แรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักเรียนสายอาชีพในโรงเรียนมัธยม
แบบประสม แจกแจงด้วยการอยละ และกัมมันต์นิยมเลขคณิต	๑๖๓
๓๖	ความเห็นและความรู้สึกของนักเรียนสายสามัญที่มีต่อหลักสูตรและ
โรงเรียนมัธยมแบบประสม แจกแจงด้วยการอยละ และกา
มันต์นิยมเลขคณิต	๑๗๓
๓๗	ความเห็นและความรู้สึกของนักเรียนสายอาชีพที่มีต่อหลักสูตรและ
โรงเรียนมัธยมแบบประสม แจกแจงด้วยการอยละ และกา
มันต์นิยมเลขคณิต	๑๗๗

1-32
1๐๕-1๐๙.
๑16-๑๙๘
121-143

บทที่ ๑

บทนำ

กำนว

ประเทศจะเจริญก้าวหน้า มีเสถียรภาพมั่นคง และมีระดับการดำรงชีวิตที่สูงได้นั้น ขึ้นอยู่กับการศึกษาของพลเมืองในประเทศ คือประชาชนมีการศึกษาดี มีความสามารถในการผลิตสูงตามความต้องการของประเทศชาติ ศาสตราจารย์ ดร.สุกิจ เหล่าสุนทร ได้กล่าวไว้ในวิทยานิพนธ์ เรื่องวิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาว่า การศึกษาและความสามารถในการผลิตของพลเมือง มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันมาก ถ้าพลเมืองมีระดับการศึกษาต่ำ ความสามารถในการผลิตก็ย่อมจะต่ำไปด้วย ฉะนั้นจึงต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและของประเทศ ก่อนสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ การศึกษาของไทยมีความมุ่งหมายเพียงให้อ่านออกเขียนได้ เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อความหมายและเพื่อศึกษาพุทธศาสนา แต่พอถึงรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งโรงเรียนขึ้น โดยมีความมุ่งหมายเปลี่ยนไปว่า ให้ผู้ศึกษาเล่าเรียนมีความรู้ทางวิชาหนังสือและวิชาเลข เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถพอที่จะเข้ารับราชการได้^๑ ความมุ่งหมายนี้แสดงให้เห็นว่าในสมัยนั้นชาตกนรัถยั้งถือคติว่าจะเป็นหลักราชการได้ หลังจากที่พระองค์เสด็จกลับจากประเทศทวีปยุโรปแล้ว ได้เพิ่มความมุ่งหมายของการศึกษาขึ้นอีกอย่างหนึ่ง คือต้องการคัดเลือกบุคคลที่สามารถไปศึกษาในประเทศต่าง ๆ ในยุโรป เพื่อช่วยให้ราชการก้าวหน้ายิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากความเห็นของอัครราชทูตไทยประจำประเทศอังกฤษ ที่ว่า การศึกษา

^๑ สุกิจ เหล่าสุนทร ดร., วิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยานิพนธ์ ๒๕๐๕ หน้า ๑

^๒ วิชาการ, กรม ความเป็นมาของแผนการศึกษาชาติ ฉบับที่ ๑ ๒๕๐๔ หน้า ๕

ภาคในกรุงเทพฯ ๗ มีความมุ่งหมายที่จะให้นักเรียนชั้นสูงที่มีความรู้ความสามารถที่จะเข้า
ศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ ในต่างประเทศได้^๓ ฉะนั้นความมุ่งหมายของการศึกษาจึง
เปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพทางสังคมและ เศรษฐกิจที่
เปลี่ยนแปลงไป

✓ คร.ปว.ย อิงภากรณ์ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของ
การศึกษาซึ่งคล้ายคลึงกับของแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบัน ดังนี้

๑. เพื่อที่จะอบรมนักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่ดี มีความสัตย์สุจริต มีศีลธรรม
เป็นพลเมืองดี มีความคิดรอบ ท้ารอบ ประพฤติชอบ

๒. กวระอบรมนักเรียน รวมทั้งนักเรียนมหาวิทยาลัยให้รู้จักใช้ความกิด
รู้จักบำรุงสติปัญญาให้เจริญแหลม เพื่อมารองวิชาการให้แตกฉาน และลึกซึ้ง นำมาใช้เป็น
ประโยชน์แก่ตนและประชาชน

๓. ฝึกนักเรียนให้สามารถมีความรู้สำหรับใช้ประกอบสัมมาอาชีพะ เลี้ยงชีวิต
ของตน และครอบครัวได้ โดยไม่เบียดเบียนผู้อื่น^๔

ศาสตราจารย์ ดร.สุกิจ เหล่าสุทธร ได้ให้ความหมายของการศึกษาของประเทศ
ว่า ประเทศที่ให้การศึกษานั้น ไม่ได้หมายเพียงว่า ทำให้ประชาชนแต่ละเมืองเป็นคนเฉลียวฉลาด
มีความรู้กว้างขวาง มีศีลธรรม มีความรู้ในทางศาสนา รู้จักพระ รู้จักสงฆ์ รู้เคารพผู้ใหญ่
มีมารยาทอ่อนน้อม และมีร่างกายแข็งแรงเท่านั้น แต่ต้องฝึกหัดอบรมให้มีความสามารถที่จะ
ประกอบอาชีพที่เหมาะสมได้ตามความต้องการ และความเจริญของประเทศชาติ ฉะนั้นการศึกษา
จึงต้องส่งเสริมให้ประชาชนพลเมืองมีความสามารถ ๖ ประการ คือ

^๓
ก.

^๔
ปว.ย อิงภากรณ์ ดร., "การศึกษา" กณยศึกษา ๑๒ (๕)

๑. ความสามารถที่จะเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศไทย สามารถอยู่ร่วมกัน
 สันติกันได้เป็นอย่างดี และเป็นประโยชน์แกสังคมของตน

๒. ความสามารถที่จะประกอบอาชีพสุจริตตามความถนัด และความชำนาญ
 ที่ตนได้ศึกษามา เพื่อดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัวให้เป็นภาระแก่ชุมชนที่ตนอยู่ร่วม ทั้งเป็น
 การส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญรุ่งเรืองถาวรในเวลาเดียวกันด้วย

ความสามารถทั้งสองประการนี้ จะต้องได้รับการส่งเสริม และฝึกหัดอบรมให้เจริญ
 ทัดเทียมกันไป ^๕

ปัจจุบันนี้ เรามุ่งวัดการศึกษให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจและแผนพัฒนาประเทศ ดังข้อ ๔
 ในแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบันได้กล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า "ในการจัดการศึกษานั้นให้วัดเพื่อ
 สนองความต้องการของสังคมและบุคคล โดยให้สอดคล้องกับแผนเศรษฐกิจ และแผนการปกครอง
 ประเทศ" ^๖ นั่นคือ คนในประเทศจะต้องมีความรู้ และความสามารถในการผลิต เพื่อเพิ่ม
 รายได้ให้แก่ประเทศไทย

สุจริต เพียรชอบ ได้กล่าวแสดงความคิดเห็นไว้ในเรื่อง มหาวิทยาลัยกับการพัฒนา
 เศรษฐกิจว่า การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทั้งด้านสังคม จึงมีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพใน
 การผลิต และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ^๗

ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ได้กล่าวแสดงความคิดเห็นทำนองเดียวกันว่า การทำงานตาม
 แผนพัฒนาเศรษฐกิจนั้น ต้องอาศัยคนมีวิชาประเภทและระดับต่าง ๆ ^๘

ดร.กำแหง พลางกูร เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
 เรื่องนี้ว่า การจัดการศึกษาทุกระดับ จะต้องให้สอดคล้องกับนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจและการ

^๕ สุทธิใจ เหล่าสุนทร ดร., ล.ก. หน้า ๔

^๖ ศึกษาธิการ, กระทรวง เอกสารการศึกษามัธยมศึกษา ๖ แผนการศึกษาแห่งชาติ หน้า ๓

^๗ สุจริต เพียรชอบ "มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาเศรษฐกิจ" ทุนยศึกษา
 ๑๖ (๔) : ๒๕ เมษายน ๒๕๐๔

^๘ ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ดร., ล.ก.

ปกครอง เช่นรัฐบาลนโยบายจะสร้างโรงงานอุตสาหกรรมก็ต้องพยายามผลักดันให้มีความรู้ความสามารถทางนั้นโดยเฉพาะ เพื่อฝึกอบรมคนให้เป็นผู้ผลิตมากขึ้น^๘ จะเห็นได้ว่า ทุกคนมีความเห็นตรงกันว่าต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจและแผนพัฒนาประเทศ เพื่อสร้างกำลังคนระดับต่าง ๆ ไปเป็นผู้ผลิตของประเทศ อันเป็นหนทางเดียวที่จะพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้า

กำลังคนที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศมีอยู่หลายระดับ แต่ที่เรากำลังต้องการมากในขณะนี้ คือ ระดับกลาง ศาสตราจารย์ ดร.สุกิจ เหล่าสุนทร ได้กล่าวไว้ในเรื่องการศึกษาเพื่ออาชีพในโรงเรียนมัธยมว่า การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จำเป็นที่จะต้องใช้ช่างฝีมือต่าง ๆ ในระดับกลาง และผู้ทำงานในสาขาต่าง ๆ มากมาย การสร้างช่างฝีมือให้มีความสามารถพอสมควรที่จะประกอบอาชีพ เพื่อเพิ่มผลผลิตให้แก่ประเทศตามแผนเศรษฐกิจของชาติ คือการให้การศึกษา แต่การฝึกหัดหรือการสร้างกำลังแรงงานเช่นว่านี้ จะกระทำได้ดีจะได้นักถือเมื่อ บุคคลเหล่านั้นกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษา^๙

รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้ จึงได้สร้างโรงเรียนอาชีวศึกษาขึ้น หลายประเภทและหลายแห่ง เช่น โรงเรียนช่างกล โรงเรียนการช่าง โรงเรียนเกษตรกรรม โรงเรียนพาณิชย์ ฯลฯ เพื่อผลิตกำลังคนในระดับกลางสนองความต้องการของประเทศ แม้ว่ารัฐจะได้การสนับสนุนเป็นพิเศษต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา จนถึงกับบัญญัติไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบันซึ่งที่ ๒๕ ว่า "รัฐพึงสนับสนุนอาชีวศึกษาอย่างกว้างขวาง และให้สอดคล้องกับภาวะทางเศรษฐกิจของชาติ"^{๑๐} แต่กระนั้นประชาชนก็ยังไม่ค่อยนิยมโรงเรียนอาชีวศึกษาบางประเภท

^๘ กำแหง พลังกูร ดร., "สถานการณ์ศึกษาแห่งชาติ" วิทยาสาร

๕๕ : ๒๔๑ - ๒๔๒ กันยายน ๒๕๐๒

^{๑๐} สุกิจ เหล่าสุนทร ดร., การศึกษาเพื่ออาชีพในโรงเรียนมัธยม หน้า ๔๘

^{๑๑} ศึกษาธิการ, กระทรวง, ล.ก. หน้า ๑๑ -

ทั้งนี้คงเนื่องด้วยประชาชนส่วนใหญ่ไม่ยอมรับและต้องการให้บุตรหลานของตน เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย
 กังที่ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ กล่าวไว้ในเรื่อง การศึกษากับสังคมไทยปัจจุบันว่า ลักษณะเด่น
 ของสังคมไทยปัจจุบันที่เห็นได้จากการศึกษา ก็คือ ชาวบ้านทั่วไปนิยมส่งบุตรหลานของตนให้ได้
 เลาเรียนในชั้นสูง ๆ ใ้มากที่สุด เท่าที่กำลังทรัพย์ของตนจะอำนวย บางคนถึงกับกู้หนี้ยืมสิน
 มาเพื่อการนี้โดยเฉพาะ บางคนก็สำเร็จตามความตั้งใจไปด้วยดี แต่บางคนก็ได้รับความลำบาก
 ยากแค้นเพราะไม่ประสบความสำเร็จ ลักษณะนี้เองที่บ่งให้เห็นถึงความเข้าใจที่เอนเอียงของคน
 ส่วนมากอยู่เนื่องว่าการศึกษาคือ การได้เข้าเรียนในโรงเรียน ในวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย
 กะมีการศึกษาคือคนที่เรียนสำเร็จจากโรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยเท่านั้น ^{๑๒} ด้วย
 เหตุนี้ประเทศไทยจึงกำลังประสบปัญหาทางการศึกษาที่ยังแก้ไม่ตก ก็ือนักเรียนส่วนมากมุ่งเข้าเรียน
 ในมหาวิทยาลัย แต่มหาวิทยาลัยรับนักเรียนได้ในจำนวนจำกัด ผลก็คือปีหนึ่ง ๆ จะมีนักเรียน
 ม.ศ. ๕ ที่สอบเข้าเรียนที่ไหนไม่ได้เป็นจำนวนมาก เยวชนเหล่านี้ต้องได้รับความผิดหวังและเป็น
 คนเกว้งคว้างกริ่ง ๆ กลาง ๆ ซึ่งอาจจะเป็นอันตรายต่อสังคม และประเทศ ทั้งนี้คงเนื่องจาก
 นักเรียนและผู้ปกครองไม่ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเลือกเรียนต่อและการเลือกอาชีพ จึงเลือก
 ได้ไม่ตรงกับความเป็นจริง (unrealistic) ก็้อมีได้คำนึงถึงความสามารถทางสติปัญญา ความ
 ฉลาดโอกาสที่จะศึกษาต่อ และโอกาสที่จะได้ทำงานหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว ทั้งไม่คำนึง
 ถึงฐานะทางการเงินของตน จึงต้องประสบความผิดหวัง

ปัญหาดังกล่าวข้างต้น เป็นปัญหาใหญ่สำหรับการศึกษาของไทยในปัจจุบัน รัฐกำลังหา
 วิธีแก้ปัญหานี้ โดยจัดตั้งโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีงเป็นที่นิยมกันมากในต่างประเทศ เช่น ใน
 สหรัฐอเมริกา และแคนาดา เป็นต้น เพราะสามารถส่งเสริมให้นักเรียนเรียนตามความสามารถ
 และความถนัดอย่างใกล้ชิด ดร.เอกวิทย์ ณ ถลาง ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับโรงเรียนมัธยมแบบ
 ประสมไว้ว่า ผู้สำเร็จมัธยมศึกษาแล้วไม่มีงานทำ เพราะทำอะไรไม่เป็นนั่นเป็นสิ่งที่น่าเสียดาย

^{๑๒} ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ "การศึกษากับสังคมไทยในปัจจุบัน" วิทยาสัยกร

ฉะนั้น การดำริที่จะเปิดสอนหลักสูตรโรงเรียนมัธยมแบบประสม จึงเป็นสิ่งที่ชอบด้วยเหตุผล และความจำเป็นของบ้านเมืองอย่างยิ่ง แม้ทรัพยากรที่ไว้ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม จะสิ้นเปลืองมากกว่าโรงเรียนแบบเก่า แต่ผลตอบแทนย่อมคุ้มค่า เพราะมุ่งให้เด็กได้เจริญตามความถนัด และความสามารถอันเป็นศักยภาพของตน พร้อมทั้งให้ความรู้ในวิชาชีพพอที่จะเป็นพื้นฐานของการประกอบอาชีพได้ โดยแก่นแล้ว หลักสูตรมัธยมศึกษาการมุ่งฝึกฝนอบรมจิตใจ นิสัย และความถนัด ให้เป็นคนใช้การได้จริง ๆ มากกว่าให้รู้วิชาเสีย เป็นสิ่งที่จรรยา และฝึกฝนได้หลังจากเมื่อออกทำงาน^{๑๓}

กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินโครงการมัธยมแบบประสมมาเป็นปีที่สามแล้ว การจัดโรงเรียนประเภทนี้จะต้องใช้รายสิ้นเปลืองเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องมีการกู้เงินเป็นกรณีพิเศษ เพื่อดำเนินงานตามโครงการนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ มีข้อความตอนหนึ่งกล่าวไว้ในเรื่องโครงการมัธยมแบบประสมว่า โครงการมัธยมแบบประสมแบบ ๑ เป็นโครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๑๐ - ๒๕๑๒ เป็นระยะเวลา ๓ ปี จำนวนเงิน ๔๔๔.๕ ล้านบาท ได้จากธนาคารแห่งประเทศไทย และต่างประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา และธนาคาร เพื่อใช้ก่อสร้างอาคารเรียนและโรงฝึกงาน ซื้อวัสดุอุปกรณ์การเรียน การสอน ให้ทุนแก่คณะครูของโรงเรียนในโครงการและศึกษานิเทศก์ไปศึกษาและดูงานในต่างประเทศ เพราะตามโครงการกำหนดจะจัดโรงเรียนมัธยมแบบประสมเพิ่มขึ้นอีก ๒๐ โรงเรียน เนื่องจากได้ทดลองจัดที่โรงเรียนสุนทรวิจิตร จังหวัดนครราชสีมาแล้วได้ผลดี^{๑๔}

๑. โรงเรียนมัธยมแบบประสม เป็นโรงเรียนที่จัดหลักสูตรเพื่อสนองความต้องการของ

^{๑๓} เอกวิทย์ ฌ ถวาง คร., "ทัศนบางประการเกี่ยวกับกลยุทธ์นโยบายการศึกษา" แนวทางวิชาการ , กรมสามัญ ๒๕๑๐ หน้า ๒๔

^{๑๔} "โครงการโรงเรียนมัธยมแบบประสม" วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ

นักเรียนให้ได้เรียนตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ เพราะถ้านักเรียนได้เรียนตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจ แล้วก็จะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพในอนาคต ด้วยเหตุนี้ทางโรงเรียนจึงเปิดสอนทั้งสายสามัญ และสายอาชีพ เพื่อเตรียมตัวนักเรียนให้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย กับเพื่อออกไปประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาชั้นสูง การเลือกเรียนสายไหนนั้นขึ้นอยู่กับความคิดจิตใจของนักเรียนเอง ฉะนั้นการแนะแนวจึงมีบทบาทสำคัญมากในโรงเรียนมัธยมแบบประสม เพราะเป็นบริการที่ช่วยเหลือให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง ช่วยให้นักเรียนใคร่จักแก้ปัญหา และตัดสินใจด้วยตนเอง ทั้งนี้เพราะการเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมนั้น จะต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกสาขาวิชาที่จะเป็นพื้นฐานของการประกอบอาชีพในอนาคต

กรีนลีฟ ได้กล่าวว่า การเลือกอาชีพในสมัยก่อนเป็นของง่าย เพราะถ้ามักเป็นอาชีพเกษตรกรรม เครื่องจักรและโรงงานมีน้อย เด็กชายเมื่อเห็นว่างมีมือทำงาน ถ้ามีความสนใจและรู้จักสังเกตเท่านั้น ก็สามารถตัดสินใจเลือกอาชีพได้ เด็กผู้หญิงก็มีหน้าที่เพียงเป็นแม่บ้านเท่านั้น แต่ทุกวันนี้การเลือกอาชีพมีความยุ่งยากสลับซับซ้อนมากขึ้น เครื่องจักรและโรงเรียนมีจำนวนมากขึ้น การทำงานต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญพิเศษเฉพาะอย่าง การเลือกอาชีพจะกระทำโดยการสังเกตผลงาน และว่างมีมือแขนสมัยก่อนหาได้ไหม แต่ต้องหารายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ ก่อนที่จะตัดสินใจเลือก ^{๑๕}

พาราเกิส ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลง วิทยาการก้าวหน้า และประชากรในประเทศเพิ่มจำนวนมากขึ้นเท่าใด ก็จะเพิ่มปัญหาทางอาชีพและความต้องการประกอบอาชีพในด้านต่าง ๆ มากขึ้นเท่านั้น ^{๑๖}

นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาเป็นจำนวนมาก มักจะประสบปัญหาของการเลือกศึกษาต่อและการเลือกอาชีพ เพราะไม่ทราบว่าตนควรจะศึกษาต่อในแขนงวิชาใด และควรจะประกอบ

๑๕

Greenleaf, Walter James, Occupations and Careers p. 2 - 4.

๑๖

Paradis, Adrian M., You and the Next Decade p. 2 - 4.

อาชีพอะไรจึงจะเหมาะสม บางคนเลือกศึกษาหาในแขนงวิชาที่ตนไม่มีความถนัดและไม่มีความสามารถ ผลสุดท้ายก็จะประสบความผิดหวัง บางคนไม่ประสบความสำเร็จในอาชีพที่ตนประกอบ จึงต้องเปลี่ยนอาชีพอยู่เสมอ ทำให้ขาดความก้าวหน้าในวิถีการทำงาน สิ่งเหล่านี้อาจมีสาเหตุมาจากความไม่เข้าใจตนเอง หรือสิ่งเร้าภายนอกมาฉีกรัฐพลและจูงใจให้เลือกก็มากพอและเลือกอาชีพที่ไม่เหมาะสม ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง ในกรณีเช่นนี้อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนมีความสนใจต่อสิ่งเร้าหรือแรงจูงใจภายนอกมากกว่าสนใจในตัวอาชีพ หรือลักษณะของวิชาที่จะศึกษารึจริง ๆ เช่น นักเรียนบางคนอาจจะเลือกเรียนแพทย์ เพราะเห็นว่าอาชีพนี้มีรายได้ที่ร่ำรวยเร็ว และมีเกียรติในสังคม แม้ได้คำนึงถึงคุณสมบัติของตนเองว่าจะเหมาะสมกับอาชีพนี้หรือไม่ การปรกติแพทย์เป็นอาชีพที่จะต้องเสียสละ ทำงานท่ามกลางบรรยากาศที่แวดล้อมไปด้วยบุคคลที่ดำรงได้รับการทุกขเวทนา ถ้าใครเป็นคนสำร่วย กลัวผี กลัวเลือด หน่อกลิ่นยาหรือสารเคมีบางชนิดไม่ได้ ก็จะทำงานในอาชีพนี้ไม่ได้ แม้จะทำให้ได้ก็ไม่ได้มีความสุขขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และอาจจะต้องเปลี่ยนอาชีพในที่สุด แรงจูงใจและสิ่งเร้าภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อและการเลือกอาชีพของนักเรียนนั้นมีอยู่มากมาย เป็นต้นว่า อยากจะมีรายได้สูง อยากจะมีตำแหน่งหน้าที่การงานที่มีเกียรติ ต้องการจะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง ต้องการความนิยมยกย่องจากสังคม อยากจะแต่งเครื่องแบบที่สวยงาม ฯลฯ บางคนก็เลือกตามความต้องการของบิดามารดาและญาติพี่น้อง ตลอดจนเพื่อนฝูงและบุคคลที่รู้จัก บางคนก็อาจจะเลือกด้วยความจำเป็น หรือด้วยสาเหตุอื่น ๆ

✓ ความมุ่งหมายทั่วไปของการวิจัย

ดังได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นว่า โรงเรียนมัธยมแบบประสม เป็นสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้ศึกษาเล่าเรียนตามความถนัด และความสามารถ ฉะนั้นจึงมีการจัดหลักสูตรให้นักเรียนทุกคนได้ทดลองเรียนวิชาที่ตนเองถนัด วิชาที่ตนถนัด ความสามารถ และความสนใจของตน ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนเลือกเรียนได้ถูกต้อง เหมาะสม และตรงตามความเป็นจริงมากขึ้น แต่ก็ยังไม่แน่ว่าโครงการนี้จะได้ผลและประสบความสำเร็จ

ตามความมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ จึงเป็นการสมควรที่จะศึกษาถึงการเลือกวิชาเรียน บละ
ดาวิชาของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมว่าเลือกได้เหมาะสมตรงตามความเป็นจริงมาก
น้อยเพียงใด มีแรงจูงใจอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อการเลือกของเขา แรงจูงใจดังกล่าวมีอิทธิพล
มากน้อยเพียงใด และนักเรียนมีความรู้สึกต่อโรงเรียนมัธยมแบบประสมอย่างไร ผู้วิจัยเห็นว่า
เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาสิ่งเหล่านี้ให้ลึกซึ้งและกว้างขวางต่อไป เพื่อเป็นการพิสูจน์
ว่าโครงการโรงเรียนมัธยมแบบประสมเป็นโครงการที่นโยบายนี้ได้จริงสมกับความมุ่งหมาย
หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

✓ ความมุ่งหมายเฉพาะของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาสิ่งต่อไปนี้

✓ ๑. เพื่อศึกษาว่า บุคคล, เงิน, ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว
เกี่ยวข้องกับเลือก, ลักษณะของงาน และความก้าวหน้า, และความจำเป็น มีอิทธิพลหรือไม่
แรงจูงใจให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาสายสามัญ และสายอาชีวศึกษา มากน้อยเพียงใด

✓ ๒. เพื่อทราบเหตุผลส่วนตัวของนักเรียนว่าทำไมจึงไม่เลือกเรียนวิชาสายสามัญ
หรือสายอาชีวศึกษา เพื่อนำผลที่ได้ไปตรวจสอบกับข้อที่ ๑ และสังเกตว่าคำตอบตรงกันหรือไม่
สอดคล้องกันหรือไม่

๓. เพื่อศึกษาว่าสายวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนนั้น เหมาะสมกับความสามารถ
และสภาพของตน ตามความเป็นจริงหรือไม่ เพียงไร โดยพิจารณาจากเกณฑ์ต่อไปนี้

๓.๑ คะแนน หรือเกรดเฉลี่ยของ ป. ๙ ม.ก. ๑ และ ม.ก. ๒

๓.๒ ฐานะของอาชีพและรายได้ของพ่อแม่

๓.๓ วิชาที่ทำคะแนนได้ดีเสมอมา

๓.๔ วิชาที่ชอบมากที่สุดเสมอมา

๓.๕ วิชาที่ไม่ชอบเสมอมา

๓.๖ ความสอดคล้องของแผนกวิชาที่เลือกเรียนกับอาชีพที่นักเรียนจะออกไปประกอบในอนาคต

๓.๗ ความรู้ ความเข้าใจ ในรายละเอียดของวิชาอาชีพที่นักเรียนเลือกไว้เป็นอันดับ ๑

๔. เพื่อศึกษาว่าเพศและอายุ ของนักเรียนที่แตกต่างกัน จะมีความสำคัญต่อความสามารถในการเลือกเรียนสายวิชานั้น ๆ ตามความเป็นจริงหรือไม่ เพียงไร

๕. เพื่อศึกษาถึงความรู้ดีของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสม

๖. เพื่อต้องการทราบว่านักเรียนเลือกเรียนสายสามัญหรือสายอาชีพมากกว่ากัน และความแตกต่างอันนี้ มีมากน้อยที่จะทำนายแนวโน้ม และความเคลื่อนไหวของโรงเรียนมัธยมแบบประสมในอนาคตได้หรือไม่

๗. เพื่อศึกษาว่าอาชีพของบุพการี มีผลต่อแรงจูงใจ ในการเลือกเรียนหรือไม่

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยหวังว่าจะเป็นประโยชน์ในทางการศึกษา โดยเฉพาะโครงการมัธยมแบบประสม หลายประการ ดังนี้

๑. ผลของการวิจัยจะบอกให้เราทราบถึงปัญหาและข้อดี ข้อเสียบางประการของโรงเรียนมัธยมแบบประสมในขณะนี้ ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการเสนอแนะให้เจ้าหน้าที่โครงการผู้บริหาร และผู้จัดทำหลักสูตร ของโรงเรียนมัธยมแบบประสม ได้นำไปพิจารณา เพื่อจะได้ปรับปรุง แก้ไขโครงการนี้ให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนและสังคมมากขึ้น

๒. เป็นประโยชน์ต่อครู อาจารย์แนะแนวของโรงเรียนโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในเรื่องการเลือกอาชีพ และเลือกสายวิชาที่เปิดสอนในโรงเรียน ตลอดจนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นไป

๓. ผลของการวิจัยจะทำให้เราทราบถึงสภาพอันแท้จริงของการ เล็กสายวิชา ที่จะเรียนของนักเรียน และผู้ปกครองที่มีส่วนในการ เล็กสายวิชาให้บุตรและหลานของตน นอกจากนี้ จะทำให้เราได้ทราบถึงควมนิยมในการ เล็กเรียนสายอาชีพของประชาชนปัจจุบันนี้ว่ามีมากน้อย เพียงใด

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

๑. นักเรียนที่ไ้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อรวบรวมข้อมูลมาทำการวิจัยในครั้งนี้นั้น สุ่มจากนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๒ ของโรงเรียนมัธยม แบบประสม ๔ แห่ง ดังนี้

โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย	จังหวัดพระนคร	จำนวน	๑๐๐ คน
โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย	จังหวัดลพบุรี	จำนวน	๑๐๐ คน
โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย	จังหวัดนครราชสีมา	จำนวน	๑๐๐ คน
โรงเรียนสุนารีวิทยา	จังหวัดนครราชสีมา	จำนวน	๑๐๐ คน
รวมจำนวนนักเรียนที่ไ้ทำการวิจัยทั้งสิ้น			๔๐๐ คน

๒. แบบสอบถามที่ไ้เป็นเครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูล แบ่งเนื้อเรื่องที่ต้องการทราบออกเป็น ๔ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน มีชื่อ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้ของผู้ปกครอง และระดับการเรียนของนักเรียน

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับแรงจูงใจ หรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียนสายสามัญ หรือสายอาชีพ สร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด ให้นักเรียนบอกเหตุผลที่ไม่เลือกเรียนสายสามัญ หรือสายอาชีพ

ตอนที่ ๕ เกี่ยวกับความกึกกัมและความรู้สึกรักของนักเรียนต่อหลักสูตร
และโรงเรียนมัธยมแบบประสม สร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

ตอนที่ ๕ เกี่ยวกับความรู้ในลักษณะอาชีพที่นักเรียนจะยึดเป็นหลักทำมา
หากิน สร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า และเติมคำในช่องว่าง เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ระกอบ
การพิจารณาว่านักเรียนเลือกเรียนตรงตามความเป็นจริงหรือไม่

คำจำกัดความพิเศษ

“แรงจูงใจ” หมายถึงอิทธิพลหรือสิ่งก่อกำ... ที่จูงใจหรือชักนำให้นักเรียนเลือกหรือไม่
เลือกเรียนสายสามัญหรือสายอาชีพ ได้แก่ บุคคล เงิน ความถนัด ความสนใจ และเหตุผล
ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง ลักษณะของงานและความก้าวหน้า และความจำเป็นบางอย่างที่
บังคับให้เลือก

“ความถนัด” หมายถึงความสามารถเฉพาะที่บุคคลกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ดีเป็นพิเศษ
ตามธรรมชาติ C.V. Good ได้ให้ความหมายของคำนี้ไว้ พอจะสรุปได้ว่าความถนัด
เป็นผลรวมของลักษณะต่าง ๆ และสมรรถภาพ ที่ใช้เป็นรากฐานในการทำนียบระดับของความ
สัมฤทธิ์ผลที่แน่นอนของบุคคล เป็นต้นว่า ความถนัดทางด้านอาชีพ ก็หมายถึงศักยภาพที่นำไปสู่
ความสัมฤทธิ์ผลในอาชีพใดอาชีพหนึ่ง ซึ่งตามปกติแล้วจะแสดงออกมาให้ทราบได้โดยการปฏิบัติ
หรือทดลองทำจริง ๆ ^{๑๗}

“ความสนใจ” หมายถึงสภาพที่คนเรา เกิดความรู้อยู่หรือมีจิตใจจดจ่อต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด
เป็นพิเศษ โฟรลิก และฮอยท์ ได้ให้ความหมายของคำนี้ไว้ในหนังสือ “การทดสอบเพื่อการ
แนะแนว” ว่า ความสนใจเป็นแรงผลักดันอันหนึ่งที่ทำให้บุคคลกระทำการใด ๆ หรือ
กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความสนใจ แสดงถึงความเอนเอียงในการที่บุคคลจะเลือก หรือทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด

ที่ตนชอบมากกว่าสิ่งอื่น ๆ ถ้าจะกล่าวให้ง่ายกว่านี้ ความสนใจก็คือ "การชอบ" หรือสิ่งที่เรา "ชอบ" นั่นเอง ^{๑๘}

"สายสามัญ" หมายถึงสายวิชาที่มีสอนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม เพื่อปูพื้นฐานความรู้ให้นักเรียนสามารถไปศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาระดับสูง มีสามแผนกวิชา คือ แผนกวิทยาศาสตร์ แผนกศิลปะ และแผนกทั่วไป

"สายอาชีพ" หมายถึงสายวิชาที่มีสอนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม เพื่อปูพื้นฐานความรู้ให้นักเรียนสามารถไปศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่ต่ำกว่าระดับปริญญา หรือออกไปประกอบอาชีพโดยได้รับการฝึกฝนวิชานั้น ๆ เจิมเติม แบ่งออกเป็น ๔ แผนกวิชา คือ แผนกเกษตรกรรมศิลป์ แผนกคหกรรมศิลป์ แผนกธุรกิจศิลป์ และแผนกอุตสาหกรรมศิลป์

"วิชาชีพ" หรือ "วิชาอาชีพ" หมายถึงวิชาที่เกี่ยวกับอาชีพซึ่งเปิดสอนในสายอาชีพ เช่น ช่างก่อสร้าง ช่างโลหะ ช่างเครื่องยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างวิทยุและโทรคมนาคม ธุรกิจ บัญชี ช่างกลึงไม้ เป็นต้น ฯลฯ

"อาชีพ" หมายถึงอาชีพทุกชนิดที่นักเรียนมุ่งหวังจะออกไปประกอบในอนาคต รวมทั้งอาชีพที่ควรเรียนในระดับมหาวิทยาลัย และต่ำกว่ามหาวิทยาลัย

"นักเรียน" หมายถึงนักเรียนชาย - หญิง ที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในปีการศึกษา ๒๕๒๖ ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ๔ แห่ง คือโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย โรงเรียนพิษณุวิทยาลัย โรงเรียนสุนารีวิทยา และโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย

"โรงเรียนมัธยมแบบประสม" หมายถึงโรงเรียนที่มีการสอนวิชาทั้งสายสามัญและสายอาชีพ ๔ โรงเรียน คือ โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย โรงเรียนพิษณุวิทยาลัย โรงเรียนสุนารีวิทยา และโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย

^{๑๘} โพรลิก, คลีฟฟอร์ด พี และวอร์น, เคนเนธ บี. การทดสอบเพื่อการแนะแนว เล่มที่ ๑๑ ฉบับแก้ไข และฉบับใหม่ ๆ แปล หน้า ๓๖๕

"ความสามารถในการเลือกเรียนต่ออย่างเหมาะสมตามความเป็นจริง" หมายถึงความเหมาะสมใกล้เคียง ระหว่างสายวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนกับเกณฑ์ต่อไปนี้

๑. คะแนน หรือเกรดเฉลี่ย ของ ป.๗ ม.๓. ๑ และ ม.๓. ๒
๒. ฐานะของอาชีพ และรายได้ของพ่อแม่
๓. วิชาที่ทำคะแนนได้ก็เสมอมา
๔. วิชาที่ชอบมากที่สุดเสมอมา
๕. วิชาที่ไม่ชอบเสมอมา
๖. ความสอดคล้องของแผนการศึกษาที่เลือกเรียนกับอาชีพที่นักเรียนจะออกไปประกอบ

ในอนาคต

๗. ความรู้ ความเข้าใจในรายละเอียดของวิชาอาชีพที่นักเรียนเลือกไว้เป็น

อันดับ ๑

ในการตัดสินใจว่านักเรียนเลือกเรียนอย่างเหมาะสมตามความเป็นจริงหรือไม่นั้น จะใช้ เกณฑ์ข้อที่ ๑ ข้อที่ ๒ และข้อที่ ๖ เป็นหลักสำคัญที่สุดในการตัดสินใจ กล่าวคือ ผู้ที่เลือกเรียนสายสามัญ แผนกวิทยาศาสตร์ และแผนกศิลปะ ควรจะได้เกรดหรือคะแนนเฉลี่ยใน ม.๓. ๑ และ ม.๓. ๒ ประมาณ ๒.๕ หรือ ๓๔ % ขึ้นไป ส่วนแผนกทั่วไปควรจะได้ เกรดหรือคะแนนเฉลี่ยในชั้นดังกล่าวประมาณ ๒.๒ หรือ ๒๕ % ขึ้นไป นักเรียนคนใดที่ได้ คะแนนเฉลี่ยดังกล่าวต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ก็ควรจะเลือกเรียนสายอาชีพ และผู้ประกอบการมี ฐานะดีและรายได้สูงพอที่จะอุดหนุนให้เขาเรียนได้จนสำเร็จ กล่าวคือ ผู้ปกครองของนักเรียนที่ เลือกเรียนสายสามัญควรมีรายได้ค่าสุดเกินละ ๑๓๐๐ บาท พร้อมทั้งฐานะความเป็นอยู่ และอุปการะเลี้ยงดูอยู่ในบ้านประกอบการพิจารณา อย่างไรก็ตาม นักเรียนที่ถือว่าเลือก เรียนไปเหมาะสมตามความเป็นจริงนั้น จะต้องมีความสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทั้ง ๗ ข้อ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและข้อสมมติฐานในการวิจัย

✓ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนนั้น ได้มีผู้ศึกษาและวิจัยเอาไว้มากพอสมควร ทั้งในและต่างประเทศ เอกสารและงานวิจัยของต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย มีดังต่อไปนี้

ปี ค.ศ. ๑๙๕๑ แกลเลอร์^๑ ได้ศึกษาความสนใจในอาชีพของเด็กวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง ๑๒ - ๑๔ ปี พบว่าเด็กในวัยนี้ทั้งชายหญิงต่างมีความกระตือรือร้นในเรื่องอาชีพแล้ว และอาชีพที่สนใจก็มีไต่สูงไปกว่าระดับอาชีพของพ่อแม่เลย

ในปีเดียวกันนี้เอง อีเซล และเทต^๒ ได้ศึกษาและวิจัยว่า เด็กในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแตกต่างกันอย่างไร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายหญิงจำนวน ๑๕๗๒ คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนชายหญิงมากกว่า ๑ ใน ๓ ต้องการศึกษาต่อในวิทยาลัย มีเพียงจำนวนน้อยที่ต้องการศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนชายมากกว่า ๑ ใน ๔ และนักเรียนหญิงเกินครึ่งเล็กน้อย ต้องการออกไปทำงานทันทีที่หลังจากจบโรงเรียนมัธยมไปแล้ว นอกจากนี้ยังพบอีกว่า อาชีพที่นักเรียนชายสนใจมากที่สุดได้แก่อาชีพที่สืบต่อกับบรรพบุรุษ วิชาชีพชั้นสูง (professional) การค้า เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม นักเรียนหญิงส่วนมากสนใจวิชาชีพชั้นสูง (professional) เช่น การค้า และงานภายในบ้าน

^๑ Galler, E.H., "Influence of Social Class on Children's Choices of Occupation," Elementary School Journal, 51:439-445, 1951

^๒ Ezell, Lonnie B., and Tate, Henry H., "High School Students Look to the Future," The Journal of Educational Research, 49:217-222, November, 1955.

ปี ค.ศ. ๑๙๔๓ สตรอง^๓ ได้ศึกษาความสนใจในเรื่องอาชีพของเพศชายและหญิง ผลปรากฏว่า ความแตกต่างในการเลือกอาชีพขึ้นอยู่กับความสนใจของตนเองเป็นส่วนใหญ่ หญิงและชายสนใจแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ชายสนใจอาชีพที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมณฑลไก กิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ การเมือง ทหาร และอาชีพที่มีลักษณะโดดเด่นเด่น ส่วนหญิง นั้น มักจะสนใจในงานด้านศิลปะ คนตรี กิจกรรมทางวรรณคดี บัญชี ครู และงานด้าน สังคมสงเคราะห์ สิ่งที่ชายและหญิงมีความสนใจแ่ ๆ กัน คือ คนตรี และบัญชี

ปี ค.ศ. ๑๙๔๔ เอ็ดมิสตัน และสตราร์^๔ ได้ศึกษาสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ ของเด็ก โดยให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายในรัฐโอไฮโอจำนวน ๑๐๑๔ คน ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่าสิ่งที่เป็แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน คือ การได้มีโอกาสรับใช้เพื่อตนเองเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปเป็นความพึงพอใจในงานนั้น การได้ รับค่าตอบแทนที่เหมาะสม การได้รับความยกย่องจากผู้อื่น และความมั่นคงของงาน ตามลำดับ

ปี ค.ศ. ๑๙๕๐ โกลเซน^๕ ได้ศึกษาและวิจัยความคิดเห็นในเรื่องอาชีพของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยทั่วสหรัฐอเมริกา ปรากฏว่านักศึกษานั้นสนใจอาชีพที่เปิดโอกาสให้ได้ใช้ ความกิริเริ่มของตนเอง ทั้งเป็นงานที่มั่นคงปลอดภัย และมีรายได้ด้วย

เพอร์โรน^๖ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องทัศนนิยมและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงชั้นปีที่ ๙ และ ๘ จำนวน ๑๙๖ คน พร้อมทั้ง บิคามารดาของนักเรียนเหล่านั้นด้วย ผลปรากฏว่า บิคามารดาและบุตรมีความเห็นตรงกันว่า

^๓ Strong, Edward L. K., Dr. Vocational Interest of Men and Women, Standford, California, Standford University Press, 1943.

^๔ Edmiston, K.W., and Star, C.H., "Youth's Attitude Toward Occupations" Occupations, 26 : 213 - 220, 1948.

^๕ Goldsen, Rose K., What College Students Think B. Van Nostrand Company Inc., p. 65, 1960.

^๖ Perrone, Philip L., "Values and Occupational Preferences of Junior High School Girls." The Personnel and Guidance Journal, 44 : 254 - 257, November, 1965.

ทัศนียภาพทางอาชีพที่สำคัญที่สุดคือ รายได้สูง และความมั่นคงในอนาคต ทัศนียภาพโดยทั่วไปที่สำคัญไ้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น ทำงานกับวัตถุ และไม่ต้องการงานตามคำสั่งใคร

กอบบิ้นส์^๗ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความปรารถนา และความมุ่งหวังทางด้านการศึกษา และอาชีพของนักเรียนชายมัธยมปลาย จำนวน ๔๘๖ คน จากทั้งหมดผล ในรัฐหลุยส์เซียนา ผลปรากฏว่า กรอบกว้างมีอิทธิพลต่อเรื่องเหล่านี้มาก ก็นักจะมีอิทธิพลมากต่อการเลือกอาชีพ ส่วนมารดาจะมีอิทธิพลมากกว่าในการเลือกการศึกษาต่อ ส่วนเพื่อน ๆ มีอิทธิพลรองลงไป การเลือกอาชีพของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับความสนใจ ความพอใจ ค่าจ้าง และลักษณะของงานเป็นสำคัญ

กริบมอนส์ และโจเนส^๘ ได้ศึกษาวิจัยถึงการเปลี่ยนทัศนียภาพทางอาชีพในช่วงระยะเวลา ๕ ปี คือตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๔ ถึง ๑๙๖๓ ของนักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเมืองบอสตัน จำนวน ๑๑๑ คน ผลปรากฏว่านักเรียนทั้งชายและหญิง เปลี่ยนทัศนียภาพทางอาชีพอยู่ตลอดเวลา ๕ ปี เด็กหญิงสนใจทัศนียภาพเกี่ยวกับการติดต่อกับคนและนริการสังคม ส่วนรายได้ ความมีเกียรติ และสิ่งเร้าภายนอกมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของเด็กชาย

อีคดี้^๙ ได้ศึกษาและวิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนเกษตรกรรม ในรัฐหลุยส์เซียนา จำนวน ๓๔๑ คน ผลปรากฏว่าบิดามารดา เพื่อน

^๗ Dobbins, Loy Henderson, "Educational and Occupational Aspirations and Expectations of High School Senior Boys in Five Louisiana Parishes," Dissertation Abstracts, 29(9):2958, March 1969.

^๘ Gribbons, Warren D., and Lohnes, Paul R., "Shift in Adolescents' Vocational Values," The Personnel and Guidance Journal, 44 : 248 - 252, November, 1965.

^๙ Eaddy, Vanik Silas, "The Influence of Selected Factors on the Vocational Choices of Vocational Agricultural Students in Louisiana," Dissertation Abstracts, 29(9) : 2953 - 2959, March, 1969

บุคคลในอาชีพที่เขาเลือก ญาติ บุคคลภายในโรงเรียน และพระ มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของเขามากน้อยตามลำดับ การเลือกอาชีพของนักเรียนมีความสำคัญอยู่ที่ ความสนใจส่วนตัว ความพึงพอใจ และผลตอบแทนด้วย มีนักเรียนเพียงจำนวนน้อยที่ได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ในการทำงาน ความสามารถและค่าตอบแทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะมีความสัมพันธ์กับการเลือกระดับอาชีพของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

๑๐ วิสแตก ได้สัมภาษณ์นักเรียนชาวแม็กซิกันชั้นปีที่ ๘ ที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๑๐๔ คน ผลปรากฏว่า บิดามารดาและญาติมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของเด็กผู้ชายมากที่สุด เพราะอย่างน้อยที่สุดก็เป็นผู้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ นักเรียนกลุ่มที่อยู่ในเมืองเล็กนั้น บิดามารดาและญาติที่เฝ้าดูจะมีความสำคัญมากที่สุด โรงเรียนมีความสำคัญรองลงมา ส่วนนักเรียนที่อยู่ในเมืองใหญ่ ๆ ไม่ค่อยจะคำนึงรายนามครอบครัว

๑๑ เอิร์ดแมน ได้ศึกษาวิจัยถึงการเลือกอาชีพของเด็กชายวัยรุ่นที่เรียนช้า ผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กวัยรุ่นที่เรียนช้านี้ รู้จักตนเองเป็นส่วนมาก และพยายามเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับตน ประสบการณ์เกี่ยวกับอาชีพที่ได้รับจากที่บ้านและชุมชนมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพมากกว่าทางโรงเรียน

๑๒ ปี ค.ศ. ๑๙๔๔ ลูก ได้ศึกษาวิจัยของนักประกอบค่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของเด็กผู้ชาย โดยอาศัยกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นมัธยมต้นและมัธยมปลายใน

๑๐

Wilstach, Ilah Muller, "Vocational Maturity of Mexican - American Youth," Dissertation Abstracts 28(4):1683-1684, November, 1957.

๑๑

Erdman, Robert Lee., "Vocational Choices of Adolescent Mentally Retarded Boys," Dissertation Abstracts, 17(11):2477, November, 1957.

๑๒

Cook, Walter Roy, "Factors Associated with the Occupational Choices of Young Man," Dissertation Abstracts, 28(2):799, August, 1967.

มณฑลเพอร์ธวีน วิสกอนซิน จำนวน ๓๘๘ คน ผลปรากฏว่าการเลือกอาชีพจะมีความสัมพันธ์กันอย่างมีระบบกับพื้นฐานเกรนธุรกิจสังคม ระดับความปรารถนาทางอาชีพ สถิติไครเมีย และความสนใจในอาชีพ ส่วนสภาพการแต่งงานของบิดามารดา และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพอย่างมีนัยสำคัญ

๑๓ ได๊กกีนาวิจยองค์ประกอบด้านประสบการณ์ แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ ที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนิสิตในวิทยาลัยที่ตัดสินใจเลือกอาชีพไว้แล้ว กับเวลาที่ยังตัดสินใจไม่ได้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ ๑ ของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ปี ๑๙๕๖ - ๑๙๕๗ ผลปรากฏว่า กลุ่มนิสิตที่เลือกอาชีพไว้แล้วเป็นอาชีพที่คล้ายคลึงกับอาชีพของบิดา และต้องการมีอาชีพตามบิดา

แพนเนอร์ ๑๔ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ และการเลือกอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวายจำนวน ๑๘๓ คน ผลของการศึกษาส่วนหนึ่งปรากฏว่า ระดับความสนใจ และระดับอาชีพของบิดา มีความสัมพันธ์กับระบับการเลือกอาชีพอย่างมีนัยสำคัญ

เวเวด, อัลเลอร และสเทร่าส ๑๕ ได้ศึกษาวิจัยฐานะทางสังคมและความหมายนั้นทางการศึกษาและอาชีพ ใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมของรัฐวิสคอนซิน ปี ก.ศ. ๑๙๔๗ จำนวน ๔๑๖๗ คน ผลปรากฏว่าฐานะทางสังคมมีอิทธิพลที่สำคัญต่อความหมายนั้นทางการศึกษาและอาชีพ

๑๓ Lyon, James Burke, "A Study of Experimental, Motivational and Personality Factors Related to Vocational Decision Versus Indecision," Dissertation Abstracts, 4(20) : 1269, October, 1959.

๑๔ Tanzer, Walter L., "Vocational Choice and Personality : A Study of the Relationship of Personality to Choice of Vocational Field and Vocational Aspiration Level," Dissertation Abstracts, 4(17), 890, 1957.

๑๕ Sewell, W.H., Haller, M.O., and Streus, M.A., "Social Status and Educational and Occupational Aspiration," American Sociological Review, 22 : 67 - 73, February, 1957.

๑. คอลลาโซ ^{๑๖} ได้ศึกษาวิจัยการวางแผนอาชีพของเด็กหนุ่มสาวชาว Puerto Rican กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายหญิงจากสิบโรงเรียน จำนวน ๕๑๕ คน ผลปรากฏว่านักเรียนที่อยู่ในแหล่งอุตสาหกรรมในเมือง บิดาประกอบอาชีพชั้นสูงหรือรับราชการ มักจะเลือกอาชีพชั้นสูง ส่วนนักเรียนที่อยู่ในชนบท บิดาเป็นชาวนา หรือทำงานหนัก จะเลือกอาชีพในระดับต่ำเป็นส่วนมาก

๑. โอซوجلู ^{๑๗} ได้ศึกษาเปรียบเทียบอาชีพของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จตามความสามารถ และต่ำกว่าความสามารถในทางวิชาการ กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนประเภทละ ๒๐๗ คน เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นรองปีที่ห้าที่อยู่ในโครงการของรัฐอิลลินอยส์ ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ประสบความสำเร็จตามความสามารถจะมีความมั่นใจ เชื่อมั่นตนเอง ทั้งในด้านบุคลิกภาพและการเลือกอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีความสำเร็จต่ำกว่าความสามารถ นักเรียนที่ประสบความสำเร็จต่ำกว่าความสามารถมักจะเลือกอาชีพที่ไม่อยู่ในระดับเกี่ยวกับความสามารถทางวิชาการ และความสนใจ

๑. มอสเมอร์ ^{๑๘} ได้ศึกษาวิจัยการเลือกอาชีพของนักเรียน โดยให้นักเรียนชั้นมัธยมปลายในชิคาโก แคลิฟอร์เนีย จำนวน ๕๔๐ คน เลือกอาชีพที่เขาชอบมากที่สุด ๓ อาชีพ จากที่เสนอไว้ทั้งหมด ๑๐๐ ชนิด ผลปรากฏว่านักเรียนที่มีสติปัญญาสูงมักจะเลือกอาชีพชั้นสูง

๑๖ Collazo, Jenaro Collazo, "Occupational Plans of Puerto Rican Youth," Dissertation Abstracts, 28(4) : 1534 - 1535, October, 1967.

๑๗ Ozoglu, Suleyman Cetin, "A Comparison of Occupational Choices of Achieving and Underachieving High School Juniors," Dissertation Abstracts, 25(11) : 6397 - 6398, May, 1965.

๑๘ Moser, W.E. "Vocational Preference as Related to Mental Ability," Occupations, 27 : 460 - 461, April, 1948.

ที่ต้องการการฝึกฝนในระดับสูง ส่วนนักเรียนที่มีสติปัญญากำ จะเลือกอาชีพที่ต้องการการฝึกหัด
ทางด้านวิชาการเพียงเล็กน้อย หรืออาจจะไม่สนใจวิชาการเลย

✓ โคลกราน^{๑๘} ได้ศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ของความเข้าใจตนเอง (Self - Concept)
กับแรงจูงใจทางด้านการเรียน และระดับความปรารถนาทางอาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ ๕ และ
๑๒ ผลปรากฏว่า แรงจูงใจทางด้านการเรียน และระดับของความปรารถนาทางอาชีพไม่มี
ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ แรงจูงใจทางด้านการเรียนและระดับความปรารถนาทางอาชีพ
ของนักเรียนที่เตรียมตัวจะเรียนสายอาชีพและสายสามัญไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

✓ ปี ก.ศ. ๑๙๔๘ เกรสเคน^{๑๙} ได้สัมภาษณ์นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง อย่างละเอียดพบว่า
ส่วนใหญ่เลือกอาชีพไม่ตรงตามความเป็นจริง ซึ่งได้ผลตรงกันกับการศึกษาที่ใช้แบบสอบถามอื่น ๆ

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ เป็นการศึกษาวิจัยที่ส่วนมากกระทำกันในสหรัฐอเมริกา สำหรับงาน
วิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวกับการเลือกอาชีพและการศึกษาต่อ มีดังต่อไปนี้

✓ ปี พ.ศ. ๒๕๐๐ บุญถึง นันนนา^{๒๐} ได้ศึกษาเปรียบเทียบการเลือกอาชีพกับโอกาส
ทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๓ และปีที่ ๖ บางกลุ่มในจังหวัดชลบุรี ใช้แบบสอบถาม
รวบรวมข้อมูล ผลปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๓ และปีที่ ๖ ส่วนใหญ่สนใจอาชีพ
ข้าราชการ ธุรกิจ ทหาร ตำรวจ แม้ว่าอาชีพดังกล่าวจะได้รับเงินเดือนไม่บ่อยจะสูงนักก็ตาม
แต่ก็เป็นอาชีพที่มีเกียรติสูงในประเทศไทย นักเรียนหญิงเกือบทั้งหมดสนใจวิชาชีพชั้นสูง โดยเฉพาะ
พยาบาลและครูซึ่งมีมากกว่าอาชีพอื่น มีนักเรียนเพียงส่วนน้อยเลือกเรียนแพทย์และวิศวกรรม

๑๘

Cochran, John Robert, "The Relationship of the Self-Concept
to School Motivation and Level of Occupational Aspiration," Dissertation
Abstracts, 29(9) : 2958, March, 1969.

๑๙

Dresden, K.W., "Vocational Choices of Secondary Pupils,"
Occupations, 27 : 104 - 106, 1948

๒๐

Boonthung Nannar, Occupational Choices Compared with
Occupational Opportunities of Selected Students from Choburi,
Master thesis, p. 45.

และ ๑ ใน ๓ ของนักเรียนพวกนี้เลือกเรียนวิชาวังกล่าว ทั้งที่ตอบว่าตนไม่ชอบวิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์เลย ผลของการศึกษาที่น่าสังเกต คือ อาชีพที่นักเรียนเลือกเป็นอันดับสอง จะ ตรงตามความเป็นจริงกว่าอาชีพที่เลือกเป็นอันดับแรกอยู่เล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติแรงงาน ของชาติ และของจังหวัดชลบุรี การที่นักเรียนเลือกอาชีพไม่ตรงตามความเป็นจริงนั้นอาจจะ เป็น เพราะกลุ่มตัวอย่างมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงก็ได้

✳ ในปีเดียวกันนี้เอง เพียงใจ พึ่งพระเกียรติ^{๒๒} ได้สำรวจความสนใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา สรุปผลได้ดังนี้ นักเรียนทั้งชายและหญิงสนใจวิชาแพทย์มากที่สุด รองลงมาคือ พหุการ วิศวกรรม ภูมิ พยาบาล เกษตร เลขนุกร นอกจากนั้น ยังพบว่า เด็กผู้ชายยัง ไม่มีความรู้ในเรื่องอาชีพที่พอ บางคนยังไม่ทราบว่าวิศวกรเขาทำอะไรกันบ้าง และต้องการ เป็น แพทย์ทางความนิยมของคนทั่วไป ความคิดเห็นและความสนใจต่ออาชีพใดอาชีพหนึ่งของปิตามารกา ห่วงบานมีอิทธิพลมากพอที่จะโน้มน้าวความสนใจของเด็กได้ เห็นความสำคัญและ เกิดความสนใจศึกษา เล่าเรียน เพื่อไปประกอบอาชีพ นั้น ๆ

ทักนี้ย สุขทวี^{๒๓} ได้ศึกษาวิจัยทัศนคติและความสนใจของนิสิต นักศึกษาที่มีต่ออาชีพ โดยสำรวจจากนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักศึกษามหาวิทยาลัย ส่วน จำนวน ๑๑๕๕ คน ใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูล ผลปรากฏว่า อาชีพที่นิสิตนักศึกษาพอใจนั้น จะต้องเป็นงานที่มี ความมั่นคง ปลอดภัย อิสระ เป็นงานที่มีเกียรติ และเปิดโอกาสให้ใช้ความสามารถที่ เกิน ภาย

✳ วิวรรณ หงส์วิลาส^{๒๔} ได้ศึกษาวิจัยถึงสาเหตุที่นักเรียนเลือกเข้าเรียนในโรงเรียน พณิชการ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูล ผลปรากฏว่า เหตุที่เลือกเรียน

^{๒๒} เพียงใจ พึ่งพระเกียรติ "การสำรวจความสนใจของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อรับปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์ ๒๕๐๐

^{๒๓} ทักนี้ย สุขทวี "ทัศนคติและความสนใจของนักศึกษาที่มีต่ออาชีพ" เพื่อรับ ปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์ ๒๕๐๕

^{๒๔} วิวรรณ หงส์วิลาส "เหตุที่นักเรียนเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนพณิชการ" เพื่อรับปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์ ๒๕๐๖

เกิดจากความสมัครใจของตนเองมีอัตราสูงสุด สาเหตุอื่นคือ บิดามารดาให้เรียน มีผู้แนะนำ
เข้าใจว่าเรียนง่าย เรียนตามเพื่อน ๆ และเข้าเรียนที่อื่นไม่ได้

✓ ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ จันทิมา บุญวานิช ^{๒๕} ได้สำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดเพชรบุรี ที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา ผลปรากฏว่า ผู้ปกครองต้องการ
ให้นักเรียนเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมากกว่าที่จะให้เรียนทางอาชีวศึกษา คือร้อยละ
๓๔ และ ๑๓ ตามลำดับ นักเรียนที่ตัดสินใจเลือกเรียนโดยปรึกษาบิดามารดามีจำนวนร้อยละ
๖๑ และที่ตอบว่าสนใจเองมีร้อยละ ๒๗

ปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ยุพรรณิ กุศลสมิต ^{๒๖} ได้ศึกษาวิจัยถึงค่านิยมทางอาชีพของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดพระนคร - ธนบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายหญิงจำนวน ๓๐๐ คน
ใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูล ผลปรากฏว่านักเรียนที่มีระดับสติปัญญาสูงมีเกณฑ์ในการเลือกอาชีพ
ดังนี้ คือ มีผู้บังคับบัญชาเป็นนักบริหารที่ดี เป็นอาชีพที่สุจริต ความสบายใจในการทำงาน และ
อิสระในการทำงาน ส่วนนักเรียนที่มีสติปัญญาต่ำไม่เห็นความสำคัญของเกณฑ์นี้

ในปีเดียวกันนี้ เฉลิมชัย อุบลสงฆ์ ^{๒๗} ได้ศึกษาวิจัยความสามารถในการเลือกเรียน
ต่อของนักเรียนชายหญิงชั้น ม.ศ. ๓ โรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท จำนวน ๔๕๐ คน ใช้
แบบสอบถามรวบรวมข้อมูล ผลปรากฏว่า นักเรียนส่วนมากเลือกเรียนได้ไม่ตรงตามความเป็นจริง
นักเรียนหญิงที่เลือกเรียนไ้ตรงตามความเป็นจริงมีจำนวนมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญ
นั่นคือ เพศหญิงเลือกเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงดีกว่าเพศชาย ส่วน

^{๒๕} จันทิมา บุญวานิช "การสำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
จังหวัดเพชรบุรี ที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา" เพื่อรับปริญญาตรี คุรุศาสตร์ ๒๕๐๕.

^{๒๖} ยุพรรณิ กุศลสมิต "ค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ใน
จังหวัดพระนคร - ธนบุรี" เพื่อรับปริญญาโท คุรุศาสตร์ ๒๕๑๐.

^{๒๗} เฉลิมชัย อุบลสงฆ์ "การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกเรียนต่อของ
นักเรียน ม.ศ. ๓ และบทบาทของโรงเรียนในการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมในจังหวัดชัยนาท"
เพื่อรับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๑.

อายุไม่มีผลต่อความสามารถในการเลือกเรียนต่อ

ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ลักดา สุวรรณรัตน์ ได้ศึกษาวิจัยแรงจูงใจในการเข้าศึกษา
วิชาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทการช่างอุตสาหกรรม จำนวน ๒๐๔ คน ใช้นแบบ
สอบถามรวบรวมข้อมูล ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรมส่วน
ใหญ่เนื่องมาจากแรงจูงใจด้าน ลักษณะของงาน เกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า
ประสบการณ์ ความสนใจ และความกระตือรือร้นในตนเอง และเงินค่าเล่าเรียน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อและการเลือกอาชีพของนักเรียนใน
สหรัฐอเมริกา นั้น ทำให้เราทราบข้อเท็จจริงพื้นฐานเกี่ยวกับการเลือกอาชีพว่า เด็กวัยรุ่น
ทั้งหญิงและชายที่มีอายุระหว่าง ๑๒ - ๑๔ ปี จะกระตือรือร้นในเรื่องอาชีพแล้ว ดังนั้นจึง
คาดว่ากลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง ๑๓ - ๑๔ ปี ที่นำมาวิจัยในครั้งนี้ก็คงมีความสนใจในอาชีพและ
ได้วางแผนอาชีพของตนในอนาคตไว้อย่างแน่นอนแล้วเหมือนกัน

นักเรียนในสหรัฐอเมริกาทั้งชายหญิงประมาณ ๑ ใน ๓ ต้องการจะศึกษาต่อใน
มหาวิทยาลัย มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ต้องการเรียนต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษา (Technical
School) ความนิยมอันนี้คล้ายคลึงกับนักเรียนในเมืองไทย อาชีพที่เลือกก็มักจะเป็น
อาชีพชั้นสูง หญิงและชายมีความสนใจอาชีพต่างกันเพียงเล็กน้อย เป็นคนว่า ผู้ชายมักจะสนใจ
ในอาชีพที่เกี่ยวกับเครื่องยนต์กลไก กิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ การเมือง ทหาร และอาชีพ
ที่ทันสมัยโลกโนน ผู้หญิงมักจะสนใจในค่านศิลปะ กิจกรรมทางวรรณคดี ครู และสังคม
สงเคราะห์ ซึ่งเป็นหลักกรรมค่าที่ต่างก็สนใจอาชีพและงานที่เหมาะสมกับเพศของตน และการ
ยอมรับทางสังคม

ลักดา สุวรรณรัตน์ "แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะ
ออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทการช่างอุตสาหกรรม" เพื่อรับปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๒.

✓ อิทธิพลหรือแรงจูงใจที่ทำให้นักเรียนเลือกอาชีพประเภทต่าง ๆ นั้น การวิจัยของนักวิจัยหลาย ๆ ท่านที่ศึกษาในเรื่องเดียวกัน ได้ผลใกล้เคียงกันมาก เป็นันว่า การมีโอกาสรับใช้เพื่อนมนุษย์ รายได้ดี ได้รับการยกย่องจากสังคม เป็นอาชีพที่มีเกียรติ มีความมั่นคง เป็นอิสระ ปลอดภัย และมีโอกาสได้ใช้ความคิดริเริ่มของตนเอง แต่ลำดับความสำคัญของแรงจูงใจเหล่านี้จะไม่ตรงกันทีเดียว คงเปลี่ยนแปลงไปตามกลุ่มตัวอย่างและแบบสอบถามของผู้วิจัยแต่ละคนที่กำหนดแรงจูงใจหรืออิทธิพลต่อการเลือกไม่เหมือนกัน

✦ อิทธิพลที่สำคัญมากต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนอีกประการหนึ่ง คือตัวบุคคล ผลการวิจัยของหลาย ๆ ท่านเห็นพ้องกันว่า บิดามารดา มีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพและเลือกศึกษาต่อเป็นอันดับแรก ผลการวิจัยของบางท่านที่ลึกซึ้งไปกว่านี้ บิดาจะมีอิทธิพลต่อนักเรียนมากในการเลือกอาชีพ มารดาจะมีอิทธิพลมากต่อการเลือกศึกษาต่อ นอกจากบิดามารดาแล้ว บุคคลที่มีความสำคัญรองลงไปคือ เพื่อนฝูง ครูพี่ บุคคลในอาชีพ บุคคลภายในโรงเรียน และ ~~พระ~~ นักเรียนที่อาศัยอยู่ในเมืองเล็ก ๆ นั้น บิดามารดาและญาติพี่น้องจะมีความสำคัญมากที่สุดต่อการเลือกอาชีพ โรงเรียนมีความสำคัญรองลงมา นักเรียนที่อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่มักจะไม่คำนึงรอมตามกรอบกว้าง อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนที่อยู่ในเมืองใหญ่มีโอกาสเห็นสิ่งต่าง ๆ มาก เป็นผู้มีหูกกว้างขวางทั้งสภาพการณ์ในเมืองใหญ่ยังสอนและอบรมให้เป็นตัวของตัวเอง รู้จักพึ่งตนเอง ดังนั้นจึงเลือกอาชีพและเลือกศึกษาต่อด้วยความคิดเห็น และความพอใจของตนเอง

นอกจากแรงจูงใจ และอิทธิพลดังกล่าวมาแล้ว ยังมีอิทธิพลอื่นอีกที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน คือ ระดับทางเศรษฐกิจสังคม และระดับอาชีพของบิดา เค็มมักจะเลือกอาชีพเจริญรอกตามบิดา หรือเลือกอาชีพที่มีระดับใกล้เคียงกับระดับอาชีพของบิดา เป็นันว่า บิดาประกอบอาชีพชั้นสูง บุตรก็จะเลือกประกอบอาชีพชั้นสูง และถ้าบิดาประกอบอาชีพที่อยู่ในระดับต่ำ บุตรก็มักจะประกอบอาชีพที่อยู่ในระดับต่ำ นอกจากนี้ นักเรียนที่มีสติปัญญาสูงจะเลือกอาชีพชั้นสูงที่ต้องการการฝึกฝนในระดับสูง นักเรียนที่มีความสามารถทางสมองต่ำ จะเลือกอาชีพที่ต้องการการฝึกฝนในระดับต่ำ และนักเรียนส่วนมากเลือกเรียนได้ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง ✍

✓ ส่วนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเลือกอาชีพและการศึกษาต่อที่กระทำในเมืองไทยนั้น
ยังไม่กว้างขวางและลึกซึ้งเท่าใดนัก แต่ตามที่ผู้ศึกษาวิจัยไว้แล้วนั้น ปรากฏผลใกล้เคียงกัน
คือ กองการเลือกอาชีพที่มีความมั่นคง ปลอดภัย เป็นอิสระ เป็นงานที่มีเกียรติ เปิดโอกาส
ให้ได้ใช้ความสามารถพิเศษ เป็นอาชีพสุจริต และความสบายใจในการทำงาน บิดามารดามี
อิทธิพลมากต่อการเลือกศึกษาต่อและการเลือกอาชีพของนักเรียน นอกจากนี้ก็มีเพื่อน ๆ ครู
และบุคคลอื่น ๆ ผลอีกประการหนึ่ง คือ นักเรียนไทยส่วนใหญ่เลือกศึกษาต่อไม่ตรงกับสภาพ
ความเป็นจริง เช่นเกี่ยวกับนักเรียนในต่างประเทศ

✓ เมื่อเปรียบเทียบลักษณะของการเลือกอาชีพและการศึกษาต่อของนักเรียนไทยกับนักเรียน
ต่างประเทศโดยเฉพาะชาวอเมริกันแล้วปรากฏว่าแรงจูงใจในการเลือกอาชีพของนักเรียนทั้งสอง
ชาติมาจากความพอใจที่ว่า เป็นอาชีพมั่นคง ปลอดภัย เป็นอิสระ เป็นงานที่มีเกียรติ รายได้
สูง และได้รับการยกย่องจากสังคม บิดามารดาของนักเรียนทั้งสองชาติต่างก็มีอิทธิพลต่อการ
เลือกอาชีพ และศึกษาต่อ ส่วนฐานะทางเศรษฐกิจสังคมและอาชีพของบุพการีก็มีความสำคัญ
มากเช่นกัน กล่าวโดยสรุปแล้วผลของการวิจัยที่กระทำในประเทศทั้งสองมีความใกล้เคียงกันมาก

การวิจัยที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดนี้ ส่วนใหญ่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเป็นมวลประชากร
โดยทั่ว ๆ ไปเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเกณฑ์ในการเลือกอาชีพ ทักษะนิยม ความสนใจอาชีพ และแรง
จูงใจที่ได้เด็กเข้าเรียนในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ ทั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาและโรงเรียน
อาชีวศึกษา ปัจจุบันนี้มีโรงเรียนมัธยมแบบประสม ซึ่งเปิดสอนทั้งวิชาสายสามัญและสายอาชีพ
และเพิ่งดำเนินการตามโครงการมาได้เป็นปีที่ ๓ โรงเรียนประเภทนี้คงจะมีบทบาทสำคัญมากใน
โอกาสต่อไป เพราะเป็นโรงเรียนที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนตามความถนัดและความสนใจ
จึงเห็นว่าจะน่าจะได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสายสามัญและ
สายอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ คาดว่าผลที่ปรากฏออกมาอาจจะมีประโยชน์ต่อ ครู-
อาจารย์และแนว ผู้ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจของโรงเรียนมัธยมแบบประสมเป็นอันมาก

เบื้องหลังสมมติฐานของการวิจัย

จากผลของการวิจัยเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อและการเลือกอาชีพตามที่ไฉ่ผู้ศึกษาไว้มากมายทั้งที่กล่าวมาแล้วนั้น แสดงให้เห็นว่าเมืองที่ประกอบหลายอย่างที่น่าจะให้นึกเรียนเลือกศึกษาต่อหรือเลือกอาชีพนั้น ๆ แต่ก่อนกับความสำเร็จของแรงจูงใจจากผลของการวิจัยแต่ละครั้งย่อมแตกต่างกันไปตามกลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพแวดล้อมต่างกัน การศึกษาวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนมัธยมแบบประสม ซึ่งนักเรียนทุกคนมีโอกาสทดลองเรียนวิชาชีพแขนงต่าง ๆ เพื่อสำรวจความถนัดและความสนใจ ฉะนั้นความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัวน่าจะมีความสำคัญต่อการเลือกเรียนของนักเรียนเป็นอันดับหนึ่งทั้งสายสามัญและสายอาชีพ ส่วนแรงจูงใจด้านอื่น ๆ น่าจะมีความแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยในเรื่องอันดับความสำคัญ

นักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญนั้น ลักษณะของงานและความก้าวหน้า น่าจะมีความสำคัญเป็นอันดับรองลงไป เพราะได้มีโอกาสสำรวจและทดลองเรียน กับทั้งได้รับความรู้ที่เกี่ยวกับลักษณะของงานจากวิชากิจกรรมสำรวจอันเป็นวิชาบังคับของนักเรียน ม.ศ. ๑ ถึง ม.ศ. ๓ นักเรียนที่เลือกเรียนในสายนี้กำลังมุ่งที่จะเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาระดับสูง ปรารถนาบัตรจึงน่าจะเป็นสิ่งที่เขาต้องการและมีความสำคัญรองลงไป เพื่อการยอมรับนับถือและการยกย่องจากสังคม เงินเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการ การคืนรันทึกษาในวันสูง ๆ ขึ้นไปก็จะได้มีโอกาสประกอบอาชีพที่มีรายได้สูง ฉะนั้นเงินจึงน่าจะเป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญเป็นอันดับต่อไป อันดับที่น่าจะไต่แถวแรงจูงใจด้านบุคคล แม้ว่าจะขัดกับผลของการวิจัยตามที่กล่าวมาแล้วในตอนต้นที่ไฉ่ผู้กล่าวว่า บิดามารดา มักจะมีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อและเลือกอาชีพของนักเรียน แต่สำหรับโรงเรียนมัธยมแบบประสมนั้น ครู-อาจารย์แนะแนวของโรงเรียนและผู้บริหารจะต้องประชุมปรึกษาหารือกัน เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกสายวิชาเรียนของนักเรียน ทางฝ่ายบริหารแนะแนวของโรงเรียนจะรายงานให้ผู้บริหารทราบว่ามีบุคคลของโรงเรียนมีความถนัดและสนใจวิชาอะไร ผู้ปกครองส่วนมากจะยอมรับและเข้าใจในเรื่องนี้ มีเพียงจำนวนน้อยที่ต้องการให้บุตรหลานเรียนตามความต้องการของตน ซึ่งทางโรงเรียนก็ไม่ขัดข้อง ด้วยเหตุนี้ใน

โรงเรียนมัธยมแบบประสม บุคคลน่าจะมีความสำคัญต่อการเลือกเรียนและเลือกอาชีพของนักเรียนน้อยมาก ความจำเป็นทางจะเป็นแรงจูงใจอันกับสุดท้าย

นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพนั้น อธิติพล สะแรงจูงใจในการเลือกเรียนที่มีความสำคัญในอันับรองลงไปน่าจะได้อะไร เพราะคนส่วนมากเข้าใจว่า ถ้าบุคคลใดขัดสนทางการเงินก็ควรจะต้องศึกษาต่อทางสายอาชีพ ความเข้าใจนี้ปลูกฝังอยู่กับคนไทยมาหลายสิบปีแล้ว ความหมายของการอาชีวศึกษาตั้งแต่เริ่มการอาชีวศึกษาขึ้นในไทยเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๔๔๑ ที่ว่ามุ่งหมายให้นักเรียนที่ขัดสนได้เรียนวิชาชีพ เพื่อสามารถออกไปเลี้ยงตัวเองได้^{๒๕} ลักษณะของงานและความก้าวหน้าจะมีความสำคัญเป็นอันดับถัดไป เพราะนักเรียนได้ทดลองเรียนและฝึกงานลักษณะของงานจากหลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัดไว้ อันต่อไปควรจะเป็นแรงจูงใจที่เกี่ยวกับบุคคลตามเหตุผลที่กล่าวมาแล้วในตอนต้น โดยทั่วไปแล้ว นักเรียนมัธยมส่วนมากต้องการจะเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย แม้ว่าจำนวนที่รับเข้าศึกษาได้มีจำนวนจำกัด ฉะนั้นผู้ที่สอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยได้จะคงเป็นผู้ที่มีความสามารถทางสติปัญญาและวิชาการอยู่ในระดับสูง ผู้ที่รู้และยอมรับตนเองว่ามีความสามารถดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำ ก็จำเป็นจะต้องเลือกเรียนทางสายอาชีพทั้ง ๆ ที่ใจจริงแล้วก็มิได้มีความสนใจทางสายอาชีพอย่างแท้จริง ดังนั้นความจำเป็นบางประการจึงน่าจะมีอิทธิพลต่อการเลือกเป็นอันดับต่อไป แรงจูงใจที่น่าจะมีความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย ก็คือ เกียรติยศ ชื่อเสียง การปรกตินทุกคนอยากจะเป็นผู้ที่เปี่ยมเกียรติ มีชื่อเสียงด้วยกันทั้งนั้น ด้านการศึกษาเล่าเรียนนั้น คนโดยทั่วไปถือว่า คนที่เรียนในระดับสูง ๆ ขึ้นไป หรือคนที่ได้ปริญญาเป็นผู้ที่มีเกียรติ มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับของสังคม ถ้าใครเรียนทางสายอาชีพก็จะยอมรับกันโดยทั่วไปว่า เป็นผู้ที่มีระดับสติปัญญาต่ำ ขัดสนทางด้านการเงิน หรือสอบเข้าเรียนที่ใดไม่ได้ ดังนั้นผู้ที่เลือกเรียนสายอาชีพจึงน่าจะมีได้มีเหตุผลเพื่อความประสงค์ในด้านการเกียรติยศ ชื่อเสียง

* ผลจากการวิจัยที่มีผู้ศึกษาไว้แล้วนั้นมักจะปรากฏว่า นักเรียนส่วนมากเลือกเรียนไม่
 กว้างขวางกับความเป็นจริง เพราะนักเรียนส่วนมากจะตั้งจุดหมายไว้สูงเกินไป มีใ้คำนัง
 ถึงความสามารถของคนทั้งทางด้านสติปัญญาและทุนทรัพย์ ทางมุ่งที่จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย
 แก่จำนวนนักเรียนที่ทางมหาวิทยาลัยจะรับเข้าเรียนได้มีจำนวนจำกัด จึงทำให้นักเรียนเป็นจำนวน
 มากต้องประสบความผิดหวัง แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมักจะเลือก
 ใ้ค้ถูกกองตรงตามความเป็นจริงเป็นส่วนใหญ่ เพราะมีครู-อาจารย์แนะแนวช่วยใ้ค้เลือกเรียนใ้ค้
 สำรองและรู้จักตนเอง รวมทั้งใ้ค้มีการทดลองเรียนและฝึกหัดจริง ๆ และนักเรียนที่เลือก
 เรียนสายอาชีพน่าจะเลือกใ้ค้ตรงตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญ เพราะ
 เกณฑ์ของผู้ที่จะเลือกเรียนสายสามัญนั้นตั้งไว้สูงกว่า

เมื่อพิจารณาถึงเพศและอายุแล้ว เพศหญิง และกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่าจะมีความสามารถในการ
 การเลือกเรียนใ้ค้ถูกกองตรงตามความเป็นจริงกว่าเพศชายและกลุ่มที่มีอายุมากกว่าลำดับ ที่
 เป็นเช่นนี้เพราะว่านักเรียนหญิงวัยรุ่นที่มีอายุน้อยกว่าจะมีความสนใจใ้ค้เรียนสายอาชีพใน
 ด้านต่าง ๆ นำหน้านักเรียนชายเล็กน้อย ฉะนั้นจึงน่าจะตัดสินใจเลือกใ้ค้โดยมีเหตุผล และถูกกอง
 กว่านักเรียนชาย ผลการวิจัยของ เฉลิมชัย อุมลวงค์ สนับสนุนเรื่องนี้เช่นกัน คือ นักเรียน
 หญิงเลือกเรียนใ้ค้ตรงตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนเรื่อง
 อายุนั้นเป็นเพราะนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าจะมีประสบการณ์มาก และมีความคิดรอบคอบกว่า
 จึงน่าจะตัดสินใจเลือกเรียนใ้ค้เหมาะสมและถูกกองกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า

โรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความมุ่งหมายใ้ค้นักเรียนใ้ค้เรียนตามความถนัดและความ
 สนใจ และเพื่อแก้ปัญหาเรื่องนักเรียนสำเร็จมัธยมศึกษาแล้วออกไปประกอบอาชีพไม่ได้ หรือ
 เมื่อสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยไม่ได้ ก็เป็นกนหลักโดย จากการาง ๑ แสดงใ้ค้เห็นว่า
 นักเรียนที่สำเร็จระดับ ม.ศ. ๕ แล้วมีโอกาสเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยใ้ค้เพียงจำนวนน้อยเท่านั้น
 ปี พ.ศ. ๒๕๑๐ มีผู้สอบเข้าศึกษาต่อใ้ค้เพียง ๓๘.๖๖ % เท่านั้น ฉะนั้นน่าจะใ้ค้การเลือกเรียน
 ต่อของนักเรียนตรงตามความเป็นจริงแล้ว นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมควรจะเลือกเรียน
 สายอาชีพมากกว่าสายสามัญ จึงจะบรรลุผลตามเป้าหมายของโรงเรียนมัธยมแบบประสม

ตาราง ๑. จำนวนนักเรียนสำเร็จระดับ ม.ก. ๕ นักเรียนสมัครสอบคัดเลือก
เข้าศึกษาในชั้นอุดมศึกษา และจำนวนผู้เข้าศึกษาในชั้นอุดมศึกษาได้
ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ - ๒๕๑๐

พ.ศ.	สำเร็จระดับ ม.ก. ๕	สมัครสอบ คัดเลือก	เข้าศึกษาใน อุดมศึกษา	สอบได้คิดเป็นร้อยละ ของผู้สมัครสอบคัดเลือก
๒๕๐๕	๒๓,๙๓๕	๑๔,๐๑๐	๓๙๘๖	๑๔.๖๘
๒๕๐๖	๒๖,๓๐๖	๑๑,๐๘๑	๓๘๖๕	๑๔.๓๓
๒๕๐๗	๑๙,๐๖๖	๑๖,๙๑๒	๔๕๖๕	๑๖.๖๔
๒๕๐๘	๒๑,๘๑๕	๑๔,๒๔๖	๖๔๖๘	๓๓.๕๖
๒๕๐๙	๒๑,๑๙๓	๑๑,๐๓๘	๖๙๙๔	๓๑.๖๘
๒๕๑๐	๒๗,๐๑๑	๒๓,๙๑๕	๘๑๙๐	๓๔.๑๖

ส่วนความคิดเห็นและความรู้สึกของนักเรียนต่อหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสม
นั้น กวกรจะเป็นไปในทางที่ดี เพราะโรงเรียนประเภทนี้เป็นโครงการใหม่มีอาคารและโรงงาน
ใหญ่โต มีการอบรม ครู - อาจารย์ ในสาขาวิชาการต่าง ๆ อยู่เสมอ จึงทำให้มี
ประสิทธิภาพในการสอน และนักเรียนส่วนมากก็จะได้มีโอกาสได้เรียนตามความถนัดของตน เมื่อ
ได้เรียน ได้ทำในสิ่งที่ตนถนัดและมีความพอใจย่อมจะมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้นเป็นธรรมดา

ฐานะทางเศรษฐกิจสังคม และอาชีพของบิดามารดาที่แตกต่างกันก็จะมีอิทธิพลทำให้
เกิดแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อและเลือกอาชีพแตกต่างกันไปด้วย ผลของการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว

๓๐
กิตติขจร, กระทรวง รายงานการวิจัยนักเรียนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาใน
ชั้นอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๐๕ - ๒๕๐๙ หน้า ๙๖.

ในตอนท้ายถ้าก็สนับสนุนเรื่องนี้ เจนนักเรียนที่มีความสามารถประกอบอาชีพชั้นสูง จะเลือกอาชีพชั้นสูงหรือเลือกศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป เป็นต้น

ขอสมมติฐานในการวิจัย

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานไว้ดังต่อไปนี้

๑. นักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญ ได้รับแรงจูงใจและอิทธิพลเรียงลำดับความสำคัญดังนี้ ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ลักษณะของงานและความก้าวหน้า เกียรติยศชื่อเสียง เงิน บุคคล และความจำเป็น

๒. นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพ ได้รับแรงจูงใจและอิทธิพลเรียงลำดับความสำคัญดังนี้ ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว เงิน ลักษณะของงานและความก้าวหน้า บุคคล ความจำเป็น และเกียรติยศชื่อเสียง

๓. นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีวะนั้น จะเลือกได้เหมาะสมกับความสามารถและสภาพของตนตามความเป็นจริง มากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญ

๔. นักเรียนหญิงจะเลือกเรียนได้เหมาะสมกับความสามารถและสภาพของตนตามความเป็นจริงมากกว่าชาย

* ๕. นักเรียนกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่าจะเลือกเรียนได้เหมาะสมกับความสามารถและสภาพของตนตามความเป็นจริงมากกว่ากลุ่มที่มีอายุหน่อย

๖. นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพ จะมีจำนวนมากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญ

๗. นักเรียนส่วนมากจะมีความคิดเห็นและความรู้สึกที่ดีต่อหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสม

๘. อาชีพของบุพการีจะมีผลทำให้เกิดความแตกต่างกันในค่านองก์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียน

เพื่อความสะดวกแก่การดำเนินการวิจัยที่ตั้งสมมติฐานที่เป็นกลาง (null hypothesis) ไว้ดังต่อไปนี้

✓๑. นักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญ ได้รับแรงจูงใจและอิทธิพลจากความกดดัน ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ลักษณะของงานและความก้าวหน้า เกียรติยศชื่อเสียง เงิน บุกกล และความจำเป็น เท่า ๆ กัน

X ✓ ๒. นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพ ได้รับแรงจูงใจและอิทธิพลจาก ความกดดัน ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว เงิน ลักษณะของงานและความก้าวหน้า บุกกล ความจำเป็น และเกียรติยศชื่อเสียง เท่า ๆ กัน

๓. นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพนั้นจะเลือกได้เหมาะสมกับความสามารถ และสภาพของตนตามความเป็นจริง มีจำนวนเท่ากับนักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญ

๔. นักเรียนหญิงจะเลือกเรียนได้เหมาะสมกับความสามารถและสภาพของตนตามความเป็นจริงได้เท่า ๆ กับเพศชาย

๕. นักเรียนกลุ่มที่มีอายุมาก จะเลือกเรียนได้เหมาะสมกับความสามารถและสภาพของตนตามความเป็นจริง เท่าๆ กับกลุ่มที่มีอายุน้อย

X ๖. นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพ จะมีจำนวนเท่า ๆ กับนักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญ

(๗) อาชีพของผู้ปกครองไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างในด้านองค์ประกอบ ที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียน

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการ

ที่มาและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

บทประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของโรงเรียนมัธยมแบบประสม เหตุผลที่เลือกศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ก็เพราะหลักสูตรโรงเรียนมัธยมแบบประสมนั้น มุ่งหมายให้นักเรียนได้เรียนตามความถนัดและความสนใจ จึงเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทดลองเรียนวิชาแขนงต่าง ๆ เมื่ออยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อให้รู้ไว้ว่าตัวควรจะเรียนอะไรได้ พอขึ้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ก็เลือกสายวิชาที่จะเรียน บางคนเมื่อเลือกแล้ว แต่ยังไม่พอใจแขนงวิชานั้น ก็อาจเปลี่ยนวิชาเรียนใหม่ได้ แต่เมื่อขึ้นไปเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จะเปลี่ยนไม่ได้ จึงถือได้ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ได้ตัดสินใจเลือกวิชาเรียนไว้ด้วยความมั่นใจ และพอใจแล้ว ฉะนั้นการออกแบบสอบถามของนักเรียนชั้นนี้ จึงน่าจะเชื่อถือได้มากกว่านักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๒

เนื่องจากโรงเรียนมัธยมแบบประสมเป็นโครงการใหม่ และโรงเรียนที่เปิดสอนตามหลักสูตรมัธยมแบบประสมมาเป็นปีที่สามแล้วนี้ มีเพียง ๒ โรงเรียนเท่านั้น คือ โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย (พระนคร) โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย (ลพบุรี) โรงเรียนนครสวรรค์ (นครสวรรค์) โรงเรียนราชมังคลาวิทยาลัย (นครราชสีมา) โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย (ขอนแก่น) โรงเรียนอภัยเอื้อวิทยาลัย (ร้อยเอ็ด)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทำการวิจัยเป็นนักเรียนของโรงเรียนในโครงการ ๓ โรงเรียนเท่านั้นคือ โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย และโรงเรียนราชมังคลาวิทยาลัย เหตุผลที่เลือกนักเรียนในโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย ก็เพราะโรงเรียนนี้ตั้งอยู่ในจังหวัดพระนคร สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างไปจากจังหวัดอื่น ๆ ลพบุรีและนครสวรรค์เป็นจังหวัดที่อยู่ในภาคกลาง จะเลือกโรงเรียนในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งก็ถึงเป็นตัวแทนของกันและกันได้ จึงเลือก

โรงเรียนปัญญวิทยาชัย จังหวัดสมุทร มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนภาคอีสานมี ๓ โรงเรียนด้วยกัน คือในจังหวัด นครราชสีมา จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดร้อยเอ็ด จึงเลือกนักเรียนในโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัยเป็นกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัยเปิดรับเฉพาะนักเรียนชายเท่านั้น เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนหญิงและชายมีจำนวนใกล้เคียงกัน จึงได้นักเรียนหญิงในโรงเรียนสุนารีเป็นกลุ่มตัวอย่างด้วย เพราะโรงเรียนสุนารีวิทยาเป็นโรงเรียนหญิง และเป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสม แม้มีไคว้อยู่ในโครงการ ค.ม.ส. ๑ แต่หลักสูตรหลักการ และวิธีการ ของโรงเรียนนี้คล้ายคลึงกับโรงเรียนมัธยมแบบประสมในโครงการ ดังนั้นโรงเรียนมัธยมแบบประสมที่ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

๑. โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย	(พระนคร)
๒. โรงเรียนพินิจวิทยาชัย	(สมุทร)
๓. โรงเรียนสุนารีวิทยา	(นครราชสีมา)
๔. โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย	(นครราชสีมา)

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยถือเกณฑ์ ดังนี้

๑. เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
๒. เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมของโครงการ

ค.ม.ส. ๑ หรือนอกโครงการและมีหลักสูตร หลักการ และวิธีดำเนินการต่าง ๆ คล้ายคลึงกับโรงเรียนในโครงการ

๓. โรงเรียนที่เลือกมาศึกษานั้น ควรจะเป็นตัวแทนของกลุ่มโรงเรียนประเภทเดียวกันที่อยู่ในภาคหรือท้องถิ่นนั้น ๆ ได้

๔. กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษานั้น ควรจะมีจำนวนนักเรียนเพศหญิงและเพศชายใกล้เคียงกัน

๕. นักเรียนที่นำมาศึกษาวิจัย ควรจะสุ่มมาจากนักเรียนทุกสายวิชาและทุกแผนกวิชาที่เปิดสอนในโรงเรียนนั้น ๆ

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของโรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสี่แห่งมีจำนวนมาก จึงใช้วิธี random sampling สุ่มมาโรงเรียนละ ๑๐๐ คน โดยแบ่งเป็นสายสามัญ ๕๐ คน สายอาชีพ ๕๐ คน ดังนี้

โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย สายละ ๕๐ คน รวมเป็น ๑๐๐ คน
จากทั้งหมด ๓๕๔ คน

โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย สายละ ๕๐ คน รวมเป็น ๑๐๐ คน
จากทั้งหมด ๔๐๕ คน

โรงเรียนสุรนารีวิทยา สายละ ๕๐ คน รวมเป็น ๑๐๐ คน
จากทั้งหมด ๔๐๓ คน

โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย สายละ ๕๐ คน รวมเป็น ๑๐๐ คน
จากทั้งหมด ๓๕๓ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม ขึ้นเอง โดยศึกษาจากปฏิญานิพนธ์กับหนังสือที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทาง นอกจากนี้ยังได้สร้างแบบสอบถามปลายเปิด (open-ended) ไปสอบถามนักเรียน ชั้น ม.๓ สายสามัญ และสายอาชีพ จำนวน ๕๐ คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาวิชาวารังการศึกษาศา -
ประสาเมธี (ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสมเช่นเดียวกัน) เพื่อให้ให้นักเรียนบอกสาเหตุ หรือ
อิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพ ตลอดจนความรู้สึกและความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตร
และโรงเรียนมัธยมแบบประสม แล้วนำคำตอบที่ได้ไปสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการ
เลือกเรียน และความรู้สึกของนักเรียนต่อหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสม ดังปรากฏอยู่
ในแบบสอบถามตอนที่ ๒ และตอนที่ ๔ ตามลำดับ เนื้อหาและโครงสร้างของแบบสอบถาม
แบ่งออกเป็น ๔ ตอน คือ

✓ ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน มีชื่อ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ของผู้ปกครอง และระดับการเรียนของนักเรียน

✓ ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับแรงจูงใจ หรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียนสายสามัญ หรือสายอาชีพ สร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

✓ ข้อความที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเรียน แบ่งเป็นหมวดใหญ่ ๆ ๖ หมวด คือ

๑. บุคลิก	จำนวน ๑๖ ข้อ
๒. เงิน	จำนวน ๑๓ ข้อ
๓. ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว	จำนวน ๑๙ ข้อ
๔. เกียรติยศ ชื่อเสียง	จำนวน ๑๕ ข้อ
๕. ลักษณะของงานและความก้าวหน้า	จำนวน ๑๖ ข้อ
๖. ความจำเป็น	จำนวน ๑๔ ข้อ

✓ ตอนที่ ๓ เป็นแบบปลายเปิด เพื่อให้ได้นักเรียนนอกเหตุผลที่ไม่เลือกเรียนสายสามัญ หรือสายอาชีพ

ตอนที่ ๔ เกี่ยวกับความเห็น และความรู้สึกของนักเรียนต่อหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสม ๓๔ ข้อ

ตอนที่ ๕ เกี่ยวกับความรู้ในลักษณะอาชีพที่นักเรียนจะประกอบในอนาคต เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ๑๐ ข้อ และเติมคำในช่องว่าง ๔ ข้อ

เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็นำแบบสอบถามนี้ไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ ของโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัย - วิชาการศึกษา ประสานมิตร จำนวน ๑๒๐ คน นักเรียนจำนวนนี้ ไม่ซ้ำกับนักเรียนที่เคยตอบแบบสอบถามชนิดปลายเปิดมาแล้ว ผู้วิจัยได้ไปทดลองสอบด้วยตนเอง เพื่อที่ว่า แบบสอบถามตอนใด หรือข้อความใดในแบบสอบถามที่นักเรียนสงสัย ไม่เข้าใจ และจะได้นำมาปรับปรุงใหม่ให้เหมาะสมต่อการใช้กับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การรวบรวมข้อมูล

เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๒ ผู้วิจัยได้ออกไปสอบถามนักเรียนด้วยตนเอง เพื่ออธิบายข้อความหรือคำถามบางตอนที่นักเรียนไม่เข้าใจ ให้เข้าใจถูกต้องตามความหมาย อันแท้จริงของแบบสอบถาม ซึ่งจะมีผลทำให้ได้คำตอบที่ถูกต้อง ตรงตามความเป็นจริง และ เชื่อถือได้มากขึ้น

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามได้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้แล้ว จึงดำเนินการตามวิธีต่อไปนี้

๑. พิจารณาแบบสอบถามทุกฉบับอย่างละเอียด ถ้าฉบับไหนยังไม่สมบูรณ์ ก็จะนำไปให้นักเรียนผู้ทำแบบสอบถามนั้น เริ่มแก้ไขให้สมบูรณ์
๒. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว มาแยกตามอาชีพของผู้ปกครอง รายจ่าย ประจําเดือนของนักเรียน อายุ เพศ และอาชีพที่นักเรียนเลือก แล้วศึกษาการย่อย
- ๓. นำแบบสอบถามทั้งหมดของตอนที่ ๒ ตอนที่ ๔ และตอนที่ ๕ มานับ รอยเท้าที่เขียนอยู่ในมาตราส่วนประมาณค่า ของข้อกระทงปัญหา แต่ละข้อ
- ✓ ๔. นำจำนวนความถี่ของแต่ละข้อย่อย ในแบบสอบถามตอนที่ ๒ ทั้งหมด มารวมกันตามสายสามัญและสายอาชีพ แล้วแปลค่าตัวเลขออกเป็นการย่อยละในแต่ละข้อย่อย
- ✗ ๕. นำจำนวนความถี่ของแต่ละข้อย่อยในแบบสอบถามตอนที่ ๔ ทั้งหมด มารวมกันตามสายวิชา แล้วแปลค่าตัวเลขออกเป็นการย่อยละ ในแต่ละข้อย่อย
- ✗ ๖. นำจำนวนความถี่ของแต่ละข้อย่อยในแบบสอบถามตอนที่ ๕ ทั้งหมด มารวมกัน และแปลค่าตัวเลขออกเป็นการย่อยละในแต่ละข้อย่อย
- ✓ ๗. แปลงค่าจำนวนความถี่ของแต่ละข้อย่อยในแบบสอบถามตอนที่ ๒, ๔ และ ๕ ทั้งหมดให้เป็นคะแนน เนื่องจากแบบสอบถามทั้งสามตอนนี้เป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่าของการกระทำ ดังนั้นจึงให้นำหนักคะแนนเป็น x ไว้ดังต่อไปนี้

245
① ③

มากที่สุด	เห็นควยอย่างยิง	ทราบอย่างดีที่สุด	มีค่า X เท่ากับ ๕
มาก	เห็นควย	ทราบดี	มีค่า X เท่ากับ ๔
ปานกลาง	ไม่แน่ใจ	ทราบพอสมควร	มีค่า X เท่ากับ ๓
น้อย	ไม่เห็นควย	ทราบเพียงเล็กน้อย	มีค่า X เท่ากับ ๒
ไม่-เลย	ไม่เห็นควยอย่างยิง	ไม่ทราบเลย	มีค่า X เท่ากับ ๑

นำคะแนนที่ได้นี้มาหาค่ามัธยฐานและเลขคณิตของแถวๆ ขอย่อย และ ๕ มาหาค่ามัธยฐานและเลขคณิตของแถวๆ ขอย่อย

นำคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ ๓ ในแต่ละสายมาจัดเข้ากลุ่ม ภายใต้อายุที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกัน หาความถี่ของแต่ละเพศ แล้วถ่วงน้ำหนักจะ

๑๐.๐. พิจารณาแบบสอบถามทั้งหมดอย่างละเอียด เพื่อตัดสินใจว่านักเรียนคนใดเลือก เรียนได้เหมาะสม ถูกต้องกับสภาพความเป็นจริงบ้าง โดยถือเอาความเหมาะสมใกล้เคียง ระหว่างสายวิชาที่นักเรียนเลือกกับเกณฑ์ต่อไปนี้

- ๑๐.๑ คะแนนหรือเกรดเฉลี่ยของ ป. ๖ ม.ก. ๑ และ ม.ก. ๒
- ๑๐.๒ ฐานะของอาชีพ และรายได้ของบิดามารดา
- ๑๐.๓ วิชาที่นำคะแนนใกล้เคียงมา
- ๑๐.๔ วิชาที่เรียนมากที่สุดใกล้เคียงมา
- ๑๐.๕ วิชาที่ไม่ชอบเรียนมา
- ๑๐.๖ ความสอดคล้องของแผนกวิชาที่เลือกเรียนกับอาชีพที่นักเรียน

จะออกไปประกอบในอนาคต

๑๐.๗ ความรู้ ความเข้าใจ ในรายละเอียดของวิชาอาชีพที่นักเรียน เลือกไว้เป็นอันดับหนึ่ง

ในการตัดสินใจว่านักเรียนคนใดเลือกเรียนอย่างเหมาะสมตามความเป็นจริงหรือไม่นั้น จะใช้คะแนนหรือเกรดเฉลี่ย และรายได้ของบิดามารดาเป็นหลักสำคัญที่สุด ในการตัดสินใจ คือผู้ที่เลือกเรียนสายสามัญจะได้อะไรหรือเกรดเฉลี่ยใน

ประมาณ ๒.๕ หรือ ๓% ขึ้นไป (ยกเว้นแผนทั่วไป ซึ่งกำหนดไว้ ๒.๒ หรือ ๓% ขึ้นไป) ผู้ปกครองมีฐานะดีและรายได้สูงพอที่จะอุดหนุนให้เล่าเรียนได้จนสำเร็จ ซึ่งการจะมีรายได้อ่างต่ำเดือนละ ๑๓๐๐ บาท นอกจากนี้ก็พิจารณาจากสภาพความเป็นอยู่ และสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ ภายในบ้านที่บ่งให้ทราบถึงฐานะของบุคคลได้ เป็นต้นว่า รถยนต์ วิทยุ โทรทัศน์ ตู้เย็น ฯลฯ นักเรียนคนใดที่มีคะแนนหรือผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ดังกล่าวก็ควรจะเลือกเรียนสายอาชีพ. อย่างไรก็ตาม นักเรียนที่ถือว่าเลือกเรียนได้เหมาะสมกับความเป็นจริงนั้นจะต้องมีคุณสมบัติ สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทั้ง ๗ ข้อ

๑๑. นำข้อย่อยของแบบสอบถามตอนที่ ๒ มาแจกแจงความถี่ของแรงจูงใจทั้ง ๖ ชนิด นำมาจัดเรียงลำดับในแง่คะแนนของแต่ละชนิดมารวมกัน แล้วพิจารณากำหนดข้อเจ็ดหารายเฉลี่ยของแต่ละชนิดแรงจูงใจมาจัดอันดับความสำคัญ

๑๒. ทดสอบสมมติฐานข้อที่หนึ่ง และสองด้วยการหาค่าสหสัมพันธ์ (rank correlation) โดยใช้สูตร^๑

$$r = 1 - \frac{6 \sum D^2}{N(N^2 - 1)}$$

๑๓. ทดสอบสมมติฐานข้อที่สาม^๒ และห้า ด้วยการหาค่าความแตกต่างระหว่างอัตราส่วนร้อยละ โดยใช้สูตร^๒

^๑ Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education p. 372.

^๒ Ibid. p. 235 - 236

$$P = \frac{N_1 F_1 + N_2 P_2}{N_1 + N_2}$$

$$Q = 1 - P$$

$$\sqrt{F_1 - P_2} = \sqrt{PQ \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right)}$$

$$C.R. = \frac{P_1 - F_2}{\sqrt{P_1 - P_2}}$$

✓ ๑๘. ทหาความแตกต่างระหว่างจำนวนนักเรียนสายสามัญ และสายอาชีพ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่หก โดยใช้สูตร^๓

$$\chi^2 = \sum \left[\frac{(f_o - f_e)^2}{f_e} \right]$$

$$df = (r - 1) (c - 1)$$

✗ ๑๘. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนคติของนักเรียนสายสามัญ และสายอาชีพ จากกาเฉลี่ยของมัธยฐานเลขคณิต โดยใช้สูตร^๔

$$SE_D = SD \sqrt{\frac{N_1 + N_2}{N_1 N_2}}$$

$$SD = \sqrt{\frac{\sum (X_1 - M_1)^2 + \sum (X_2 - M_2)^2}{(N_1 - 1) (N_2 - 1)}}$$

^๓ Ibid. p.253

^๔ Ibid. p.224

✓ ๑๖. นำคะแนนที่ได้นำน้หนักไว้แล้วในแบบสอบถามตอนที่สอง แจกแจงตามอาชีพ ของผู้ปกครอง และสาขาวิชาที่เลือกเรียน มาวิเคราะห์ความแปรปรวน โดยใช้สูตรที่แก้ไขแล้ว มาจากหนังสือ ของ Allen L. Edwards ดังนี้^๕

อาชีพ \ สาขาวิชา	บริหารการ B_1	ค้าขาย B_2	เกษตร B_3	รับจ้าง B_4	งานบ้าน B_5	อื่น ๆ B_6	Total
สามัญ A_1	AB_{11} n_1	AB_{12} n_2	AB_{13} n_3	AB_{14} n_4	AB_{15} n_5	AB_{16} n_6	A_1
อาชีพ A_2	AB_{21} n_7	AB_{22} n_8	AB_{23} n_9	AB_{24} n_{10}	AB_{25} n_{11}	AB_{26} n_{12}	A_2
Total	B_1	B_2	B_3	B_4	B_5	B_6	G

$$\begin{array}{lcl}
 A - \left[\begin{array}{l} \text{สายควบคุม} \\ \text{สายอาชีพ} \end{array} \right. & \begin{array}{l} A_1 \\ A_2 \end{array} & = \begin{array}{l} \sum AB_{1j} \\ \sum AB_{2j} \end{array} \\
 B - \left[\begin{array}{l} \text{รับราชการ} \\ \text{กษัตริย์} \\ \text{เกษตร} \\ \text{รับจ้าง} \\ \text{งานช่าง} \\ \text{อื่น ๆ} \end{array} \right. & \begin{array}{l} B_1 \\ B_2 \\ B_3 \\ B_4 \\ B_5 \\ B_6 \end{array} & = \begin{array}{l} AB_{11} + AB_{21} \\ AB_{12} + AB_{22} \\ AB_{13} + AB_{23} \\ AB_{14} + AB_{24} \\ AB_{15} + AB_{25} \\ AB_{16} + AB_{26} \end{array}
 \end{array}$$

$$\begin{array}{lcl}
 AB & = & \sum X_{ij} \\
 \text{ให้ } n_{ij} & = & n_1, n_2, n_3, \dots, n_{12} \\
 N & = & n_1 + n_2 + n_3 + \dots + n_{400}
 \end{array}$$

$$(1) \quad SS_B = \frac{B_1^2}{n_1 + n_7} + \frac{B_2^2}{n_2 + n_8} + \dots + \frac{B_6^2}{n_6 + n_{12}} - \frac{G^2}{N}$$

$$(2) \quad SS_A = \frac{A_1^2}{n_1 + n_2 + \dots + n_6} + \frac{A_2^2}{n_7 + n_8 + \dots + n_{12}} - \frac{G^2}{N}$$

$$(3) \quad SS_{\text{between}} = \frac{AB_{11}^2}{n_1} + \frac{AB_{12}^2}{n_2} + \dots + \frac{AB_{26}^2}{n_{12}} - \frac{G^2}{N}$$

$$(4) \quad SS_{AB} = (3) - [(1) + (2)]$$

$$(5) \quad SS_{\text{total}} = (x_1^2 + x_n^2 + \dots + x_n^2) - \frac{G^2}{N}$$

$$(6) \quad SS_{\text{error}} = (5) - [(1) + (2) + (4)]$$

Source of Variation	df	SS	MS	F
A	$r - 1$	(2)	$(2)/(r - 1)$	$\frac{MS_A}{MS_{error}}$
B	$c - 1$	(1)	$(1)/(c - 1)$	$\frac{MS_B}{MS_{error}}$
AB	$(r-1)(c-1)$	(4)	$\frac{(4)/(r-1)}{(c-1)}$	$\frac{MS_{AB}}{MS_{error}}$
error	$N-(r \times c)$	(6)	$(6)/N-(r \times c)$	
Total	$N - 1$	(5)		

บทที่ ๔

ผลของการวิจัย

เพื่อความสะดวกในการแปลผล จึงแบ่งผลของการวิจัยออกเป็น ๔ ตอน ดังนี้

๑. ตอนที่หนึ่ง เป็นเรื่องราวทั่วไปเกี่ยวกับตัวนักเรียนที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามตอนที่หนึ่ง
๒. ตอนที่สอง เป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่หนึ่ง และสอง จากแบบสอบถามตอนที่สอง
๓. ตอนที่สาม เป็นเรื่องราวของแบบสอบถามตอนที่สาม
๔. ตอนที่สี่ เป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่สาม สี่ และห้า
๕. ตอนที่ห้า เป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่หก
๖. ตอนที่หก เป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่เจ็ดจากแบบสอบถามตอนที่สี่
๗. ตอนที่เจ็ด เป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่แปด
๘. ตอนที่แปด เป็นเรื่องราวจากแบบสอบถามตอนที่ห้า

สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- $\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานเลขคณิต
- ρ = ค่าสหสัมพันธ์ (rank correlation)
- σ = ค่าความแตกต่างของสองกลุ่ม
- P_1 = อัตราส่วนร้อยละของกลุ่มที่หนึ่ง
- P_2 = อัตราส่วนร้อยละของกลุ่มที่สอง
- N = จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง (Size of Sample)
- F = ค่าของ F หรืออัตราส่วนของความแปรปรวน

- df = จำนวนเงื่อนไข (degree of freedom)
 SS = ผลบวกกำลังสอง (Sum of Square)
 MS = รายเฉลี่ยกำลังสอง (Mean square)
 χ^2 = ไคสแควร์ (Chi-square)
 * = แยกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕
 ** = แยกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑

การแปลผลตอนที่หนึ่ง

ก. การพัฒนาผู้ประกอบการ

ตาราง ๒. จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่เข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม
 แยกแยะตามอาชีพของผู้ปกครองและสาขาวิชาที่เรียน

อาชีพผู้ปกครอง	จำนวนนักเรียน				รวมทั้งหมก	
	สาขาสามัญ		สาขาอาชีพ		กน	รวม
	กน	รวม	กน	รวม		
๑. รับราชการ	๗๕	๓๗.๕	๗๕	๓๕.๕	๑๕๐	๗๓.๐
๒. ค้าขาย	๗๐	๓๕.๐	๔๓	๒๑.๕	๑๑๓	๕๖.๕
๓. เกษตร	๑๑	๕.๕	๒๒	๑๑	๓๓	๑๖.๕
๔. รับจ้าง	๑๒	๖	๑๕	๗.๕	๒๗	๑๓.๕
๕. งานขาง	๑๐	๕	๑๕	๗.๕	๒๕	๑๒.๕
๖. อื่น ๆ	๒๒	๑๑	๒๒	๑๑	๔๔	๒๒.๐๐
รวม	๒๐๐	๑๐๐.๐๐	๒๐๐	๑๐๐.๐๐	๔๐๐	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๒. แสดงให้เห็นว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมส่วนใหญ่เป็นบุตรข้าราชการ รองลงมาเป็นบุตรพวค้ำ ส่วนบุตรของผู้ที่ประกอบอาชีพทางธำว เขำเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพแล้ว จะพบว่าบุตรพวค้ำนิยมเรียนสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพ รับราชการ เกษตร รับจ้าง และงานธำว นิยมเรียนสายอาชีพมากกว่า ส่วนนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น เลือกเรียนทั้งสองสายมีจำนวนเท่ากัน

๓. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง ๓. จำนวนนักเรียนแจกแจงตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้น ม.ศ. ๒

ระดับเกรดเฉลี่ยหรือคะแนน	สายสามัญ		สายอาชีพ		รวม	
	กน	ร้อยละ	กน	ร้อยละ	กน	ร้อยละ
A ๓.๐๐ ขึ้นไป (๘๐% ขึ้นไป)	๓๔	๓๓	๓	๑.๕	๓๗	๕.๒๕
B ๒.๕๐ - ๒.๘๘ (๗๕ - ๘๘%)	๔๐	๔๐	๓๓	๘.๕	๗๓	๑๐.๒๕
C ๒.๐๐ - ๒.๔๘ (๖๐ - ๗๔%)	๖๖	๖๓	๑๑๖	๕๘	๑๘๒	๒๕.๕๐
D ๑.๐๐ - ๑.๘๘ (๔๐ - ๕๘%)	๒๐	๑๐	๖๔	๓๒	๘๔	๑๑.๐๐
E ต่ำกว่า ๑.๐๐ (ต่ำกว่า ๓๘%)	-	-	-	-	-	-
รวม	๒๐๐	๑๐๐	๒๐๐	๑๐๐	๔๐๐	๑๐๐

ตาราง ๓. แสดงให้เห็นว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมส่วนใหญ่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้น ม.ศ. ๒ อยู่ในระดับปานกลาง (เกรด C) รองลงมาอยู่ในระดับดี (เกรด B) นักเรียนที่เรียนอ่อน (เกรด D) มีจำนวนมากเป็นอันดับถัดไป ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีมาก (เกรด A) มีจำนวนน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชาที่เลือกแล้วพบว่านักเรียนสายสามัญส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี (B)

นักเรียนที่เรียนอ่อนมีจำนวนน้อยที่สุด นักเรียนสาขาอาชีพมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่เรียนไต่อยู่ในระดับดีมาก มีจำนวนน้อยที่สุด

ก. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน

ตาราง ๔. จำนวนนักเรียนแจกแจงตามจำนวนเงินที่ผู้ปกครองให้เป็นค่าใช้จ่ายประจำเดือน

เงินสำหรับใช้จ่ายประจำเดือน	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๑๐๐ บาท	๑๔๔	๓๗.๒๕
๑๐๐ - ๒๐๐ บาท	๒๑๑	๕๒.๗๕
๒๐๑ - ๓๐๐ บาท	๓๖	๙.
สูงกว่า ๓๐๐ บาท	๔	๑.

ตาราง ๔. แสดงให้เห็นว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๕๒.๗๕ มีเงินเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวเดือนละ ๑๐๐ - ๒๐๐ บาท ซึ่งนับว่าอยู่ในฐานะปานกลาง รองลงมาคือร้อยละ ๓๗.๒๕ มีเงินเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่ำกว่าเดือนละ ๑๐๐ บาท นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายเดือนละ ๒๐๑ - ๓๐๐ บาท มีเพียงร้อยละ ๙ เท่านั้น ผู้ที่ได้รับค่าใช้จ่ายสูงกว่า ๓๐๐ บาทต่อเดือน มีเพียง ๑ ในร้อยเท่านั้น

การแปลผลตอนที่สอง

การแปลผลตอนที่สองนี้ ใช้ค่าเฉลี่ย (mean) ของแรงจูงใจแต่ละข้อเป็นเครื่องเปรียบเทียบกัน เราจะแสดงไว้ให้เห็นเฉพาะข้อแรงจูงใจที่มีอิทธิพลมากเท่านั้น คือมีค่า $\bar{X}$ ตั้งแต่ ๓.๕ ขึ้นไป (ค่าเฉลี่ยของ $\bar{X} = ๓.๑๒๕$) ส่วนข้อแรงจูงใจและรายละเอียดอื่น ๆ คุ้ได้เ็นภาพแผนรจากตาราง ๓๔. และ ๓๕.

ตาราง ๕. แรงจูงใจที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการเลือกเรียนของนักเรียนสายสามัญ
และสายอาชีพ แจกแจงควมยากง่ายตามลำดับ เลขคณิต

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	$\bar{X}$ สายสามัญ	$\bar{X}$ สายอาชีพ
	<u>หมวดบุคคล</u>		
๑๔	อยากเลือกเรียนด้วยตนเอง	๔.๕๖๕	๓.๘๘๐
	<u>หมวดเงิน</u>		
๒๑	ทราบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษานี้สูงหรือสำเร็จจากมหาวิทยาลัยจะทำงานได้เงินเดือนสูงและ รวยได้ก็	๓.๖๔๐	๓.๔๙๕
๒๓	ต้องการทำงานในตำแหน่งสูง ๆ และได้เลื่อนขั้นเงินเดือนเร็ว	๓.๕๒๐	๓.๓๙๐
๒๕	อยากจะได้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป เพราะจะได้รับเงินเดือน หรือค่าแรงงานสูงขึ้นตามวุฒิหรือปริญญาที่ได้รับ	๓.๘๘๐	๓.๓๘๐
๒๖	อยากจะมีความสามารถและมีมืออยู่ในระดับสูง เพื่อที่จะได้ รับเงินเดือนหรือค่าแรงงานสูงขึ้นด้วย	๓.๓๕๕	๓.๔๒๐
	<u>หมวดความอดทน ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว</u>		
๓๐	เหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถของข้าพเจ้า	๓.๖๐๐	๓.๖๕๕
๓๔	มีความอดทนและสนใจวิชาต่าง ๆ ในสายนี้เป็นพิเศษ	๓.๖๐๐	๓.๔๖๐
๓๕	บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของข้าพเจ้าเหมาะที่จะเรียนสายนี้	๓.๕๔๕	๓.๔๑๐
๓๖	เรียนแล้วรู้สึกว่าสายนี้แล้วสามารถศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปได้		
	สายสาขาวิชา	๓.๘๙๐	๓.๒๐๕
๓๙	ต้องการศึกษาต่อในสถาบันหรือศึกษานี้สูงระดับวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย	๓.๕๒๐	๓.๒๗๐

ตาราง ๕. (ต่อ)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	$\bar{X}$ สายสามัญ	$\bar{X}$ สายอาชีพ
๔๐	วิชาที่เปิดสอนในสาขานี้มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	๓.๑๕๕	๓.๔๕๕
๔๑	ต้องการมีความรู้ทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง	๔.๑๕๐	๔.๐๒๕
๔๒	บทเรียนของวิชาในสาขานี้สนุก เพราะให้ความรู้และ วิพากษ์วิจารณ์ใหม่ ๆ	๓.๖๖๐	๓.๔๓๕
๔๓	ต้องการฝึกสมอง และส่งเสริมสติปัญญา	๔.๐๐๕	๓.๘๓๕
	<u>เหตุผลเกี่ยวกับชื่อเสียง</u>		
๔๔	ผู้ที่ได้ปริญญาหรือสำเร็จจากสถาบันการศึกษาชั้นสูง ได้รับการ ยกย่องจากสังคมว่าเป็นผู้มีความรู้ดี	๓.๔๕๐	๓.๕๐๐
๔๕	ผู้ที่ได้ปริญญาหรือสำเร็จจากสถานศึกษาชั้นอุดมศึกษา เป็นผู้ที่น่าเชื่อถือ ชื่อเสียง มาสู่วงศ์ตระกูล	๓.๔๓๕	๓.๔๒๕
๔๖	ผู้ที่ได้ปริญญาหรือสำเร็จจากสถานศึกษาชั้นอุดมศึกษา จะประกอบอาชีพชั้นสูง	๓.๗๒๐	๓.๕๕๕
๔๗	คนทั่วไปมักเคารพและให้เกียรติแก่ผู้ที่ได้ปริญญา หรือเรียนสำเร็จจากสถาบันการศึกษาชั้นสูง	๓.๖๓๐	๓.๖๓๕
๔๘	ผู้ที่ได้ปริญญาหรือสำเร็จจากสถาบันการศึกษาชั้นสูง จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ	๓.๙๒๐	๔.๑๐๕
๔๙	เมื่อเรียนสำเร็จสาขานี้แล้วจะเป็นกำลังในระดักลาง ที่ประเทศกำลังต้องการ	๓.๖๓๐	๓.๕๙๕
๕๐	ต้องการประกอบอาชีพที่มีเกียรติในสังคม	๓.๖๕๐	๓.๕๖๕
๕๑	ต้องการจะออกไปรับราชการ	๓.๗๔๐	๓.๖๖๕

ตาราง ๕. (ต่อ)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	$\bar{X}$ สายสามัญ	$\bar{X}$ สายอาชีพ
๕๕	ต้องการประกอบอาชีพที่สุจริต	๔.๖๓๕	๔.๕๕๐
๕๖	ต้องการประกอบอาชีพที่ต้องใช้ความสามารถพิเศษ		
	เฉพาะตัวบุคคล	๓.๖๕๕	๓.๘๑๕
๕๗	ต้องการประกอบอาชีพที่อาศัยทักษะและเทคนิคต่าง ๆ		
	ในระดับสูง	๓.๔๓๕	๓.๕๑๕
๕๘	ต้องการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับผู้มีฝีมือและสติปัญญาดี	๓.๖๐๕	๓.๖๓๕
๕๙	ต้องการประกอบอาชีพที่สังคมนิยมและประเทศชาติกำลัง		
	ต้องการ	๔.๐๖๕	๔.๐๖๐
๖๐	ต้องการรับพระราชทานปริญญาบัตรจากพระหัตถ์ของ		
	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	๓.๙๓๕	๓.๕๖๐
	<u>หมู่ กลุ่มกะลาสีของงานและความก้าวหน้า</u>		
๖๑	ต้องการประกอบอาชีพที่มั่นคง	๔.๖๖๐	๔.๔๕๐
๖๒	ต้องการประกอบอาชีพที่มีกำหนดเวลาทำงานที่แน่นอน	๔.๐๐๐	๔.๑๓๐
๖๓	ต้องการประกอบอาชีพส่วนตัวและอาชีพที่เป็นอิสระ	๓.๓๕๕	๓.๕๑๐
๖๔	ต้องการประกอบอาชีพที่ไม่ต้องเลี้ยงครอบครัว	๓.๖๓๕	๓.๗๕๐
๖๕	ต้องการประกอบอาชีพที่ได้รับเงินค่าตอบแทนตามเวลา		
	ที่ทำงาน	๓.๓๘๕	๓.๕๕๕
๖๖	ต้องการทำงานที่ได้รับความคุ้มครองทางสวัสดิการ		
	จากนายจ้าง	๓.๕๘๕	๓.๖๕๕
๖๗	ต้องการประกอบอาชีพที่มีการแต่งกายสวยงามและเป็นระเบียบ	๓.๔๕๕	๓.๖๒๕

ตาราง ๕. (ต่อ)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	$\bar{X}$ สายสามัญ	$\bar{X}$ สายอาชีพ
๓๖	ต้องการประกอบอาชีพที่หางานทำได้ง่าย	๓.๙๓๐	๓.๙๒๕
๓๗	ต้องการประกอบอาชีพที่มีความก้าวหน้า	๔.๒๓๕	๔.๕๓๕
	<u>หมวดความจำเป็น</u>		
๔๐	ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ	๔.๑๑๐	๓.๙๒๕
๔๓	ต้องการมีความรู้สามัญไว้ประดับตัว	๓.๓๖๐	๓.๘๕๐
๔๐	ต้องการฝึกฝนวิชาภาษาอังกฤษ	๔.๑๒๐	๔.๑๕๐

จากตาราง ๕. แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของแรงจูงใจในแต่ละหมวด ดังนี้

หมวดบุคคล นักเรียนทั้งสายสามัญและสายอาชีพเลือกเรียนเนื่องจากความพอใจของตนเองเป็นส่วนใหญ่ บุคคลอื่น ๆ ไม่ค่อยจะมีความสำคัญต่อการเลือกเรียนของเขามากนัก

หมวดการเงิน จะเห็นได้ว่านักเรียนสายสามัญเลือกเรียนเพราะต้องการมีรายได้นับว่าเนื่องมาจากวุฒิหรือปริญญาที่ได้รับ ความสามารถและมีโอกาสในระดับสูง สำเร็จจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาระดับสูง และตำแหน่งการงานสูง ๆ ตามลำดับ ส่วนนักเรียนสายอาชีพต้องการมีรายได้นับว่าเป็นผลมาจากความสามารถและมีโอกาสในระดับสูงวุฒิหรือปริญญาที่ได้รับ การสำเร็จจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาระดับสูง และตำแหน่งการงานที่สูง ๆ ตามลำดับ

หมวดความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว จะเห็นได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนสายสามัญเพราะต้องการมีความรอบรู้กว้างขวาง รองลงไปก็เพื่อต้องการฝึกสมองและส่งเสริมสติปัญญา ของการศึกษาต่อในชั้นสูงขึ้นไป ความสนใจของบทเรียนที่เนื่องมาจาก

ได้รับวิทยากรใหม่ ๆ มีความถนัดและสนใจเป็นพิเศษ เหมาะกับสติปัญญาและความสามารถ
 เหมาะกับบุคลิกภาพและลักษณะนิสัย และต้องการศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาระดับสูง ตามลำดับ
ส่วนนักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพนั้น เนื่องมาจากต้องการมีความรู้บางกว้างขวาง จึงมี
ความสำคัญมากเป็นอันดับหนึ่ง เช่นเดียวกัน - รองลงไปก็เพราะวิชาที่เรียนมีประโยชน์ต่อชีวิต
 ประจำวัน ต้องการฝึกสมองและส่งเสริมสติปัญญา และเพราะเหมาะสมกับสติปัญญาและความ
 สามารถ ตามลำดับ

หมวดเกี่ยวกับยศ ชื่อเสียง จะเห็นได้ว่านักเรียนสายสามัญส่วนใหญ่เลือกเรียน
 เพราะต้องการจะออกไปประกอบอาชีพสุจริต รองลงไปก็เพื่อต้องการประกอบอาชีพที่สังคมนิยม
 และประเทศกำลังต้องการ อย่างมีเกียรติยศชื่อเสียงมาสู่วงศ์ตระกูล ต้องการจะรับพระราชทาน
 ปริญญามัธยม ต้องการจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ อย่างจะรับราชการ อย่างจะ
 ประกอบอาชีพชั้นสูง ต้องการใช้ความสามารถพิเศษในการประกอบอาชีพ อย่างเป็นผู้มีเกียรติ
 และได้รับความเคารพ ต้องการจะเป็นกำลังระดับกลางตามความต้องการของประเทศ อย่าง
 จะประกอบอาชีพที่มีเกียรติในสังคม และต้องการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับฝีมือและสติปัญญา
 ตามลำดับ

ส่วนนักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพนั้น ได้รับอิทธิพลจากความต้องการประกอบอาชีพ
 ที่สุจริต เป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปคือ ต้องการจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ต้องการ
 ประกอบอาชีพที่สังคมนิยมและประเทศกำลังต้องการ ต้องการนำเกียรติยศชื่อเสียงมาสู่
 วงศ์ตระกูล ต้องการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับฝีมือและสติปัญญา ต้องการจะรับราชการ
 อย่างเป็นผู้มีเกียรติและได้รับความเคารพจากคนทั่วไป ต้องการจะเป็นกำลังระดับกลางตาม
 ความต้องการของประเทศ ต้องการประกอบอาชีพที่มีเกียรติในสังคม ต้องการรับพระราชทาน
 ปริญญามัธยม ต้องการประกอบอาชีพชั้นสูง ต้องการประกอบอาชีพที่ใช้ทักษะและเทคนิคระดับสูง
 และต้องการได้รับความยกย่องจากสังคมว่าเป็นผู้มีความรู้ดี ตามลำดับ

หมวดลักษณะของงานและความก้าวหน้า จะเห็นได้ว่านักเรียนทั้งสองสาย
 ต้องการประกอบอาชีพที่มีความก้าวหน้า มั่นคง มีกำหนดเวลาทำงานที่แน่นอน ภาระงานทำไถ่สบาย

ไม่เสี่ยงอันตราย และได้รับความคุ้มครองทางด้านสวัสดิการจากนายจ้างตามลำดับ นอกจากนี้ อาชีพที่มีการแต่งกายสวยงามเป็นระเบียบ ได้รับค่าตอบแทนตามเวลาที่ทำงาน และเป็นอิสระ มีความสำคัญมากต่อการเลือกเรียนของนักเรียนสายอาชีพเป็นอันดับรองลงไป

หมวดความจำเป็น จากตาราง ๕. แสดงให้เห็นว่านักเรียนทั้งสองสายเลือกเรียนเพราะต้องการฝึกฝนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญที่สุด รองลงไปก็ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ และต้องการมีความรู้สามัญไว้ประดับตัว

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแรงจูงใจจากหมวดแล้ว ปรากฏว่าแรงจูงใจของแต่ละช้อย่อยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนสายสามัญมากเป็นอันดับหนึ่ง คือต้องการประกอบอาชีพที่มีความก้าวหน้า รองลงไปก็ ต้องการประกอบอาชีพที่มั่นคง สุจริต อยากเลือกเรียนด้วยตนเอง ต้องการมีความรู้ทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง ต้องการฝึกฝนวิชาภาษาอังกฤษ ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ ต้องการฝึกสมองและส่งเสริมสติปัญญา ต้องการประกอบอาชีพที่สังคมนิยมและประเทศชาติต้องการ และเป็นอาชีพที่มีกำหนดเวลาการทำงานที่แน่นอน ส่วนอิทธิพลที่มีความสำคัญมากที่สุดต่อการเลือกเรียนสายอาชีพใดก็ตาม ต้องการประกอบอาชีพที่สุจริต รองลงไปคือ ต้องการประกอบอาชีพที่มีความก้าวหน้า มั่นคง ต้องการฝึกฝนภาษาอังกฤษ ต้องการประกอบอาชีพที่มีกำหนดเวลาการทำงานที่แน่นอน ต้องการจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ต้องการประกอบอาชีพที่สังคมนิยมและประเทศต้องการ และต้องการมีความรู้ทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง

เพื่อจะทดสอบสมมติฐานข้อที่หนึ่ง จึงเรียงลำดับความสำคัญของแรงจูงใจแต่ละหมวด
ค่าเฉลี่ยของมัธยฐานเลขคณิตแต่ละหมวด

ตาราง ๒. แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนสายสามัญ เรียงลำดับ
ความสำคัญตามหมวดหมู่

แหล่งแรงจูงใจ	อันดับ	ค่า $\bar{X}$
เกียรติยศ ชื่อเสียง	๑	๓.๗๒๕
ลักษณะของงานและความก้าวหน้า	๒	๓.๔๔๔
ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว	๓	๓.๓๒๘
เงิน	๔	๓.๑๓๓
ความจำเป็น	๕	๒.๕๕๓
บุคคล	๖	๒.๕๕๒

มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๕๒

จากตาราง ๒. แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญนั้นได้รับอิทธิพลจาก
แรงจูงใจค่า "เกียรติยศชื่อเสียง" เป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ ลักษณะของงานและความ
ก้าวหน้า ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว เงิน ความจำเป็น และบุคคล

ตาราง ๗. เปรียบเทียบอันดับความสำคัญของแรงจูงใจของนักเรียนสายสามัญ
ที่ได้จากการวิจัยกับสมมติฐาน

แหล่งแรงจูงใจ	อันดับความสำคัญ ตามสมมติฐาน	อันดับความสำคัญ ตามความเป็นจริง
ความอดทน ความสนใจ และเหตุผลส่วนทั่ว	๑	๓
ลักษณะของงานและความก้าวหน้า	๒	๒
เกียรติยศชื่อเสียง	๓	๑
เงิน	๔	๔
บุคลิก	๕	๖
ความจำเริญ	๖	๕

จากตาราง ๗. ทาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอันดับความสำคัญตามสมมติฐาน และอันดับ
สำคัญตามความเป็นจริงได้เท่ากับ .๗๑๔๓ ค่า degree of freedom เท่ากับ ๕.
จะคงไว้ $\alpha = .๐๕$ จึงจะมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
จึงปฏิเสธสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

เพื่อจะทดสอบสมมติฐานข้อที่สอง จึงเรียงลำดับความสำคัญของแรงจูงใจแต่ละหมวด
 ความเคยชินของนักเรียนโดยคณิศรในแต่ละหมวด

ตาราง ๘. แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพ เรียงลำดับความสำคัญ
 ตามหมวดหมู่

แหล่งแรงจูงใจ	อันดับ	ค่า X
เกียรติยศ ชื่อเสียง	๑	๓.๖๘๓
ลักษณะของงานและความก้าวหน้า	๒	๓.๔๗๕
เงิน	๓	๓.๒๑๑
ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว	๔	๓.๑๕๑
ความจำเป็น	๕	๒.๗๒๐
บุคคล	๖	๒.๕๐๕

จากตาราง ๘. แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพนั้น ได้รับอิทธิพล
 จากแรงจูงใจด้าน เกียรติยศ ชื่อเสียง เป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ ลักษณะของงาน
 และความก้าวหน้า เงิน ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ความจำเป็น และ
 บุคคล

ไม่มีความถนัดและความสามารถพอที่จะเรียนสายอาชีพ	ร้อยละ ๕๕.๕
ไม่ชอบและไม่สนใจที่จะเรียนสายอาชีพ	ร้อยละ ๕๒.๕
บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ไม่สนับสนุนให้เรียนสายอาชีพ	ร้อยละ ๒๔.๕
ต้องการจะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันชั้นสูง	ร้อยละ ๒๑.๐
ถ้าเรียนสายอาชีพจะมีโอกาสศึกษาต่อในสถาบันชั้นสูงได้ยาก	ร้อยละ ๑๕.๕
ถ้าเรียนสายอาชีพ กว่าจะไม่มีความก้าวหน้าในการ	
ประกอบอาชีพ และขาดความมั่นคง	ร้อยละ ๑๕.๐
ถ้าเรียนสายอาชีพต้องออกไปทำงานหนัก	ร้อยละ ๑๕.๐
มีสติปัญญาและความสามารถพอที่จะเรียนสายสามัญได้	ร้อยละ ๑๓.๕
ต้องการมีความรู้ทางด้านวิชาการให้มากขึ้น	ร้อยละ ๑๐.๐
ถ้าเรียนสายอาชีพแล้วต้องออกไปประกอบอาชีพที่มีรายได้ไม่ดี	
และไม่มีการฝึก	ร้อยละ ๙.๐
จบสายอาชีพแล้วหางานทำได้ยาก	ร้อยละ ๗.๐
เงินเดือนเรียนสายนั้นน้อย เพราะไม่ค่อยมีเกียรติ	ร้อยละ ๗.๐
ต้องการออกไปรับราชการ	ร้อยละ ๗.๐
ร่างกายและสุขภาพไม่อำนวยให้เรียนสายอาชีพ	ร้อยละ ๖.๕
ไม่ผู้สนับสนุนให้เรียนสายอาชีพ	ร้อยละ ๖.๕
วิชาที่เปิดสอนในสายอาชีพด้อยกว่าสายสามัญ	ร้อยละ ๖.๐
ยังไม่ต้องการออกไปประกอบอาชีพ	ร้อยละ ๕.๕
ไม่มีความรู้ทางด้านอาชีพมาก่อน	ร้อยละ ๓.๕
ไม่ทันพอที่จะออกไปประกอบอาชีพด้วยตนเอง	ร้อยละ ๒.๕
บุคลิกและอุปนิสัยไม่เหมาะที่จะเรียนสายอาชีพ	ร้อยละ ๒.๕
ใจเบาจะเลิ้งอันตรายต่อการประกอบอาชีพบางชนิด	ร้อยละ ๒
มีทุนน้อย การเรียนสายอาชีพต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก	ร้อยละ ๒

อายุยังน้อย	ร้อยละ	๒
ที่ ๆ นก ๆ ไม่ต้องการให้เรียนสายอาชีพ	ร้อยละ	๑.๕
ครู — อาจารย์ไม่สนับสนุนให้เรียนสายอาชีพ	ร้อยละ	๑.๐
ไม่กอบมีสวัสดิการจากนายจ้าง	ร้อยละ	๑.๐

นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอื่น ๆ ซึ่งมีนักเรียนตอบเป็นจำนวนน้อยมาก ก็เพียงร้อยละ .๕

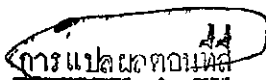
เท่านั้น

ไม่คอยได้รับประโยชน์จากการเรียนสายอาชีพ
ไม่ชอบครูผู้สอน และวิธีการสอนของครูในสายอาชีพ
สายอาชีพนั้นอาจจะออกไปเรียนได้ แม้จะมีอายุมากแล้วก็ตาม
นักเรียนสายอาชีพมีความประพฤติไม่ค่อยดี
รำรบกวน
ต้องออกไปเป็นลูกจ้างคนอื่น
ถ้าเปิดร้านของตนเองก็กลัวจะขาดทุน

๖. การที่นักเรียนสายอาชีพไม่เลือกเรียนสายสามัญ มาจากสาเหตุหรือเหตุผล
เรียงตามลำดับความสำคัญดังต่อไปนี้

กลัวจะสอบตก เพราะสติปัญญาและความสามารถไม่สูงพอ	ร้อยละ	๒๗.๕
ไม่ชอบและไม่สนใจที่จะเรียนสายสามัญ	ร้อยละ	๒๔.๕
มีทุนน้อย ไม่สามารถจะเรียนต่อในชั้นสูงขึ้นไปได้	ร้อยละ	๒๒.๐
ไม่กระตือรือร้น อยู่ในระดับที่ไม่สามารถจะเรียนสายสามัญได้	ร้อยละ	๒๐.๕
ไม่มีความถนัดที่จะเรียนทางด้านวิชาการ	ร้อยละ	๑๘.๕
มีความถนัดที่จะเรียนสายอาชีพมากกว่า	ร้อยละ	๑๖.๕
มีพื้นฐานความรู้ทางด้านวิชาการไม่ดีพอ	ร้อยละ	๕.๕
ต้องการจะออกไปประกอบอาชีพหลังจากเรียนสำเร็จแล้ว	ร้อยละ	๕.๕

ฝ่ายสามัญตอง เรียนหนัก เพราะมีงานและการบ้านมาก	รอยละ	๓.๕
ถ้าเรียนสายสามัญแล้วกลัวจะสอบ เข้าที่กษัตริย์ในมหาวิทยาลัย		
หรือสถาบันชั้นสูงไม่ได้	รอยละ	๕.๕
ไม่มีผู้สนับสนุนให้เรียนสายสามัญ	รอยละ	๔.๕
เรียนสายสามัญจะตองใช้ความกตึกมาก	รอยละ	๔
สุขภาพ และร่างกายไม่อำนวยให้เรียนสายสามัญ	รอยละ	๓.๕
อาจารย์บางท่านแนะนำให้เรียนสายอาชีพ	รอยละ	๒.๕
ทางโรงเรียนไม่อนุญาตให้เรียนสายสามัญ	รอยละ	๒.๕
เรียนสำเร็จสายอาชีพแล้วออกไปประกอบสิ่งของใช้ได้	รอยละ	๒.๐
ต้องการจะมีความรู้หลาย ๆ ด้าน	รอยละ	๒.๐
ต้องการจะออกไปประกอบอาชีพอิสระ	รอยละ	๒.๐
อยากจะเป็นช่างฝีมือ และอยากจะได้งานช่าง	รอยละ	๑.๕
ต้องการช่วยเหลือประเทศ เพราะกำลังขาดช่างสาขาต่าง ๆ	รอยละ	๑.๕
ไม่ชอบครู — อาจารย์ ผู้สอนสายสามัญ	รอยละ	๑.๕
เรียนสำเร็จสายสามัญแล้วหางานทำลำบาก	รอยละ	๑.๕
มีทุนพอที่จะเรียนสายอาชีพได้	รอยละ	๑.๐
บิดาไม่ต้องการให้เรียนสายสามัญ	รอยละ	๑.๐
ไม่ชอบเรียนแต่ค่านทฤษฎีอย่างเดียว	รอยละ	๑.๐
ต้องการรับทำงานจากบิดา และครอบครัว	รอยละ	๑.๐
เรียนสายอาชีพ หางานทำได้ง่าย และรายได้ดี	รอยละ	๑.๐
ไม่ต้องการจะศึกษาต่อในชั้นสูงขึ้นไป	รอยละ	๑.๐

การวิเคราะห์ความแตกต่างของความสามารถในการ เลือกเรียน

ตาราง ๑๐. ความสามารถในการ เลือกเรียนต่อนักเรียนจำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวน นักเรียน	จำนวนที่เลือกเรียน ตรงตามความเป็นจริง		จำนวนที่เลือกเรียน ไม่ตรงตามความเป็นจริง	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
สามเสนวิทยาลัย	๑๐๐	๒๘	๒๘	๓๕	๓๕
พินธุวิทยาลัย	๑๐๐	๕๕	๕๕	๔๑	๔๑
สุนทรวิทยา	๑๐๐	๒๗	๒๗	๓๓	๓๓
ราชสีมวิทยาลัย	๑๐๐	๒๔	๒๔	๓๖	๓๖
รวม	๔๐๐	๒๕๕	๖๓.๗๕	๑๔๕	๓๖.๒๕

จากตาราง ๑๐. แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เลือกเรียนตรงตามความเป็นจริง มีจำนวน ๒๕๕ คน หรือร้อยละ ๖๓.๗๕ ซึ่งมีจำนวนมากกว่านักเรียนที่ไม่ตรงตามความเป็นจริงถึง ๑๑๐ คน หรือร้อยละ ๒๗.๕๐ โรงเรียนสุนทรวิทยา มีนักเรียนที่เลือกได้ตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด ส่วนโรงเรียนที่นักเรียนเลือกได้ตรงตามความเป็นจริงน้อยที่สุดคือ พินธุวิทยาลัย

ก. การวิเคราะห์ความสามารถในการ เลือกเรียนต่อ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อสาม
 ที่ว่า นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพนั้นจะ เลือกได้เหมาะสมกับความสามารถ และสภาพของตน
 ตามความเป็นจริง มากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญ

ตาราง ๑๑. การวิเคราะห์ความสามารถในการ เลือกเรียนต่อตรงตามความเป็นจริง
 ระหว่างนักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพ

สาย	จำนวน นักเรียน	เลือกเรียนตรงตาม ความเป็นจริง		$P_1 - P_2$	$\sqrt{P_1 - P_2}$	C.R.
		กน	ร้อยละ			
สามัญ	๒๐๐	๑๐๑	๕๐.๕			**
อาชีพ	๒๐๐	๑๕๔	๗๗.๐๐	๒๖.๕	๕.๑๖๒	

** ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๑

จากตาราง ๑๑. แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพ มีความสามารถในการ
 เลือกเรียนต่อตรงตามความเป็นจริง มากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญ ร้อยละ ๒๖.๕
 และมากกว่า ช่วงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อสามเป็นกลาง และยอมรับ
 สมมติฐานของการวิจัย จึงสรุปได้ว่า นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพนั้น เลือกเรียนได้อย่าง
 เหมาะสมตรงกับสภาพความเป็นจริงมากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญ

ข. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อสี่ ที่ว่านักเรียนเพศหญิงจะเลือกเรียนได้เหมาะสมกับความสามารถ และสภาพของตนตามความเป็นจริงมากกว่าเพศชาย

ตาราง ๑๒. การวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนได้ตรงตามความเป็นจริงระหว่างนักเรียนชายและหญิง

เพศ	จำนวนนักเรียน	เลือกเรียนตรงตามความเป็นจริง		$P_1 - P_2$	$\sigma_{P_1 - P_2}$	C.R.
		กน	รอยละ			
ชาย	๒๐๘	๑๒๓	๖๑.๐๕๓	๕.๖๐๘	๕.๕๕๐๘	๑.๒๓๒๔
หญิง	๑๙๒	๑๒๘	๖๖.๖๖๖			

จากตาราง ๑๒. แสดงให้เห็นว่า นักเรียนหญิงเลือกเรียนได้ตรงตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนชายร้อยละ ๕.๖๐๘ ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมติฐานที่เป็นกลาง และปฏิเสธสมมติฐานของการวิจัย จึงกล่าวได้ว่า เพศไม่มีความสำคัญต่อความสามารถในการเลือกเรียนได้อย่างเหมาะสมตามความเป็นจริง

ก. การวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อหาที่ว่า นักเรียนกลุ่มที่มีอายุมาก (๑๖ - ๑๘ ปี) จะเลือกได้เหมาะสมกับความสามารถและสภาพของตนตามความเป็นจริงมากกว่ากลุ่มที่มีอายุน้อย (๑๓ - ๑๕ ปี)

ตาราง ๑๓. การวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนได้ตรงตามความเป็นจริงระหว่างนักเรียนกลุ่มที่มีอายุมาก (๑๖ - ๑๘ ปี) กับนักเรียนกลุ่มที่มีอายุน้อย (๑๓ - ๑๕ ปี)

กลุ่มนักเรียน	จำนวน นักเรียน	เลือกเรียนตรงตาม ความเป็นจริง		F ₁ -F ₂	P ₁ -P ₂	C.R.
		คน	ร้อยละ			
อายุมาก (๑๖ - ๑๘ ปี)	๒๐๐	๑๒๕	๖๒.๕	๑.๘	๔.๘๗๒	.๓๑๒๐
อายุน้อย (๑๓ - ๑๕ ปี)	๒๐๐	๑๒๖	๖๓			

จากตาราง ๑๓. แสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มที่มีอายุมาก (๑๖ - ๑๘ ปี) เลือกเรียนได้ตรงตามความเป็นจริง มากกว่านักเรียนกลุ่มที่มีอายุน้อย (๑๓ - ๑๕ ปี) ร้อยละ ๑.๕ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมติฐานที่เป็นกลาง และปฏิเสธสมมติฐานในการวิจัย จึงกล่าวได้ว่าอายุไม่มีความสำคัญต่อการเลือกเรียนได้อย่างเหมาะสมตามความเป็นจริง

การแปลผลคอมพิวเตอร์

ก. โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

ตาราง ๑๕. ความแตกต่างระหว่างจำนวนนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพ
โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

	สายสามัญ	สายอาชีพ	รวม	ผลต่าง	χ^2
จำนวนนักเรียนที่ไ้จากการสำรวจ	๑๖๑	๒๓๓	๓๙๔	๗๑	๑๒.๘^{**}
จำนวนนักเรียนตามที่คาดหวังไว้	๑๙๗	๑๙๗	๓๙๔	—	

ตาราง ๑๕. แสดงให้เห็นว่านักเรียนสายอาชีพมีจำนวนมากกว่าสายสามัญ ๗๑ คนจากการกำหนดไ้ค่า $\chi^2 = ๑๒.๘$ แสดงว่ามากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๑ จึงยอมรับสมมติฐานของการวิจัยและปฏิเสธสมมติฐานที่เป็นกลาง

ข. โรงเรียนพินธุวิทยาลัย

ตาราง ๑๕. ความแตกต่างระหว่างจำนวนนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพ
โรงเรียนพินธุวิทยาลัย

	สายสามัญ	สายอาชีพ	รวม	ผลต่าง	χ^2
จำนวนนักเรียนที่ไ้จากการสำรวจ	๒๕๕	๑๕๐	๔๐๕	๑๐๕	๒๘.๕๒^{**}
จำนวนนักเรียนตามที่คาดหวังเอาไว้	๒๐๕.๕	๒๐๕.๕	๔๐๕	—	

ตาราง ๑๔. แสดงให้เห็นว่านักเรียนสายสามัญมีจำนวนมากกว่าสายอาชีพ ๑๐๕ คน จากการคำนวณได้ค่า $\chi^2 = ๕๕.๕๒$ แสดงว่ามากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๑๐๐ ผลของการวิจัยปฏิเสธสมมติฐานที่เป็นกลางและสนับสนุนสมมติฐานของการวิจัย

ก. โรงเรียนสุรนารีวิทยา

ตาราง ๑๖. ความแตกต่างระหว่างจำนวนนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพ
โรงเรียนสุรนารีวิทยา

	สายสามัญ	สายอาชีพ	รวม	ผลต่าง	χ^2
จำนวนนักเรียนที่ได้จากการสำรวจ	๒๐๒	๒๐๑	๔๐๓	๑	๐
จำนวนนักเรียนตามที่คาดหวังเอาไว้	๒๐๑.๕	๒๐๑.๕	๔๐๓	—	

ตาราง ๑๖. แสดงให้เห็นว่านักเรียนสายสามัญมีจำนวนมากกว่านักเรียนสายอาชีพ ๑ คน จากการคำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0$ แสดงว่าไม่แตกต่างก็อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมติฐานที่เป็นกลาง และปฏิเสธสมมติฐานของการวิจัย

ง. โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย

ตาราง ๑๓. ความแตกต่างระหว่างจำนวนนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพ
โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย

	สายสามัญ	สายอาชีพ	รวม	ผลต่าง	χ^2
จำนวนนักเรียนที่ได้จากการสำรวจ	๑๓๘	๑๘๕	๓๒๓	๑๓	.๒๘
จำนวนนักเรียนตามที่คาดหวังเอาไว้	๑๘๖.๕	๑๘๖.๕	๓๗๓	—	

ตาราง ๑๓. แสดงให้เห็นว่านักเรียนสายอาชีพมีจำนวนมากกว่าสายสามัญ ๑๓ คน
คำนวณได้ค่า $\chi^2 = .๒๘$ แสดงว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับ
สมมติฐานที่ไม่เอนกต่าง และปฏิเสธสมมติฐานของการวิจัย

เมื่อนักเรียนของทั้งสี่โรงเรียนมารวมกันตามสายวิชาแล้ว จะปรากฏผลดังตาราง ๑๔.

— ตาราง ๑๔. ความแตกต่างระหว่างจำนวนนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพ
ของทั้งสี่โรงเรียนรวมกัน

	สายสามัญ	สายอาชีพ	รวม	ผลต่าง	χ^2
จำนวนนักเรียนที่ได้จากการสำรวจ	๘๐๐	๓๓๘	๑๑๓๘	๒๑	.๒๖
จำนวนนักเรียนตามที่คาดหวังเอาไว้	๓๘๘.๕	๓๘๘.๕	๗๗๗		

ตาราง ๘. แสดงให้เห็นว่า นักเรียนสายสามัญมีจำนวนมากกว่าสายอาชีพ ๒๑ คน
ค่าเฉลี่ย $\chi^2 = .๒๒$ แสดงว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับ
สมมติฐานที่เป็นกลาง และปฏิเสธสมมติฐานของการวิจัย

การแปลผลตอนที่หก

การแปลผลในตอนท้าย ใช้ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นและความรู้เกี่ยวกับแต่ละข้อ เป็นเครื่อง
เปรียบเทียบกัน แจกแจงตามสาขาวิชาที่เลือกเรียน ดังตาราง ๙

ตาราง ๙. ความเห็นและความรู้สึกของนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่มีต่อหลักสูตร
และโรงเรียนมัธยมแบบประสม แจกแจงตามมัธยมศึกษา

ข้อที่	ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นและความรู้สึกต่อหลักสูตรและโรงเรียน มัธยมแบบประสม	$\bar{X}$ สายสามัญ	$\bar{X}$ สายอาชีพ
๑	เรียนวิชาต่าง ๆ ลึกซึ้งกว่าโรงเรียนมัธยมธรรมดา	๓.๖๘๕	๓.๘๔๕
๒	มีโอกาสที่จะสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย	๓.๒๓๐	๓.๖๕๐
๓	มีความรู้กว้างขวาง เพราะมีโอกาสได้ทดลองเรียนหลายสาขาวิชา	๔.๒๐๐	๔.๑๒๐
๔	ได้เรียนตามความถนัดและความสามารถของตนเอง	๔.๔๓๕	๔.๓๘๕
๕	รู้สึกดีกว่าโรงเรียนมัธยมธรรมดา	๓.๙๔๕	๓.๘๖๐
๖	การเรียนเสรีวิไลเป็นภาค ๆ จึงใช้เวลาเตรียมตัวสอบน้อยกว่า โรงเรียนมัธยมธรรมดา	๓.๒๘๐	๓.๔๐๕
๗	รายวิชาตามตารางสอนเหมือนกันเกือบทุกวัน จึงไม่จำเป็นต้อง วัดหนังสือเรียนทุกวัน	๒.๐๘๐	๒.๒๑๐
๘	การฝึกงานแบบให้ไปเป็นเกร็ด ดีกว่าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์	๓.๑๖๕	๓.๕๐๕

ตาราง ๑๔. (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นและความรู้สึกต่อหลักสูตรและโรงเรียน มัธยมแบบประสม	$\bar{X}$ สายสามัญ	$\bar{X}$ สายอาชีพ
๕	การศึกษานั้นเป็นเกร็ดให้ความรู้คุณธรรม	๒.๓๑๕	๓.๒๘๐
๑๐	ส่งเสริมให้รู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	๔.๐๙๕	๔.๑๖๐
๑๑	ได้เรียนเนื้อหาวิชาใหม่ ๆ อยู่เสมอ	๔.๑๒๐	๔.๐๙๕
๑๒	บางวิชาที่เรียนทุกวันทำให้เรื่องราวที่สอนติดต่อกันได้ง่าย	๔.๐๕๕	๔.๐๒๐
๑๓	มีบรรยากาศที่เป็นกันเองและเป็นอิสระ	๓.๙๓๕	๓.๙๐๕
๑๔	ส่งเสริมให้รู้จักตัดสินใจด้วยตนเอง	๔.๑๐๐	๔.๑๙๕
๑๕	แตกต่างความรู้สึกที่นักเรียนสายอาชีพเป็นนักเรียนที่ไม่ดี	๓.๖๔๐	๓.๖๒๕
๑๖	ความมุ่งหมายและหลักการของโรงเรียนและหลักสูตรดีมาก	๓.๖๓๐	๓.๘๘๐
๑๗	หลักสูตรดีและเหมาะสมกับผู้ที่ต้องการเรียนสายอาชีพ	๓.๘๘๕	๓.๙๖๕
๑๘	มีความรู้เกี่ยวกับวิชาอาชีพชนิดต่าง ๆ มากขึ้น	๔.๐๙๕	๔.๑๓๐
๑๙	วิชาชีวกรรมสำรวจมีประโยชน์มากต่อการตัดสินใจเลือกเรียน	๔.๐๙๕	๔.๑๘๐
๒๐	ครู อาจารย์ ส่วนมากสอนตามหลักสูตรนี้ได้ดี	๓.๖๙๐	๓.๘๙๕
๒๑	มีโอกาสดูสำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง	๔.๑๘๐	๔.๑๖๕
๒๒	ครู อาจารย์ ส่วนมากให้ความสนใจต่อนักเรียนดีมาก	๓.๙๑๕	๓.๘๐๕
๒๓	เนื้อหาวิชาใช้เวลาที่กำหนดให้ของแต่ละวิชาเหมาะสมมาก	๓.๒๓๐	๓.๕๘๐
๒๔	มีการบ้านมากทำให้นักเรียนขยันและทันที่อยู่ตลอดเวลา	๓.๕๖๕	๓.๙๒๕
๒๕	นักเรียนสายอาชีพและสายสามัญเข้ากันได้ดี	๓.๖๒๕	๓.๕๓๕
๒๖	รู้สึกพอใจที่มีโอกาสได้เข้ามามีการศึกษาในโรงเรียนนี้	๔.๑๐๕	๔.๒๔๐
๒๗	มีการสอนอยู่เสมอ ๆ นักเรียนจึงขยันอยู่ตลอดเวลา	๓.๘๔๐	๓.๘๓๕
๒๘	มีประสบการณ์กว้างขวางพอที่จะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูง	๔.๑๐๐	๔.๐๘๐

ตาราง ๑๘. (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นและความรู้สึกต่อหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสม	X̄ สาบสามัญ	X̄ สาบอาชีพ
๒๙	นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกและใช้เครื่องมืออย่างเต็มที่	๓.๙๘๐	๔.๐๘๕
๓๐	การเรียนในโรงเรียนนี้ไม่ทำให้เกิดความรู้สึกท้อแท้อย่างใดเลย	๓.๙๐๐	๓.๘๘๕
๓๑	หลักสูตรมัธยมแบบประสมจะเป็นที่ยินยอมของประชาชนทั่วไปในอนาคตก	๓.๙๖๐	๔.๐๘๕
๓๒	คณาจารย์ อาจารย์ และแนวนักเรียนคงลำบากในการตัดสินใจเลือกวิชาเรียน	๓.๗๙๐	๔.๑๓๐
๓๓	ครู อาจารย์ และแนวนักเรียนมีความจำเป็นต่อโรงเรียนมัธยมแบบประสม	๔.๒๖๐	๔.๒๕๕
๓๔	นักเรียนส่วนมากมักจะไปหาครู อาจารย์ และแนวน เพื่อขอคำแนะนำ	๓.๖๖๐	๓.๙๘๕
๓๕	รู้สึกว่าการเรียนการสอน น่าสนใจและสนุกสนานดี	๓.๗๕๐	๓.๘๓๐
	รายเฉลี่ยของ X̄	๓.๗๔๔	๓.๘๖๔

จากตาราง ๑๘. แสดงให้เห็นว่านักเรียนสาบสามัญส่วนใหญ่เห็นชอบ และมีความรู้สึกที่ดีต่อการที่มีโอกาสได้เรียนตามความถนัดและความสามารถของตนเอง เป็นอันหนึ่ง รอดลงไปได้แก่สิ่งต่อไปนี้ ครู อาจารย์ และแนวนมีความจำเป็นต่อโรงเรียน มีความรู้กว้างขวาง เพราะได้ทดลองเรียนหลายสาขาวิชา ได้สำรวจความถนัดและความสนใจ ได้เรียนเนื้อหาวิชาใหม่ๆ อยู่เสมอ พวกเขามีใจที่ได้เข้ามาศึกษาในโรงเรียนนี้ มีประสบการณ์กว้างขวาง ส่งเสริมการตัดสินใจด้วยตนเอง ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม วิชากิจกรรมสำรวจมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียน บางวิชาที่เรียนทุกวันทำให้เรื่องราวที่สอนติดต่อกันได้ง่าย และทำให้มีความรู้เกี่ยวกับวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกันมากขึ้น แต่นักเรียนสาบสามัญส่วนใหญ่ไม่เห็นชอบกับข้อความที่ว่า

ตาราง ๒๐. ความแตกต่างระหว่างรายได้ของนักเรียนในเขตเมืองที่เห็นความเห็น
และความรู้สึกต่อหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสมของนักเรียน
สายสามัญและสายอาชีพ

สายวิชา	ค่าเฉลี่ยของมัธยม เลขคณิต	S.D.	N.	ค่า t
สามัญ	๓.๗๔๔	๑.๔๒๘	๓๕	๑.๒๒๑
อาชีพ	๓.๘๖๘		๓๕	

ตาราง ๒๐. แสดงให้เห็นว่านักเรียนสายสามัญและสายอาชีพ มีความเห็นและความ
รู้สึกต่อหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสม เพราะแต่ละสายมีค่าเฉลี่ยของมัธยม เลขคณิต
เกิน ๓.๕ ค่าเฉลี่ยของมัธยม เลขคณิตของสายอาชีพมากกว่าของสายสามัญเล็กน้อย จาก
การคำนวณค่า $t = ๑.๒๒๑$ ซึ่งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงกล่าวได้ว่า
ความเห็นและความรู้สึกของนักเรียนทั้งสองสายที่มีต่อหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสมนั้น
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

การแปลผลตอบที่ไว้

เพื่อจะศึกษาว่านักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน จะมีแรงจูงใจในการเลือก
เรียนสายวิชาต่างกันหรือไม่ และถ้าแตกต่างกัน ความแตกต่างนั้นจะมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่
ได้แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ Two-way analysis of variance
ไว้ในตารางต่อไปนี้

สมมติฐาน ๑ นักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันจะมีแรงจูงใจ
 ในการบุกกลไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๑. การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจด้านบุคลิกของนักเรียนสายสามัญ
 และสายอาชีพที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกันด้วยการวิเคราะห์
 ความแปรปรวน

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างสาขาวิชา (A)	๑	๖๒.๔๑๐	๖๒.๔๑๐	.๕๘๓
ระหว่างอาชีพ (B)	๕	๑๒๔๐.๐๐๘	๒๐๖.๐๐๑	๒.๓๕๒*
interaction (AB)	๕	๑๒๓.๖๒๘	๒๔.๗๒๕	.๗๙๑
ความคลาดเคลื่อน (Error)	๓๘๘	๔๑๕๑๕.๓๔๐	๑๐๖.๙๙๙	
รวม	๓๙๔	๔๒๘๗๙.๗๙๐		

ผลการทดสอบมีสำคัญของแรงจูงใจด้านบุคลิกของนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพนั้น
 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพที่แตกต่างกันนั้น
 ได้รับแรงจูงใจในการบุกกลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ เพื่อจะ
 ทราบว่ากลุ่มอาชีพใดบ้างที่มีผลทำให้แรงจูงใจด้านบุคลิกของนักเรียนแตกต่างกัน ก็ใช้ค่า
 q-statistic แบบ Newman Keuls Method ชนิดคนในกลุ่มไม่เท่ากัน เป็นเครื่องมือในการทดสอบความแตกต่างโดยให้

* Winer, B.J., Statistical Principles in Experimental Design,
 1962, p. 309.

r = ลำดับของการเปรียบเทียบ

$$\tilde{n} = \frac{K}{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} + \dots + \frac{1}{n_k}}$$

เมื่อ k คือ treatment ในที่นี้หมายถึงอาชีพผู้ปกครอง

$\tilde{n}$ คือ Harmonic Mean ซึ่งใช้แทนจำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม
อาชีพผู้ปกครอง
ผลลัพธ์ปรากฏอยู่ในตาราง ๒๒

ตาราง ๒๒. ความแตกต่างระหว่างแรงจูงใจด้านบุคลิกในแต่ละอาชีพผู้ปกครอง

อาชีพผู้ปกครอง		รับจ้าง	ค้าขาย	อาชีพอื่น ๆ	รับราชการ	งานช่าง	เกษตร
	คะแนนเฉลี่ย	๓๕.๒	๓๘.๒	๔๐.๘	๔๑.๘	๔๑.๘	๔๒.๑
รับจ้าง	๓๕.๒	—	๔.๐	๕.๖	๖.๓	๖.๖	๖.๙
ค้าขาย	๓๘.๒		—	๑.๖	๒.๓	๒.๖	๒.๙
อาชีพอื่น ๆ	๔๐.๘			—	.๖	๑.๐	๑.๒
รับราชการ	๔๑.๘				—	.๔	.๖
งานช่าง	๔๑.๘					—	.๒
เกษตร	๔๒.๑						—

$$r = \begin{matrix} ๒ & ๓ & ๔ & ๕ & ๖ \end{matrix}$$

$$q_{.05}(r, 388) = \begin{matrix} ๒.๗๗ & ๓.๓๑ & ๓.๖๓ & ๓.๘๖ & ๔.๐๓ \end{matrix}$$

$$q_{.05}(r, 388) \sqrt{MS_{\text{error}}/\tilde{n}} = \begin{matrix} ๔.๔๐ & ๕.๒๖ & ๕.๗๗ & ๖.๑๔ & ๖.๔๐ \end{matrix}$$

$$\sqrt{MS_{\text{error}}/\tilde{n}} = ๑.๕๔$$

ตาราง ๒๓. ความเชื่อมั่นของความแตกต่างระหว่างแรงจูงใจด้านบุคลิกในแต่ละอาชีพ
ผู้ปกครองของนักเรียน

อาชีพผู้ปกครอง	รับจ้าง	ค้าขาย	อาชีพอื่น ๆ	รับราชการ	งานช่าง	เกษตรกร
รับจ้าง			*	*	*	*
ค้าขาย						
อาชีพอื่น ๆ						
รับราชการ						
งานช่าง						
เกษตรกร						

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕

จากตาราง ๒๓. แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างนั้น มีแรง
จูงใจด้านบุคลิก แตกต่างจากนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น ๆ รับราชการ งานช่าง
และเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ หรืออาจกล่าวได้ว่า นักเรียน
ที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง ได้รับแรงจูงใจทางด้านบุคลิกน้อยกว่านักเรียนที่ผู้ปกครอง
ประกอบอาชีพอื่น ๆ รับราชการ งานช่าง และเกษตรกร จริง แต่ไม่แตกต่างจากนักเรียน
ที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพ
ค้าขาย อาชีพอื่น ๆ รับราชการ งานช่าง และเกษตรกร ได้รับแรงจูงใจด้านบุคลิกไม่แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐาน ๒ นักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน จะมีแรงจูงใจ
ทางการงานการเงินไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๔. การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจด้านการเงินของนักเรียน
สายสามัญและสายอาชีพที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกันด้วยการ
วิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างสาขาวิชา (A)	๑	๕๓.๖๕๐	๕๓.๖๕๐	๑.๒๐๓
ระหว่างอาชีพ (B)	๕	๓๘๖.๕๕๙	๗๗.๓๑๑	.๕๕๔
interaction (AB)	๕	๕๓๕.๘๔๓	๑๐๗.๑๖๘	๑.๔๔๕
ความคลาดเคลื่อน (Error)	๓๘๘	๓๐๑๙๖.๘๓๕	๗๗.๘๒๓	
รวม	๓๙๙	๓๐๗๖๙.๒๘๗		

ผลของการทดสอบนี้สำคัญของแรงจูงใจด้านการเงินของนักเรียนสายสามัญและสาย
อาชีพที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพที่แตกต่างกันนั้น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
จึงยอมรับสมมติฐานที่เป็นกลาง และปฏิเสธสมมติฐานในการวิจัย หมายความว่านักเรียนทั้ง
สายสามัญและสายอาชีพที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพที่แตกต่างกันนั้น มีแรงจูงใจทางการงาน
ไม่แตกต่างกัน หรือกล่าวได้ว่า นักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพได้รับอิทธิพล
ทางการงานเงินปาน ๆ กัน ความแตกต่างของอาชีพผู้ปกครองไม่มีผลทำให้แรงจูงใจทาง
ด้านการเงินของนักเรียนแตกต่างกัน

สมมติฐาน ๓ นักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่ผูกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน จะมีแรง
 จูงใจทางด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๕. การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจด้านความถนัด ความสนใจ และ
 เหตุผลส่วนตัวของนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่ผูกครองประกอบ
 อาชีพแตกต่างกันด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างสาขาวิชา (A)	๑	๕๓๓.๓๐๓	๕๓๓.๓๐๓	๑๑.๕๐๓**
ระหว่างอาชีพ (B)	๕	๖๐.๑๖๑	๑๒.๐๒๔	.๑๕๓
interaction (AB)	๕	๓๐๓.๕๐๑	๖๐.๗๘๐	.๗๗๕
ความคลาดเคลื่อน (Error)	๓๔๔	๓๐๕๒๐.๖๑๓	๘๘.๕๐๔	
รวม	๓๕๕	๓๑๓๗๗.๕๑๗		

ผลการทดสอบนัยสำคัญของแรงจูงใจแสดงให้เห็นว่านักเรียนสายอาชีพและสายสามัญ
 ได้รับแรงจูงใจด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .๐๑ เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจทั้งกลางของแต่ละรายแล้ว ปรากฏว่า
 นักเรียนสายสามัญและสายอาชีพมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๕๖.๕๔ และ ๕๓.๓๕ ตามลำดับ
 นั่นคือนักเรียนสายสามัญได้รับแรงจูงใจทางด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัวมากกว่า
 นักเรียนสายอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ส่วนอาชีพของผูกครองที่แตกต่างกัน
 ไม่มีผลทำให้แรงจูงใจด้านนี้ของนักเรียนแตกต่างกัน

สมมติฐาน ๔ นักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกันจะมี
แรงจูงใจทางด้านการเกียรติยศชื่อเสียง ไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๒. การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงของ
นักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน
ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างสาขาวิชา (A)	๑	๒๒.๕๒๓	๒๒.๕๒๓	.๘๘๘
ระหว่างอาชีพ (B)	๕	๑๔๐.๕๖๕	๒๘.๐๙๐	.๓๕๘
interaction (AB)	๕	๔๓๘.๓๓๘	๘๗.๖๖๗	๑.๑๒๑
ความคลาดเคลื่อน (Error)	๓๘๘	๓๐๓๓๓.๒๖๓	๗๘.๑๘๘	
รวม	๓๙๙	๓๐๕๙๒.๕๖๘		

ผลการทดสอบนัยสำคัญของแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงของนักเรียนสายสามัญและ
สายอาชีพที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกันนั้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
จึงยอมรับสมมติฐานที่เป็นกลาง และปฏิเสธสมมติฐานของการวิจัย หมายความว่า นักเรียน
ทั้งสายสามัญและสายอาชีพที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกันนั้น มีแรงจูงใจด้านเกียรติยศ
ชื่อเสียง ไม่แตกต่างกัน หรืออาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพ
ได้รับอิทธิพลทางด้านการเกียรติยศชื่อเสียง พอ ๆ กัน ความแตกต่างของอาชีพผู้ปกครองไม่มีผล
ทำให้แรงจูงใจทางด้านการเกียรติยศชื่อเสียงของนักเรียนทั้งสองสายแตกต่างกัน

สมมติฐาน ๕ นักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกันจะมีแรงจูงใจทางค่านิยมของงานและความก้าวหน้าไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๗. การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้าของนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างสาขาวิชา (A)	๑	๒๔.๖๒๓	๒๔.๖๒๓	.๓๕๔
ระหว่างอาชีพ (B)	๕	๒๓๘.๘๖๘	๔๗.๗๗๓	.๖๒๓
interaction (AB)	๕	๓๐๑.๒๖๑	๖๐.๒๔๒	.๘๔๑
ความคลาดเคลื่อน (Error)	๓๘๘	๒๓๗๘๔.๐๒๔	๖๑.๒๒๑	
รวม	๓๙๔	๒๔๓๕๓.๗๗๖		

ผลการทดสอบนี้สำคัญของแรงจูงใจด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้าของนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกันนั้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมติฐานที่เป็นกลางและปฏิเสธสมมติฐานของการวิจัย หมายความว่า นักเรียนทั้งสายสามัญและสายอาชีพที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพที่แตกต่างกันนั้น มีแรงจูงใจทางค่านิยมของงานและความก้าวหน้าไม่แตกต่างกัน หรืออาจจะกล่าวได้ว่า นักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพได้รับอิทธิพลทางค่านิยมของงานและความก้าวหน้าปาน ๆ กัน ความแตกต่างของอาชีพผู้ปกครองไม่มีผลทำให้แรงจูงใจทางค่านิยมของงานและความก้าวหน้าของนักเรียนทั้งสองสายแตกต่างกัน

สมมติฐาน ๒ นักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกันจะมีแรง
 วุฒิทางด้านการงานจำเป็นไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒. การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจด้านกานงานว่าเป็นของนักเรียน
 สายสามัญและสายอาชีพที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกันด้วยการ
 วิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างสาขาวิชา (A)	๑	๓๖๑.๐๐๐	๓๖๑.๐๐๐	๗.๒๘๓ **
ระหว่างอาชีพ (B)	๔	๑๓๔.๘๔๔	๓๓.๗๑๑	.๕๔๔
interaction (AB)	๔	๓๔๔.๒๖๐	๘๖.๐๖๕	๑.๘๐๓
ความคลาดเคลื่อน (Error)	๓๔๔	๑๔๑๓.๘๘๓	๔๑.๐๖๘	
รวม	๓๔๙	๒๐๐๙.๑๑๐		

ผลการทดสอบนี้เกี่ยวกับแรงจูงใจ และสิ่งที่ได้พบว่า นักเรียนสายสามัญและสายอาชีพ
 ได้รับแรงจูงใจด้านกานงานจำเป็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ เมื่อพิจารณาคะแนน
 เฉลี่ยของแรงจูงใจดังกล่าวในแต่ละสายแล้ว ปรากฏว่านักเรียนสายสามัญและสายอาชีพมีคะแนน
 เฉลี่ยเท่ากับ ๓๖.๑๔ และ ๓๔.๐๔ ตามลำดับ นั่นคือนักเรียนสายอาชีพได้รับอิทธิพลจาก
 แรงจูงใจด้านกานงานจำเป็นมากกว่านักเรียนสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑
ส่วนอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกันไม่มีผลทำให้แรงจูงใจด้านกานงานของนักเรียนแตกต่างกัน

การแปลผลตอบที่แปด

ก. อาชีพที่นักเรียนเลือกไว้เป็นอันดับหนึ่ง เพื่อจะยึดเป็นหลักทำมาหากินในอนาคต
มีนักเรียนบางคนยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะเลือกประกอบอาชีพอะไร อาชีพที่
นักเรียนเลือกไว้เป็นอันดับหนึ่ง ได้แสดงไว้ในตารางข้างล่างนี้

ตาราง ๒๘. อาชีพต่าง ๆ ที่นักเรียนเลือกไว้เป็นอันดับหนึ่ง เพื่อยึดเป็นหลัก
ประกอบอาชีพในอนาคต

อันดับ	ชื่ออาชีพ	จำนวนนักเรียนที่เลือก	คิดเป็นร้อยละ
๑	แพทย์	๖๓	๑๕.๗๕
๒	ครู	๕๔	๑๓.๕๐
๓	ทหาร	๔๒	๑๐.๕๐
๔	งานช่าง	๓๖	๙.๐๐
๕	วิศวกร	๓๑	๗.๗๕
๖	พยาบาล	๓๑	๗.๗๕
๗	รับราชการ	๒๔	๖.๐๐
๘	เช้านุการ	๒๒	๕.๕๐
๙	เกษตรกร	๒๑	๕.๒๕
๑๐	ตำรวจ	๑๑	๒.๗๕
๑๑	พนักงานบริษัท, ธนาคาร	๑๑	๒.๗๕
๑๒	นักธุรกิจ	๙	๒.๒๕
๑๓	สถาปนิก	๗	๑.๗๕
๑๔	นักดนตรี	๖	๑.๕๐
๑๕	เกมการ	๕	๑.๒๕

ตาราง ๒๘. (ต่อ)

อันดับ	อาชีพ	จำนวนนักเรียนที่เลือก	คิดเป็นร้อยละ
๑๖	ความปลอดภัย	๕	๑.๒๕
๑๗	ภาษา	๔	๑
๑๘	พนักงานรถไฟ	๓	.๗๕
๑๙	นักการเมือง	๑	.๒๕
๒๐	นักมนุษยวิทยา	๑	.๒๕
๒๑	นักประวัติศาสตร์	๑	.๒๕
๒๒	พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ยังตัดสินใจไม่ได้	๑ ๑๑	.๒๕ ๒.๗๕

จ. ความรู้ในลักษณะอาชีพที่นักเรียนเลือกไว้เป็นอันดับหนึ่ง ในกำรจัดอันดับเลขคณิตของแต่ละข้ออาจเป็นเครื่องเปรียบเทียบกัน

ตาราง ๓๐. ความรู้ในลักษณะอาชีพที่นักเรียนเลือกไว้เป็นอันดับหนึ่ง แจกแจงตาม
การจัดอันดับเลขคณิตตามสาขาวิชาที่เลือกเรียน

ข้อที่	ข้อความเกี่ยวกับความรู้ในลักษณะอาชีพ	$\bar{X}$ สายสามัญ	$\bar{X}$ สายอาชีพ
๑	ท่านทราบว่า อาชีพที่ท่านเลือกไว้เป็นอันดับหนึ่งนั้น เมื่อสำเร็จแล้วจะต้องทำงานที่มีลักษณะอย่างไร	๓.๕๖	๓.๔๓

ตาราง ๓๐. (ต่อ)

ข้อที่	ข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้ในลักษณะอาชีพ	$\bar{X}$ สายสามัญ	$\bar{X}$ สายอาชีพ
๒	ท่านทราบว่าเมื่อเรียนสำเร็จแล้วจะมีโอกาสไป ประกอบอาชีพใดมากน้อยเพียงใด	๓.๔๓	๓.๒๔
๓	ท่านจะประกอบอาชีพตามที่ท่านเลือกเป็นอันดับหนึ่งนั้น การมี คุณสมบัติอย่างไร (เป็นต้นว่าระดับสติปัญญา ความรู้ รูปร่าง หน้าที่ ฯลฯ)	๓.๗๒	๓.๒๓
๔	ท่านที่ประกอบอาชีพดังกล่าวนี้มีรายได้มากน้อยเพียงใด	๓.๕๔	๓.๑๘
๕	ท่านทราบปัญหาต่าง ๆ ของคนที่ประกอบอาชีพตามที่ท่าน เลือกไว้เป็นอันดับหนึ่งบ้างหรือไม่	๒.๗๕	๒.๗๖
๖	ท่านทราบว่าอาชีพที่ท่านเลือกเป็นอันดับหนึ่งนั้นมีโอกาส ที่จะก้าวหน้าได้มากน้อยเพียงใด	๒.๒๔	๓.๓๓
๗	ท่านทราบว่าอาชีพที่ท่านเลือกไว้เป็นอันดับหนึ่งนั้น ถ้าไม่มี งานทำจะเปลี่ยนไปทำอาชีพอื่นที่อยู่ในเกรดเดียวกันได้ไหม	๒.๘๖	๒.๘๖
๘	ท่านทราบว่าอาชีพที่ท่านเลือกเป็นอันดับหนึ่งนั้น จะต้อง ใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์อะไรบ้าง	๓.๐๑	๓.๑๔
๙	ท่านทราบว่า อาชีพที่ท่านเลือกไว้นั้นมีกฎหมายควบคุม มากน้อยเพียงใด	๒.๕๘	๒.๖๕
๑๐.	ท่านทราบว่าเมื่อท่านได้เรียนวิชาอาชีพที่ท่านเลือกไว้แล้ว มี ผู้ปกครองจะสนับสนุนให้ท่านเรียนจนสำเร็จ	๔.๘๓	๓.๗๘

จากตาราง ๓๐. แสดงให้เห็นว่า นักเรียนสายสามัญและช่วยการีฟส่วนใหญ่
 ยังไม่ค่อยทราบถึงลักษณะบางประการของงานอาชีพที่เลือกไว้ เพื่อจะบอกเป็นหลักในการ
 ดำรงชีวิตในอนาคต เช่น ปัญหาของคนที่ประกอบอาชีพนั้น ความสัมพันธ์ของงานนั้น
 กับงานอาชีพอื่น และกฎหมายที่ควบคุมอาชีพนั้น ๆ นักเรียนสายสามัญจำนวนมากยังไม่ค่อย
 ทราบถึงโอกาสความก้าวหน้าของงานอาชีพที่ตนเลือก แต่นักเรียนสายอาชีพทราบเรื่องนี้ดี
 ส่วนลักษณะของงานอาชีพในตำแหน่งอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองสายมีความรู้พอสมควร แต่ผลที่นา
 สังเกตอีกประการหนึ่ง คือนักเรียนสายสามัญทราบถึงการสนับสนุนจากอุปกรณ์อย่างดีกว่านักเรียน
 สายอาชีพ

ฉีปรายผลการวิจัย

การศึกษาวัยครั้งนี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพ ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงความสามารถในการเลือกเรียนตลอดจนความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรและโรงเรียนประเภทนี้ โดยผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

๑. นักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญได้รับแรงจูงใจและมีอิทธิพลเรียงลำดับความสำคัญดังนี้ ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ลักษณะของงานและความก้าวหน้าเกียรติยศชื่อเสียง เงิน บุคคล และความจำเป็น

๒. นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพได้รับแรงจูงใจและมีอิทธิพลเรียงลำดับความสำคัญดังนี้ ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว เงิน ลักษณะของงานและความก้าวหน้า บุคคล ความจำเป็น และเกียรติยศชื่อเสียง

๓. นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพนั้น จะเลือกได้เหมาะสมกับความสามารถและสภาพของตนเองตามความเป็นจริง มากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญ

๔. นักเรียนหญิงจะเลือกเรียนได้เหมาะสมกับความสามารถและสภาพของตนเองตามความเป็นจริงมากกว่าชาย

๕. นักเรียนกลุ่มที่มีอายุมากจะเลือกเรียนได้เหมาะสมกับความสามารถและสภาพของตนเองตามความเป็นจริงมากกว่ากลุ่มที่มีอายุน้อย

๖. นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพ จะมีจำนวนมากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญ

๗. นักเรียนส่วนมากจะมีความคิดเห็นและความรู้สึกที่พอหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสม

✓ ๘. อาชีพของผู้ปกครองมีผลทำให้เกิดความแตกต่างกับในด้านองค์ประกอบ
ที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียน

เพื่อให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น จึงขออภิปรายผลให้สอดคล้องและสัมพันธ์กันดังต่อไปนี้

✧ นักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญนั้น ส่วนใหญ่ได้รับแรงจูงใจจากเกียรติยศ
ชื่อเสียง ลักษณะของงานและความก้าวหน้า ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว
และเงิน ตามลำดับ ความจำเป็นและบุคคลมีอิทธิพลน้อยมาก นักเรียนสายอาชีพส่วนใหญ่
ได้รับแรงจูงใจจากเกียรติยศ ชื่อเสียง ลักษณะของงานและความก้าวหน้า เงิน และความ
ถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ตามลำดับ ความจำเป็นและบุคคลมีอิทธิพลน้อยมาก
เช่นเดียวกัน จะเห็นได้ว่าลำดับความสำคัญของแรงจูงใจที่มีต่อนักเรียนทั้งสองสายนั้น
ใกล้เคียงกันมาก จึงกล่าวได้ว่านักเรียนทั้งสองสายมีแรงจูงใจหรือมีเป้าหมายในการตัดสินใจ
เลือกเรียนเหมือนกัน ผลของการวิจัยดังกล่าวปฏิเสธสมมติฐานของการวิจัยข้อ ๑ และ ๒)
ตามหลักการแล้ว ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว น่าจะมีแรงจูงใจต่อการเลือก
มากที่สุด แต่กลับปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่มีแรงจูงใจจากเกียรติยศชื่อเสียงมากที่สุด
ก็ทั้งสองสายต่างก็เลือกเรียนเพื่อจะได้เป็นผู้มีเกียรติ และได้รับการยอมรับจากสังคม โดย
เรียนสำเร็จจากสถาบันการศึกษาชั้นสูง ได้รับปริญญา ประกอบอาชีพที่มีเกียรติ ออกไปรับราชการ
ประกอบอาชีพที่สุจริต ประกอบอาชีพที่มีฝีมือและเทคนิคในระดับสูง และการรับปริญญาจาก
พระหัตถ์ของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แสดงว่านักเรียนในลักษณะเดียวกันเป็นหลักในการ
ตัดสินใจเลือกเรียน แม้จะเรียนคนละสายวิชาก็ตาม กำนันชนนี้ได้ปลูกฝังค่านิยมในจิตใจของ
คนไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว คือผู้หนึ่งชื่อและออกไป
รับราชการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแล้ว ถือว่ามีเกียรติมาก แม้สภาพแวดล้อมและ
เหตุการณ์จะได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วก็ตาม แต่ค่านิยมนี้หาได้จางไปจากคนไทยไม่ เมื่อพิจารณา
ถึงรายละเอียดของแรงจูงใจด้านนี้ตามที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่าโอกาสที่จะได้มาซึ่งชื่อเสียง
ตามเกณฑ์ดังกล่าว นั้น นักเรียนสายอาชีพจะมีน้อยกว่า เป็นความจริงที่ทุกคนต่างก็ถือว่า
เกียรติเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นค่านิยมที่ดี แต่สำหรับการเลือกเรียนหรือเลือกอาชีพแล้ว

ความถนัดและความสนใจ น่าจะมีความสำคัญมากกว่า

ลักษณะของงานและความก้าวหน้า เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญรองลงไป คือ นักเรียนทั้งสองสาย เลือกรเรียน เพื่อที่จะประกอบอาชีพที่มั่นคง เป็ นอิสระ มีความก้าวหน้าทางานทำไ้ง่าย มีกำหนดเวลาทำงานที่แน่นอน ซึ่งสนับสนุนการวิจัยของ ทักษิณีย์ สุขทวี ที่ว่า นิสิตนักศึกษานอกระบบในงานที่มีความมั่นคง ปลอดภัย และเป็นอิสระ ยังถือว่าเป็นค่านิยมที่ดี ส่วนเงิน ก็เป็นค่านิยมที่มีความสำคัญต่อการเลือกรเรียนของนักเรียนทั้งสองสายพอ ๆ กัน คือเลือกรเรียน เพื่อที่จะออกไปประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงทั้งนั้น

เป็นที่น่าสังเกตว่า แรงจูงใจด้านบุคคลมีอิทธิพลต่อการเลือกรเรียนของนักเรียนน้อยที่สุด ซึ่งปฏิเสธผลการวิจัยของ อิศดิ์ วิไลสแตก และคณะ ๆ ที่ว่า บิดามารดา เพื่อน บุคคลในอาชีพ ญาติ ครู - อาจารย์ พระ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนมากที่สุด ที่ปรากฏผลเช่นนี้ อาจจะมาจากเหตุผลที่ว่า ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีบริการแนะแนวที่คอยช่วยเหลือให้นักเรียนใน หูจกตนเอง และตัดสินใจช่วยตนเอง เพราะตามสภาพความเป็นจริงแล้ว เมื่อนักเรียนจะเลือกสายวิชาหรือแผนกวิชาที่จะเรียน ทางฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนจะเชิญผู้ปกครองของนักเรียนทุกคนมาประชุมพบปะทำความเข้าใจถึงการเลือกรเรียนของนักเรียนว่า ควรจะได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกรเรียนตามความถนัดและความสนใจของตนเอง จึงจะเกิดผลดี ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะเข้าใจและเห็นด้วยกับหลักการนี้ จึงยินยอมให้บุตรหลานของตนเลือกรเรียนเอง และโดยทั่ว ๆ ไป ผู้ปกครองนักเรียนมักจะเคารพและรักรักษาในตัวครู - อาจารย์อยู่แล้ว จึงปล่อยให้เป็นเรื่องของโรงเรียนและตัวเด็กเอง เพราะเมื่อพิจารณาถึงแรงจูงใจด้านบุคคลใน แต่ละรายย่อยแล้ว พบว่านักเรียนทั้งสองสายเลือกรเรียนด้วยตนเองมากที่สุด บุคคลอื่น ๆ เช่น บิดา มารดา ญาติพี่น้อง ไม่ค่อยจะมีบทบาทสำคัญต่อการเลือกรเรียนมากนัก ซึ่งแสดงว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมส่วนใหญ่เป็นตัวของตัวเอง และรู้จักตัดสินใจช่วยตนเอง

แม้ว่าบุคคล โดยเฉพาะบิดามารดาจะมีอิทธิพลต่อการเลือกรเรียนน้อยก็ตาม แต่อาชีพของผู้ปกครองมีผลต่อการเลือกรเรียนของนักเรียนบ้างเหมือนกัน ถิ่นนักเรียนที่ผู้ปกครอง

ประกอบอาชีพแตกต่างกัน จะได้รับอิทธิพลจากแรงจูงใจที่เกี่ยวกับตัวบุคคลไม่เท่ากัน จากผลของการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง ได้รับอิทธิพลด้านบุคลิกลักษณะนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น ๆ รับราชการ งานช่าง และเกษตรกร แต่ไม่แตกต่างกันว่านักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย อาจจะเป็นไปได้ว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้างนั้น ส่วนมากจะต้องทำงานหนักและตรากตรำอยู่กับงาน จึงไม่ค่อยจะมีเวลาให้ความสนใจกับการเรียนของบุตรเหมือนกับคนที่ประกอบอาชีพอื่นดังกล่าวมาแล้ว นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรได้รับแรงจูงใจด้านบุคลิกลักษณะที่สุด รองลงไปที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพงานช่าง รับราชการ อาชีพอื่น ๆ และค้าขาย ตามลำดับ ผลการวิจัยนี้ยอมรับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ ๔ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของไลออนและกอดลาโซ ที่ว่านักเรียนมักจะเลือกอาชีพตามบิดาหรือแม่ เกี่ยวกับระดับอาชีพของบิดา

นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน และเลือกสาขาวิชาเรียนต่างกัน ได้รับแรงจูงใจที่เกี่ยวกับเกียรติยศ ชื่อเสียง เงิน และลักษณะของงานและความก้าวหน้าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๕ ที่เป็นเช่นนี้อาจจะกล่าวได้โดยสรุปเหตุผลดังที่กล่าวไว้แล้วในตอนต้นว่า นักเรียนทุกคนทั้งสายสามัญและสายอาชีพใช้เกณฑ์ที่เหมือนกันเป็นหลักการในการเลือกเรียน เพราะเกณฑ์หรือแรงจูงใจทั้งสามประการนี้มีความสำคัญต่อการเลือกเรียนและเลือกอาชีพมาก เช่นเดียวกับผลการวิจัยของเพอร์โรน และ ลัคคา ลูรอรธัน ที่ว่านักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนโดยถือลักษณะของงาน เกียรติยศ ชื่อเสียง และรายได้เป็นสำคัญ

นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ได้รับอิทธิพลจากแรงจูงใจที่เกี่ยวกับความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว และความจำเป็นไม่แตกต่างกัน แต่ นักเรียนที่เลือกเรียนในสาขาวิชาที่แตกต่างกันนั้น ได้รับแรงจูงใจทั้งสองไม่เท่ากัน คือนักเรียนสายสามัญได้รับอิทธิพลจากความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัวมากกว่านักเรียนสายอาชีพ แต่นักเรียนสายอาชีพได้รับอิทธิพลจากความจำเป็นมากกว่า ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักเรียนสายสามัญเลือกเรียนโดยยึดหลักที่ว่า เหมาะสมกับสติปัญญาของตน มีความถนัดและความสนใจเป็นพิเศษ

เหมาะกับนิสัยและบุคลิกภาพ สามารถเรียนต่อในชั้นสูงขึ้นไปได้หลายสาขาวิชา ต้องการฝึกสมองและส่งเสริมสติปัญญา ฯลฯ นักเรียนสายอาชีพก็คำนึงถึงสิ่งเหล่านี้เช่นเดียวกัน แต่นำหนักของงานสำคัญที่หนักแรงใจเหล่านี้น้อยกว่านักเรียนสายสามัญ การที่นักเรียนสายอาชีพได้รับอิทธิพลจากความจำเป็นมากกว่านั้น แสดงให้เห็นถึงข้อเท็จจริงประการหนึ่งว่า นักเรียนมิได้มีใจรักที่จะเรียนในสายอาชีพอย่างแท้จริง เพราะในสังคมไทยนั้นยังถือกันอยู่ว่า นักเรียนที่สติปัญญาไม่ดี เรียนทางสายวิชาการไม่ได้ ก็ควรจะไปเรียนสายอาชีพ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมก็ยังใฝ่หาเรียนนี้ เป็นเครื่องตัดสินใจเลือกเรียนเช่นเดียวกัน จึงอาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพนั้น ต่างก็เลือกด้วยความจำเป็น ทั้ง ๆ ที่จริงแล้วอยากจะได้เลือกเรียนในสายสามัญ เพื่อสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัย เพราะผลของการวิจัยตอนที่สามสนับสนุนความจริงข้อนี้ คือนักเรียนสายอาชีพส่วนใหญ่ได้บอกเหตุผลของการไม่เลือกเรียนสายสามัญไว้ว่า เป็นเพราะกลัวจะสอบตก เพราะสติปัญญา และความสามารถไม่สูงพอ ไม่มีความถนัด หรือไต่คะแนนต่ำไม่สามารถจะเรียนต่อในชั้นสูงขึ้นไปได้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของวีรพร หงส์ลาส ที่ว่ามีนักเรียนจำนวนหนึ่งเข้าเรียนในโรงเรียนพณิชยการเพราะเขาเรียนที่อื่นไม่ได้ นักเรียนสายสามัญนั้น ส่วนใหญ่ให้เหตุผลของการไม่เลือกเรียนสายอาชีพไว้ว่า ไม่มีความถนัดและไม่มีความสนใจ ไม่ชอบ ผู้ปกครองไม่สนับสนุน และตนเองจะได้อะไร ชาติ วิชา วิชาชีพหรือสถานบันชั้นสูง—จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงว่าผู้ปกครองไม่ค่อยสนับสนุนให้บุตรหลานของตนเรียนสายอาชีพ

นักเรียนสายอาชีพเลือกเรียนโดยตรงตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๓ และนักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนโดยตรงตามความเป็นจริง ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ เฉิมชัย อุบลพงศ์ ที่ปรากฏว่า นักเรียน ม.ศ. ๓ ในจังหวัดชัยนาท ส่วนใหญ่จะเลือกเรียนได้ไม่ตรงตามความเป็นจริง ที่เป็นเช่นนี้คงเนื่องมาจากว่าในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีบริการแนะแนว ส่วนในโรงเรียนมัธยมธรรมดาซึ่งขาดบริการแนะแนว จึงเป็นที่ประจักษ์ชัดว่า บริการแนะแนวมีประโยชน์และช่วยเหลือแก่นักเรียนได้มาก จึงน่าจะจัดให้มีบริการนี้ขึ้นทุกโรงเรียน การที่

นักเรียนสายอาชีพเลือกเรียนได้ตรงตามความเป็นจริงมากกว่าสายสามัญนั้น เป็นเพราะนักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพนั้นเข้าใจและยอมรับความสามารถของตนเอง ส่วนนักเรียนที่เลือกสายสามัญนั้นส่วนใหญ่เป็นผู้ที่พึ่งเป้าหมายไว้สูง ก็จะเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยโดยไม่คำนึงถึงสภาพและความสามารถของตนเอง ผู้ที่เข้าเรียนไ้ดังนี้จะต้องมีความรู้ ความสามารถ และสติปัญญาสูง แต่เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสายสามัญแล้ว พบว่ามีเป็นจำนวนมากที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ไม่ถึงขั้นที่จะเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันชั้นสูงได้ นอกจากนี้ฐานะทางการเงินของผู้ปกครองยังเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอีกด้วย เกณฑ์ดังกล่าวจึงเป็นเครื่องตัดสินให้นักเรียนเป็นจำนวนน้อยที่เลือกเรียนสายสามัญได้ตรงตามความเป็นจริง

เพศและอายุไม่มีความสำคัญต่อความสามารถในการเลือกเรียน คือนักเรียนเพศหญิงและชาย มีความสามารถในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ ๔ และผลการวิจัยของ เฉลิมชัย อุบลพงศ์ ที่ปรากฏว่าหญิงสามารถเลือกเรียนได้ตรงตามความเป็นจริงมากกว่าชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ปรากฏผลออกมาแตกต่างกันนี้ อาจจะกล่าวได้ว่ามีสาเหตุมาจากบริบทและแนวของโรงเรียนอีกเช่นเดียวกัน นักเรียนกลุ่มที่มีอายุมากมีความสามารถในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๕ แต่สนับสนุนผลการวิจัยของ

เฉลิมชัย อุบลพงศ์

ผลของการสำรวจจำนวนนักเรียน ม.ศ. ๓ ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ปรากฏว่า โรงเรียนสามเสนวิทยาลัยมีนักเรียนสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ โรงเรียนพิบูลวิทยาลัยมีนักเรียนสายสามัญมากกว่า ส่วนโรงเรียนสุรนารีวิทยา และโรงเรียนราชสีมาวิทยาก็มีจำนวนนักเรียนของทั้งสองสายใกล้เคียงกัน แสดงว่าโรงเรียนสามเสนวิทยาลัยดำเนินงานได้ตรงเป้าหมายของโครงการ ส่วนโรงเรียนพิบูลวิทยาลัยน่าจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขโดยการเราหรือส่งเสริมให้นักเรียนหันไปเลือกเรียนสายอาชีพให้มากขึ้น ผลดังกล่าวคงจะมาจากสาเหตุที่ว่านักเรียนของโรงเรียนพิบูลวิทยาลัยส่วนใหญ่ยังตัดสินใจไม่แน่นอนว่าจะเลือกเรียนแผนกวิชาอะไรจึงจะเหมาะสม ถ้าจะเรียนแผนกวิทยาศาสตร์หรือแผนกศิลปะ ก็กลัวจะเรียนต่อ

ไปไม่ไหว สายอาชีพก็ไม่อยากจะเรียนเพราะมีเงินเรียนกันน้อย จึงตัดสินใจเลือกเรียน
แผนกทั่วไป เพราะเห็นว่าวิชามีความง่ายอยู่กึ่งกลางระหว่างสายสามัญและสายอาชีพ
แต่การวิจัยครั้งนี้ได้จำแนกแผนกทั่วไปไว้ในสายสามัญ เมื่อรวมจำนวนเข้าทั้งหมดแล้วจึงทำ
ให้จำนวนนักเรียนสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ เพราะจากตัวเลขที่ได้จากการสำรวจนั้น
นักเรียนแผนกทั่วไปของโรงเรียนพิบูลวิทยาลัยมีจำนวนถึง ๑๔๕ คน จากจำนวน ม.ศ. ๓ ทั้งหมด
๔๘๘ คน เมื่อนำนักเรียน ม.ศ. ๓ ของทั้งสี่โรงเรียนมารวมกันแล้ว จะมีจำนวนนักเรียน
สายสามัญมากกว่าสายอาชีพเล็กน้อย คือไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธ
สมมติฐานของการวิจัยข้อที่ ๒ เพื่อให้โรงเรียนมัธยมแบบประสมได้บรรลุตามเป้าหมาย
คือนักเรียนทุกคนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถที่แท้จริงแล้ว
ก็จะมีนักเรียนเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ

นักเรียนสายสามัญและสายอาชีพมีความคิดเห็นและความรู้สึกที่ดีต่อหลักสูตร
และโรงเรียนมัธยมแบบประสม ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๓ ที่ปรากฏผลเช่นนี้อาจ
กล่าวได้ว่า โรงเรียนมัธยมแบบประสมเป็นโรงเรียนแบบใหม่ ยังไม่แพร่หลายในเมืองไทย
โรงเรียนที่อยู่ในโครงการมัธยมแบบประสมมีการดัดแปลงใหม่เพิ่มเติม มีโรงงานทันสมัย
มีเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยกว่าโรงเรียนมัธยมอื่น ๆ
ครู - อาจารย์ส่วนใหญ่ได้แก่ผู้มีคุณวุฒิและความรู้ในสาขาวิชาการด้านต่าง ๆ ฉะนั้นนักเรียน
ทุกคนย่อมจะรู้สึกภาคภูมิใจในโรงเรียนและครู - อาจารย์ของตน นอกจากนี้นักเรียนยังได้มี
โอกาสเลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถของตน ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่
ประสบความสำเร็จในการเรียนได้ด้วยดี จึงทำให้เกิดความสบายใจ และมีความรู้สึกที่ดีต่อ
หลักสูตรและโรงเรียนของตนไปด้วย แต่ยังมีบางสิ่งที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ก็คือการคิด
คะแนนเป็นเกรด และหน่วยกิต โดยให้เหตุผลว่าไม่ถนัดจะมีความยุติธรรม ทั้งนี้ก็เป็นเพราะ
วิธีการให้คะแนนแบบนี้เป็นของใหม่สำหรับพวกเขา แต่โอกาสต่อไปนักเรียนคงจะเข้าใจและ
เคยชินไปเอง อีกประการหนึ่ง นักเรียนไม่เห็นด้วยกับ "รายวิชาตามตารางสอนเหมือนกัน
เกือบทุกวัน จึงไม่จำเป็นต้องจัดหนังสือเรียนทุกวัน" ที่เป็นเช่นนี้คงเนื่องมาจากที่ว่าโรงเรียน
มัธยมแบบประสมในกลุ่มตัวอย่าง มีได้จัดตารางสอนแบบวันเดียวเหมือนกับโรงเรียนมัธยมสาธิต-

วิทยาลัยอาชีวศึกษา ประถมมิดิร ซึ่งเป็นที่มาของแบบเรียนฉบับนี้ เมื่อได้ศึกษาให้ละเอียดลึกซึ้งลงไป ปรากฏว่านักเรียนสายอาชีพมีความรู้สึกที่ดีต่อหลักสูตรและโรงเรียนมากกว่านักเรียนสายสามัญเล็กน้อย แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่เป็นเช่นนี้อาจจะกล่าวได้ว่า เพราะนักเรียนสายอาชีพได้เรียนได้ทรงตามความเป็นจริงมากกว่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเขาได้เรียนตามความถนัดและความสามารถอย่างแท้จริงมากกว่า นอกจากนี้ก็ไม่ทำให้เกิดรู้สึกอึดอัดอย่างใด เพราะได้มีโอกาสเรียนและกระทำกิจกรรมร่วมกันกับนักเรียนสายสามัญ

ในด้านการเลือกอาชีพปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่จะเลือกเป็นแพทย์เป็นอันดับหนึ่ง ที่เป็นเช่นนี้เพราะแพทย์เป็นอาชีพที่มีเกียรติ มีรายได้ดี โดยมิได้คิดถึงสภาพความเป็นจริง และโอกาสที่จะเป็นไปได้ นอกจากนี้นักเรียนส่วนใหญ่ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ ยังขาดความรู้เกี่ยวกับลักษณะอาชีพที่เลือกไว้ เช่น ไม่ทราบถึงปัญหาของคนที่ประกอบอาชีพนั้น ความสัมพันธ์ของงานนั้นกับงานอาชีพอื่น และกฎหมายที่ควบคุมอาชีพนั้น ๆ ซึ่งผลการวิจัยนี้ สนับสนุนผลการวิจัยของเพ็งใจที่ว่า เด็กผู้ชายยังไม่มีความรู้ในเรื่องอาชีพดีพอ เช่น ไม่ทราบว่าวิศวกรจะต้องทำอะไรบ้าง และเลือกแพทย์ตามความนิยมของคนทั่ว ๆ ไป มีข้อที่น่าสังเกตก็คือนักเรียนสายสามัญมีความรู้เรื่องโอกาสและความก้าวหน้าของงานอาชีพที่ตนเลือกน้อยกว่านักเรียนสายอาชีพ ซึ่งอาจจะมีผลมาจากการเลือกอาชีพของนักเรียน เพราะโดยทั่วไปนักเรียนสายสามัญจะเลือกอาชีพชั้นสูง และไม่ค่อยจะมีโอกาสได้เห็นและใกล้ชิดกับผู้นประกอบอาชีพนั้น ๆ มากนัก แต่นักเรียนสายอาชีพนั้นส่วนใหญ่จะเลือกประกอบอาชีพที่ตนกำลังเลือกเรียน และทดลองปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียน จึงพอจะทราบว่างานของตนจะมีโอกาสก้าวหน้าไ้มากน้อยเพียงใด ผลที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่ง ก็คือนักเรียนสายสามัญทราบดีว่านักเรียนสายอาชีพ ในข้อที่ว่าคุณปกครองจะสนับสนุนให้เรียนต่อจนสำเร็จ ผลอันนี้มาจะเป็นเพราะคุณปกครองนิยมใ้บุตรหลานของตนเรียนสายสามัญ จึงให้ความสนับสนุนเป็นอย่างดี

บทที่ ๖

รูปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาว่า บุคคล เงิน ความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว เกียรติยศชื่อเสียง ลักษณะของงานและความก้าวหน้า และความจำเป็น มีอิทธิพลหรือมีแรงจูงใจให้นักเรียนเลือกเรียนสายสามัญ และสายอาชีพมากน้อยเพียงใด

๒. เพื่อทราบเหตุผลส่วนตัวของนักเรียนว่าทำไมจึงไม่เลือกเรียนวิชาสายสามัญหรือสายอาชีพ เพื่อนำผลที่ได้ไปตรวจสอบกับข้อที่ ๑ และสังเกตว่าค่าคอมพิวเตอร์หรือสอกลดลงหรือไม่

๓. เพื่อศึกษาว่าสายวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนนั้น เหมาะสมกับความสามารถและสภาพของตน ตามความเป็นจริงหรือไม่ เพียงไร โดยพิจารณาจากเกณฑ์ต่อไปนี้

๓.๑ คะแนนหรือเกรดเฉลี่ยของ ป.๗ ม.๓.๑ และ ม.๓.๒

๓.๒ ฐานะของอาชีพและรายได้ของพ่อแม่

๓.๓ วิชาที่ทักษะเด่นได้ดีเสมอมา

๓.๔ วิชาที่ชอบมากที่สุดเสมอมา

๓.๕ วิชาที่ไม่ชอบเสมอมา

๓.๖ ความสอดคล้องของแผนการศึกษาที่เลือกเรียนกับอาชีพที่นักเรียนจะออกไป

ประกอบในตาราง

๓.๗ ความรู้ ความเข้าใจในรายละเอียดของวิชาอาชีพที่นักเรียนเลือกไว้เป็นอันดับหนึ่ง

๔. เพื่อศึกษาว่าเพศและอายุของนักเรียนที่แตกต่างกัน จะมีความสำคัญต่อความสามารถในการเลือกเรียนสายวิชานั้น ๆ ตามความเป็นจริงหรือไม่ เพียงใด

๕. เพื่อศึกษาถึงความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสม

๖. เพื่อดูว่าการทราบว่า นักเรียนเลือกเรียนสายสามัญหรือสายอาชีพมากกว่ากัน และความแตกต่างอันนี้ มีมากพอที่จะทำนายแนวโน้ม และความเคลื่อนไหวของโรงเรียนมัธยมแบบประสมในอนาคตได้หรือไม่

๗. เพื่อศึกษาว่าอาชีพของผู้ปกครอง มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนหรือไม่

ข้อสมมติฐานในการวิจัย

๑. นักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญ ได้รับแรงจูงใจ และอิทธิพลเรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้ ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ลักษณะของงานและความก้าวหน้า เกียรติยศ ชื่อเสียง เงิน บุกกล และความจำเป็น

๒. นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพ ได้รับแรงจูงใจและอิทธิพลเรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้ ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว เงิน ลักษณะของงานและความก้าวหน้า บุกกล ความจำเป็น และเกียรติยศชื่อเสียง

๓. นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพนั้น จะเลือกได้เหมาะสมกับความสามารถและสภาพของตนเองตามความเป็นจริง มากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญ

๔. นักเรียนหญิงจะเลือกเรียนได้เหมาะสมกับความสามารถ และสภาพของตนเองตามความเป็นจริงมากกว่าชาย

๕. นักเรียนกลุ่มที่มีอายุมากจะเลือกเรียนได้เหมาะสมกับความสามารถและสภาพของตนเองตามความเป็นจริงมากกว่ากลุ่มที่มีอายุน้อย

๖. นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพ จะมีจำนวนมากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญ

๗. นักเรียนส่วนมากจะมีความึกเห็นและความรู้สึกที่ดีต่อหลักสูตร และโรงเรียนมัธยมแบบประสม

๘. อาชีพของผู้ปกครองมีผลทำให้เกิดความแตกต่างกันในด้านองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียน

๗ วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่สุ่มมาจาก
โรงเรียนมัธยมแบบประสมสี่แห่ง คือ โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย
โรงเรียนสุรนารีวิทยา และโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย แห่งละ ๑๐๐ คน โดยแบ่งตาม
สายวิชาสายละ ๕๐ คน รวมนักเรียนที่นำมาวิจัยทั้งสิ้น ๔๐๐ คน

* เครื่องมือรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูล
แบ่งเนื้อเรื่องที่ต้องการทราบออกเป็น ๕ ตอน

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน มีชื่อ เพศ อายุ อาชีพ
และรายได้ของผู้ปกครอง และระดับการเรียนของนักเรียน

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับแรงจูงใจ หรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียนสายสามัญ หรือ
สายอาชีพ สร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด ให้นักเรียนบอกเหตุผลที่ไม่เลือก
เรียนสายสามัญหรือสายอาชีพ

ตอนที่ ๔ เกี่ยวกับความภาคภูมิใจและความรู้สึกของนักเรียนต่อหลักสูตรและ
โรงเรียนมัธยมแบบประสม สร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

ตอนที่ ๕ เกี่ยวกับความรู้ในลักษณะ อวิชชา ที่นักเรียนจะคิดเป็นหลักทำมาหากิน
สร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า และเติมคำในช่องว่าง เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ประกอบการ
พิจารณาว่านักเรียนเลือกเรียนตามความเป็นจริงหรือไม่

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ผลของการวิจัยจากแบบสอบถามตอนที่ ๑ และที่ ๓ ด้วยการหาค่า

วิเคราะห์ผลของการวิจัยจากแบบสอบถามตอนที่ ๒ ที่ ๔ และที่ ๕ ด้วยการหาค่า
และค่ามัธยฐานเลขคณิต

ทดสอบสมมติฐานข้อหนึ่งและข้อสองด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอันดับตามสมมติฐานกับอันดับจากผลการวิจัย

ทดสอบสมมติฐานข้อสาม ข้อสี่ และข้อห้า ด้วยการหา Critical Retire Test จากความแตกต่างระหว่างเปอร์เซ็นต์

ทดสอบสมมติฐานข้อหกด้วยการหาค่า χ^2 (Chi-square)

ทดสอบสมมติฐานข้อเจ็ด ด้วยการหาค่าเฉลี่ยของมัธยฐานเลขคณิต

ทดสอบสมมติฐานข้อแปดด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ Two-way measurement

สรุปผลการวิจัย

ผลของการวิจัยสรุปได้ ๔ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑

๑. นักเรียนส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ และค้าขาย คือร้อยละ ๓๘.๕ และ ๒๘.๒๕ ตามลำดับ รองลงไปเป็นนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร รับจ้าง และงานช่าง ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๘.๒๕, ๖.๗๕ และ ๖.๒๕ ตามลำดับ นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น พนักงานบริษัท พนักงานครัวเรือน - เจ้าของโรงเรียน และอาชีพอิสระอื่น ๆ มีประมาณ ๑ ใน ๑๐ ของผู้ปกครองทั้งหมด

๒. นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ ม.ศ. ๒ อยู่ในระดับปานกลาง (C) คือร้อยละ ๔๕.๕ ระดับที่ (B) มีจำนวนรองลงไป คือร้อยละ ๒๘.๒๕ นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงสุด (A) มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ ๘.๒๕ ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ (D) มีจำนวนถึงร้อยละ ๒๐ เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในแต่ละสายวิชา จะพบว่า นักเรียนสายสามัญส่วนใหญ่มีคะแนนอยู่ในระดับที่ (B) ส่วนสายอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง (C) ก็มีจำนวนร้อยละ ๔๐ และ ๕๕ ตามลำดับ

๕. นักเรียนส่วนใหญ่ที่อุปราคาหนึ่งขงนักเรียนทั้งหมด มีรายจ่าย ส่วนตัวประมาณเดือนละ ๑๐๐ - ๒๐๐ บาท อีกประมาณ ๒ ใน ๕ มีเงินสำหรับใช้จ่ายเดือนละต่ำกว่า ๑๐๐ บาท มีนักเรียนเพียงจำนวนน้อยเท่านั้นที่มีเงินค่าใช้จ่ายเดือนละ ๒๐๑ - ๓๐๐ บาท และสูงกว่า ๓๐๐ บาท คือร้อยละ ๕ และ ๑ ตามลำดับ นับว่านักเรียนส่วนใหญ่มีฐานะปานกลาง

ตอนที่ ๒

นักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญส่วนใหญ่มีเกียรติยศชื่อเสียง ลักษณะของงานและความก้าวหน้า ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว และเงิน เป็นแรงจูงใจ ตามลำดับ มีเพียงส่วนน้อยที่เลือกเรียนเนื่องจากแรงจูงใจทางความจำเป็น และบุคคล

๖ นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพ ส่วนใหญ่มีเกียรติยศชื่อเสียง ลักษณะของงานและความก้าวหน้า เงิน และความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว เป็นแรงจูงใจ ตามลำดับ มีเพียงส่วนน้อยที่เข้าเรียนเนื่องจากแรงจูงใจทางความจำเป็น และบุคคล

ตอนที่ ๓

นักเรียนสายสามัญส่วนใหญ่ได้ให้เหตุผลของการไม่เลือกเรียนสายอาชีพไว้ว่า ไม่มีความถนัด และไม่มีความสามารถพอที่จะเรียนสายนี้ ไม่ชอบและไม่สนใจที่จะเรียน บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้เรียน ต้องการจะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และสถาบันชั้นสูง และเหตุผลอื่น ๆ อีก ซึ่งถือว่าไม่สำคัญมากนัก

นักเรียนสายอาชีพ ส่วนใหญ่ได้ให้เหตุผลของการไม่เลือกเรียนสายสามัญไว้ว่า กลัวจะสอบตกเพราะสติปัญญา และความสามารถไม่สูงพอ ไม่ชอบและไม่สนใจที่จะเรียนสายสามัญ มีทุนน้อยไม่สามารถศึกษาต่อในชั้นสูงได้ ใกล้เคียงคำอยู่ในระดับที่ไม่สามารถจะเรียนสายสามัญได้ ไม่มีความถนัดที่จะเรียนทางงานวิชาการ และเหตุผลอื่น ๆ อีก ซึ่งไม่ค่อยสำคัญมากนัก

ตอนที่ ๔

นักเรียนสายอาชีพเลือกเรียนได้เหมาะสมตรงตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนเพศและอายุไม่มีความสำคัญต่อความสามารถ

ในการเลือกเรียนใดตรงตามความเป็นจริง นักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนใดตรงตามความเป็นจริง
ตอนที่ ๕

โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย มีจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพมากกว่าสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย มีจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญมากกว่าสายอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนสายสามัญและสายอาชีพในโรงเรียนสุรนารีวิทยา และโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย มีจำนวนใกล้เคียงกัน เมื่อเอาจำนวนนักเรียนทั้งสี่โรงเรียนมารวมกันแล้ว ปรากฏว่าแต่ละสายมีจำนวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ ๖

นักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่มีความคิดเห็นและความรู้สึกที่ดีต่อหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสม แต่นักเรียนสายอาชีพมีความคิดเห็นและความรู้สึกที่ดีต่อหลักสูตรและโรงเรียนมากกว่านักเรียนสายสามัญเล็กน้อย แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ ๗

นักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่ผูกครองประกอบอาชีพต่างกัน ได้รับแรงจูงใจทางด้านการเงิน เกียรติยศชื่อเสียง และลักษณะของงานและความก้าวหน้าไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่เลือกเรียนในสายวิชาที่แตกต่างกันได้รับแรงจูงใจด้าน ความมั่นคง ความสำเร็จและเหตุผลส่วนตัว และความจำเป็นแตกต่างกัน ส่วนแรงจูงใจทางด้านการผูกครองที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนของนักเรียน

ตอนที่ ๘

นักเรียนส่วนใหญ่จะเลือกเป็นแพทย์ รองลงไปได้แก่ ครู ทหาร งานช่าง วิศวกร พยาบาล รับราชการ เลขาการ เกษตรกร และอื่น ๆ

นักเรียนสายสามัญและสายอาชีพส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะอาชีพที่เลือกไว้ เช่น ปัญหาของคนที่ประกอบอาชีพนั้น ความสัมพันธ์ของงานนั้นกับงานอาชีพอื่น และกฎหมายที่ควบคุมอาชีพนั้น ๆ นักเรียนสายสามัญจำนวนมากไม่ค่อยทราบถึงโอกาสความก้าวหน้าของงานอาชีพที่ตนเลือก ส่วนลักษณะของงานอาชีพในคำอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองสายมีความรู้พอสมควร

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการศึกษา

จากผลของการวิจัยปรากฏว่านักเรียนได้รับประโยชน์จากการแนะแนวของโรงเรียนมากพอควร แต่บริการแนะแนวของโรงเรียนยังไม่บรรลุผลตามเป้าหมายนัก เช่น นักเรียนจำนวนมากยังเลือกเรียนได้ไม่ตรงตามความเป็นจริง จึงทำให้นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพมีจำนวนน้อยกว่าที่คาดหวังเอาไว้ นอกจากนี้การเลือกเรียนตามสายวิชานั้น ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากแรงจูงใจด้านอื่น ๆ มากกว่า เป็นต้นว่า เกียรติยศชื่อเสียง และเงิน แทนที่จะมีความถนัดและความสนใจเป็นแรงจูงใจ เพื่อให้โครงการมัธยมแบบผสมประสบความสำเร็จตามเป้าหมายยิ่งขึ้น จึงน่าจะมีการปรับปรุงโครงการแนะแนวของโรงเรียนซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นหัวใจของโรงเรียนประเภทนี้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนี้

๑. บริการให้คำปรึกษา เนื่องจากผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบผสมส่วนใหญ่เลือกเรียนโดยถือเอาความนิยมของเกียรติยศชื่อเสียงเป็นสำคัญ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เลือกเรียนอย่างเหมาะสมตามความเป็นจริงมากขึ้น จึงควรจัดหาทางช่วยเหลือให้นักเรียนได้เข้าใจและยอมรับว่า ความถนัด และความเข้าใจเป็นกานินิยมที่ถูกต้องและเป็นหลักที่สำคัญต่อการเลือกเรียน หรือเลือกอาชีพ ซึ่งกระทำไดดังนี้

๑.๑ การให้คำปรึกษาด้านอาชีพแก่นักเรียนนั้น ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล ผู้ให้คำปรึกษาควรจะเน้นถึงกานินิยมบางประการ เกี่ยวกับการเลือกเรียนหรือเลือกอาชีพด้วย ควรจะให้ให้นักเรียนเข้าใจและยอมรับว่าความถนัดและความสนใจเป็นกานินิยมที่เขาคควรจะต้องเป็นหลักสำคัญในการเลือกเรียน ซึ่งการจะทำให้ได้ให้นักเรียนได้เลือกเรียนถูกต้องตรงตามความเป็นจริงมากขึ้น

๑.๒ การเปลี่ยนกานินิยมดังกล่าวกระทำได้โดยการให้การศึกษา มีการอบรมสั่งสอนในห้องเรียนเป็นต้น น่าจะทำได้ผลก็ในชั่วโมงวิชากิจกรรมสำรวจ

๑.๓ โรงเรียนควรเชิญผู้ปกครองของนักเรียนให้มาพบปะสนทนากับครูอาจารย์เพื่อแลกเปลี่ยนทัศนะเป็นครั้งคราวตามโอกาส เพื่อว่าผู้ปกครองจะได้ทราบกานินิยมที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเลือกเรียนและเลือกอาชีพของบุตรหลานของตน

๒. บริการสนเทศ ผลการวิจัยปรากฏว่ามีนักเรียนเป็นจำนวนมากยังไม่เคยทราบถึงลักษณะของงานอาชีพที่ตนเลือกไว้เพื่อจะยึดเป็นหลักการประกอบอาชีพในอนาคต จึงควรจะได้ปรับปรุงบริการที่มีอยู่แล้วให้โดดเด่นยิ่งขึ้นดังนี้

๒.๑ ภายในห้องที่ใช้เป็นศูนย์บริการสนเทศ ควรจะมีแผนป้ายนิเทศแสดงเรื่องราวและรูปภาพเกี่ยวกับงานอาชีพประเภทต่าง ๆ อยู่เสมอ และควรจะได้อธิบายถึงลักษณะต่าง ๆ ของงานไว้อย่างละเอียด เช่น ผู้ทำงานนั้น ๆ จะต้องประสบปัญหาอะไรบ้าง มีความสัมพันธ์กับงานอาชีพอย่างไร มีกฎหมายควบคุมแค่ไหน มีโอกาสที่จะก้าวหน้าหรือประสบความสำเร็จได้อย่างไร ฯลฯ ควรจะให้ให้นักเรียนเปลี่ยนเวรกันจัดเพื่อทุกคนจะได้ให้ความสนใจต่อสิ่งที่เขามีส่วนร่วมมากขึ้น

๒.๒ ทางบริการแนะแนวควรจะได้จัดหาเอกสาร หนังสือ และสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวกับงานอาชีพมาบริการให้แก่นักเรียนเพิ่มขึ้นเสมอ และสิ่งพิมพ์ดังกล่าวจะต้องถูกต้องและทันสมัย หรือให้นักเรียนช่วยกันค้นหาและค้นคว้ามาเอง

๒.๓ ควรจะได้เชิญผู้ที่ประสบความสำเร็จในงานอาชีพโดยที่มีได้ศึกษาเล่าเรียนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันชั้นสูง มาเล่าถึงประสบการณ์และความสำเร็จของเขาให้นักเรียนได้ฟัง เพื่อว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพจะได้รู้สึกเชื่อมั่นในวิชาชีพที่ตนเลือกเรียนมากขึ้น ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่อาจจะช่วยให้นักเรียนได้เปลี่ยนทัศนคติของการเลือกเรียนและเลือกอาชีพให้สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศมากขึ้น

๒.๔ ควรจะจัดฉายภาพยนตร์เกี่ยวกับลักษณะของงานอาชีพประเภทต่าง ๆ ให้นักเรียนดู ในขณะที่ครูก็อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะต่าง ๆ ของงานอาชีพ ถ้ามีโอกาสก็พานักเรียนไปชมสภาพจริง ๆ ของบุคคลในขณะทำงาน ซึ่งจะเป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนได้มีความรู้ในลักษณะอาชีพยิ่งขึ้น

๒.๕ ควรจะเชิญผู้ปกครองให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมสนเทศต่าง ๆ ดังกล่าว เพื่อจะได้ช่วยให้ผู้ปกครองเข้าใจ และปลูกฝังทัศนคติในการเลือกเรียนและเลือกอาชีพที่ถูกต้องให้แก่นักเรียน เพราะถึงอย่างไรผู้ปกครองก็ยังมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนและเลือกอาชีพของบุตรหลานของตนอยู่นั่นเอง

๓. บริการจัดวางตัวบุคคล บริการนี้ทางโรงเรียนควรจะวางแผนเตรียมไว้ช่วยเหลือนักเรียนที่กำลังจะสำเร็จออกไปประกอบอาชีพ ก็จัดหางานให้นักเรียนที่สำเร็จออกไปได้มีงานทำ สำหรับหรือคอยฟังข่าวจากตลาดแรงงานว่าที่ไหนต้องการคนทำงานประเภทใดจำนวนเท่าไร ทางโรงเรียนจะได้ประกาศให้นักเรียนทราบ และอาจจะเป็นผู้คัดเลือกตัวบุคคลให้แก่นายจ้าง บริการนี้มีความสำคัญมาก เพราะการที่นักเรียนสำเร็จวิชาชีพออกไปแล้วไม่มีงานทำจะทำให้ประชาชนเสื่อมศรัทธาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม

๔. ศูนย์บริการทดสอบ เพื่อให้นักเรียนได้ทราบความถนัดและความสนใจของตนเอง บริการแนะแนวของโรงเรียนควรจะจัดจัดหาข้อทดสอบความถนัดและความสนใจไว้บริการทดสอบให้นักเรียน เพื่อเขาจะได้รู้จักและยอมรับตนเองมากขึ้น ผลอันนี้จะส่งเสริมให้นักเรียนเลือกเรียนได้ตรงตามความเป็นจริงมากขึ้น ถ้าฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนไม่มีบริการด้านนี้ ก็ควรจะได้ออกความช่วยเหลือจากแผนกวัดผลและทดสอบของโรงเรียน

๕. จากผลของการวิจัยปรากฏว่านักเรียนสายอาชีพยังมีจำนวนน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ถ้านักเรียนเลือกเรียนได้ตรงตามความเป็นจริงมากขึ้น จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพก็จะเพิ่มขึ้นด้วย ผู้ที่รับผิดชอบสำคัญในการช่วยเหลือให้นักเรียนให้สามารถเลือกเรียนได้ตรงตามความเป็นจริง ก็คือ ครู - อาจารย์แนะแนวของโรงเรียน ตามสภาพความเป็นจริงที่ผู้วิจัยประสมมานั้น ปรากฏว่าโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างยังขาดครู - อาจารย์แนะแนว ที่มีอยู่แล้วก็ต้องทร เก่งกว่าทำงานหนัก - เพราะนอกจากทำงานแนะแนวแล้วยังจะต้องสอนอีกคนละหลายชั่วโมง นอกจากนี้ยังได้รับคำตำหนิจากครู - อาจารย์ฝ่ายปกครองและครู - อาจารย์ของโรงเรียนว่า เป็นผู้ที่ไม่สนใจนักเรียน เป็นสาเหตุให้นักเรียนประพฤติผิดกฎและวินัยของโรงเรียนอยู่เสมอ ทำให้ครูทำงานหนักขึ้นเกิดความท้อถอยได้ ฉะนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงน่าจะได้ปรับปรุงเพื่อให้เกิดผลดีต่อโรงเรียนดังนี้

๕.๑ เนื่องจากโรงเรียนมัธยมแบบประสมส่วนใหญ่มีจำนวนนักเรียนประมาณ ๑๓๐๐ - ๑๕๐๐ คน แต่ครู - อาจารย์แนะแนวของโรงเรียนมีเพียงโรงเรียนละ ๒ หรือ ๓ คนเท่านั้น จึงควรที่จะหากำลังคนในคานนี้มาเพิ่มให้มีจำนวนโรงเรียนละ ๕ คน แต่ละคนควรจะมีชั่วโมงสอนไม่มากนัก เพื่อจะได้ทำงานในคานแนะแนวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๒ อาจารย์ใหญ่หรือหัวหน้าสถานศึกษาจะต้องเห็นความสำคัญและให้ความสนใจต่องานด้านแนะแนวของโรงเรียน พร้อมทั้งสนับสนุนและให้ความช่วยเหลืองานด้านนี้เป็นพิเศษ เพราะเป็นงานหนัก เสียสละ และต้องใช้ความอดทนเป็นพิเศษ ฉะนั้นสิ่งที่ยุ่่งงานแนะแนวต้องการเพื่ยำรุงขวัญและเป็นกำลังใจในการทำงานก็คือ ความเข้าใจและความช่วยเหลือที่ได้รับจากผู้น้ำงกับปัญหา และเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายของโรงเรียน

๕.๓ เนื่องจากครู - อาจารย์บางคนยังไม่เข้าใจงานด้านแนะแนวและขาดความร่วมมือในบริการด้านนี้ เพื่ยให้งานแนะแนวของโรงเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น ก็ควรจะไ้มีการประชุมครู - อาจารย์ทุกกณภายในโรงเรียนเพื่ยทำความเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายและหน้าที่ของงานด้านแนะแนว เพื่ยว่าครู - อาจารย์เหล่านี้จะไ้มีโอกาสช่วยเหลือนักเรียนและให้ความร่วมมือกับบริการแนะแนวของโรงเรียนมากขึ้น

๕.๔ อาจารย์ใหญ่หรือหัวหน้าสถานศึกษากควรจะรับผิดชอบในการประสานงานด้านแนะแนวกับหน่วยงานอื่น ๆ ภายในโรงเรียนอย่างจริงจัง เพื่ยป้องกันความขัดแย้งที่อาจจะเกิดขึ้นไ้ระหว่างฝ่ายแนะแนวกับหน่วยงานอื่น ๆ ของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไป

๑. ควรจะไ้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนในแผนกวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม

๒. เมื่อโรงเรียนมัธยมแบบประสมดำเนินการครบตามโครงการนี้แล้ว ก็ควรจะศึกษาวิจัยเรื่องนี้ไ้ครั้งหนึ่ง แล้วนำผลที่ไ้มาเปรียบเทียบกับผลของการวิจัยที่ไ้ทำไ้แล้ว

๓. ควรจะไ้ศึกษาวิจัยเรื่องนี้ไ้ อีก โดยใช้นักเรียนมัธยมแบบประสมโรงเรียนอื่นเป็นกลุ่มตัวอย่าง และถ้าไ้ศึกษาเปรียบเทียบกับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมธรรมดาไ้ได้ประโยชน์ยิ่งขึ้น เพราะไม่เพียงแต่จะทราบว่านักเรียนของโรงเรียนทั้งสองประเภทไ้รับแรงจูงใจเพิ่มเติมกันหรือแตกต่างกันเท่านั้น แต่ยังทำให้เราสามารถประเมินผลความสำเร็จหรือความก้าวหน้าของโรงเรียนมัธยมแบบประสมอีกด้วย เพื่ยจะไ้ปรับปรุงหลักสูตรและโครงการ

มีแบบแผนประสมให้สอดคล้องกับหลักการและความมุ่งหมายที่ทั้งไว้ด้วยกัน

๔. ควรจะได้ศึกษาวิจัยถึงความมั่นใจของนักเรียนในโรงเรียนที่มีแบบแผนประสมต่อการที่จะออกไปประกอบอาชีพและศึกษาต่อ เพื่อจะได้ทราบว่าหลักสูตร การสอน และการฝึกงานในโรงเรียนมีประสิทธิภาพสูงพอที่จะทำให้ให้นักเรียนมีความมั่นใจที่จะนำความรู้ไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในชั้นสูงขึ้นไปได้ผลดีเพียงใด

✓ ๕. ผู้ที่จะศึกษาถึงแรงจูงใจในการเลือกเรียนให้ละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้น ก็ควรจะแบ่งลักษณะแรงจูงใจให้แยกจากกันโดยเด็ดขาด เช่น ความถนัด ความสนใจ และ เหตุผลส่วนตัว ที่ผู้วิจัยใคร่รวมไว้เป็นหมวดเดียวกันในการศึกษารังนี้ ก็น่าจะแยกเป็นสามหมวด เพื่อว่าเมื่อได้แปลผลแล้วจะใคร่แนบชัดว่า สิ่งใดมีอิทธิพลมากน้อยเพียงใด

✓ ๖. แบบสอบถามตอนที่ ๒ หมวดเกี่ยวกับทัศนคติเบื้องต้น แรงจูงใจข้อ ๔๗, ๔๘, ๔๙, ๕๐ และ ๕๑ ควรจะได้รับการปรับปรุง เพราะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับความนิยมทั่วไป และเป็นแรงจูงใจโดยทรงของนักเรียนสายสามัญเท่านั้น จึงควรจะปรับปรุงใหม่ให้เป็นแรงจูงใจที่นักเรียนสายสามัญและสายอาชีพใช้เป็นเกณฑ์ในการเลือกเรียนของเขาโดยตรงดังนี้

๔๗. ผู้ที่เรียนสำเร็จสาขานี้ได้รับการยกย่องจากสังคมว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถและความรู้ดี

๔๘. ผู้ที่เรียนสำเร็จสาขานี้จะได้ประกอบอาชีพชั้นสูง

๔๙. ผู้ที่เรียนสำเร็จสาขานี้เป็นผู้ที่น่าเกียรติก่อให้เกิดความสุขแก่สังคม

๕๐. คนทั่วไปมักเคารพและให้เกียรติแก่ผู้ที่เรียนสำเร็จในสาขานี้

๕๑. ผู้ที่เรียนสำเร็จสาขานี้จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

ဘဝကပျက်စီး

บรรณานุกรม

ท่าแหง พลาญกูร กร., "สภาการศึกษาแห่งชาติ" วิทยาราย ๔๔(๖๔๑) - ๖๔๖
กันยายน ๒๕๐๒

จันทนา ปญฺวานิช การสำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จังหวัดเพชรบุรี
ที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๒๕๐๘, ๔๒ หน้า.

"โครงการโรงเรียนมัธยมแบบประสม" วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ ๓ (๙) : ๕๑ - ๕๖
เมษายน ๒๕๑๒.

เฉลิมชัย อุดลพงศ์ การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน ม.ศ.๓
และบทบาทของโรงเรียนในการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมในจังหวัดชัยนาท
ปริญาญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประจวบมิตร ๒๕๑๑.

ทัศนีย์ สุขทวี ทัศนคติและความสนใจของนักศึกษาที่มีต่อวิชาชีพ วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๘, ๓๐ หน้า

ป๋วย อึ้งภากรณ์ กร., "การศึกษา" กฤษฎีกา ๑๒ (๔) : ๖ กันยายน ๒๕๐๘.

เฟื่องใจ ฟิงพระเกียรติ การสำรวจความสนใจของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๐, ๖๓ หน้า.

ไพฑูรย์ สีนลาภรณ์ "การศึกษากับสังคมไทยในปัจจุบัน" วิทยาลัยครูอาชีวศึกษา
๔ (๓๐) : ๑ เมษายน ๒๕๑๒

โพรลิก, เลิฟฟอรค ฟี และ ฮอยท์ เกนเนช บี การทดสอบเพื่อการแนะแนว
 ละเอียดมาก กรัทท์ และคนอื่น ๆ แปล หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู
 ๒๕๑๐, ๕๗๕ หน้า.

บุพพรณี กุศลศิริ กานินยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดพระนคร ธนบุรี
 วิทยานิพนธ์ กรุณาสกรรมหาบัณฑิต ๒๕๑๐, ๗๖ หน้า.

ลักศา สุวรรณรัตน์ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ และความมั่นใจที่จะออกไปประกอบ
อาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทการช่างอุตสาหกรรม ปรินิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๒, ๑๑๗ หน้า.

วิชากร, กรม ความเป็นมาของแผนการศึกษาชาติ ฉบับที่ ๑ โรงพิมพ์มณฑลการพิมพ์
 พระนคร ๒๕๐๓, ๑๗๓ หน้า.

วีรวรรณ หงส์วิลาส เหตุที่นักเรียนเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนพลศึกษา วิทยานิพนธ์
 คณะกรรณาสตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๖, ๕๔ หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง รายงานการวิจัยนักเรียนสอศัดเลือกเข้าศึกษาในชั้นอุดมศึกษา
พ.ศ. ๒๕๐๕ - ๒๕๐๘ สำนักงานวางแผนการศึกษา ๒๕๑๐, ๓๐๐ หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง แผนการศึกษาแห่งชาติ เอกสารการศึกษานับที่ ๖
 กองเผยแพร่การศึกษา ๒๕๐๘, ๗๔ หน้า.

สุจริต เพียรชอบ มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ศูนย์ศึกษา ๑๒(๔) : ๒๔ เมษายน
 ๒๕๐๘.

สุคใจ เหล่าสุนทร กร. การศึกษาเพื่ออาชีพในโรงเรียนมัธยม วิทยานิพนธ์
 วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ๒๕๐๘ - ๒๕๑๐, ๑๕๖ หน้า.

สุคใจ เหล่าสุนทร กร. วิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยานิพนธ์เพื่อเสนอเป็น
ศาสตราจารย์พหุบาลย์วิชาการศึกษา ๒๕๐๕, ๓๓ หน้า.

เอกวิทย์ ณ ถลาง "พัฒนาการประการเกี่ยวกับกุสโลบายการศึกษา" นิตยสารวิชาการ
กรมสามัญศึกษา ๒๕๑๐, ๓๐๖ หน้า.

Boonthung Nannar, Occupational Choices Compared With Occupational Opportunities of Selected Students from Chulaburi, Master Thesis, Indiana University, 64 pp.

Cochran, John Robert, "The Relationship of the Self-concept to School Motivation and Level of Occupational Aspiration," Dissertation Abstracts, 29(9):2958, March, 1969.

Collazo, Jenaro Collazo, "Occupational Plans of Puerto Rican Youth," Dissertation Abstracts, 28(4):1534-1535, October, 1967.

Cook, Walter Roy, "Factors Associated with the Occupational Choices of Young Man," Dissertation Abstracts, 28(2):799, August, 1967.

Dobbins, Loy Henderson, "Educational and Occupational Aspirations and Expectations of High School Senior Boys in Five Louisiana Parishes," Dissertation Abstracts, 29(9):2958, March, 1969.

Dresden, Katherine W., "Vocational Choices of Secondary Pupils," Occupations, 27:104-106, 1948.

Eaddy, Vanik Silas, "The Influence of Selected Factors on the Vocational Choices of Vocational Agricultural Students in Louisiana," Dissertation Abstracts, 29(9):2958-2959, March, 1969.

Edmiston, K.W., and Star, C.H., "Youth's Attitude Toward Occupations," Occupations, 26:213-220, 1948.

Edwards, Allen L., Statistical Methods for the Behavioral Sciences, Rinehart, New York, 1954, 542 pp.

Erdman, Robert Lee., "Vocational Choices of Adolescent Mentally Retarded Boys," Dissertation Abstracts, 17(11):2497, November 1957.

- Ezell, Lonnie B., and Tate, Henry H., "High School Students Look to the Future" The Journal of Educational Research, 49:217-222, November, 1955.
- Galler, E.H., "Influence of Social Class on Children's Choices of Occupation," Elementary School Journal, 51:439-445, 1951.
- Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Longmans Green and Co., New York, 1961, 478 pp.
- Goldsen, Rose K., What College Students Think, B. Van Nostrand Company Inc., 1960.
- Good, Carter V., Dictionary of Education, McGraw-Hill Book Company, Inc., New York, 1959, 676 pp.
- Greenleaf, Walter James, Occupations and Careers, McGraw-Hill, New York, 1955, 605 pp.
- Gribbons, Warren D., and Paul R. Lohnes, "Shift in Adolescents' Vocational Values," The Personnel and Guidance Journal, 44:248-252, November, 1965.
- Lyon, James Burke, "A Study of Experimental, Motivational and Personality Factors Related to Vocational Decision Versus Indecision," Dissertation Abstracts, 4 (20):1269, October, 1959.
- Moser, W.E., "Vocational Preference as Related to Mental Ability," Occupations, 27:460-461, April, 1948.
- Ozoglu, Suleyman Cetin, "A Comparison of Occupational Choices of Achieving and Underachieving High School Juniors," Dissertation Abstracts, 25(11):6397-6398, May, 1965.
- Paradis, Adrian A., You and the Next Decade, David McKay Company, Inc., New York, 1965. 179 pp.
- Perrone, Philip. A., "Values and Occupational Preferences of Junior High School Girls" The Personnel and Guidance Journal, 44:254-257, November, 1965.
- Sewell, W.H., Haller, A.O., and Straus, M.A., "Social Status and Educational and Occupational Aspiration," American Sociological Review, 22:67-73, February, 1957.
- Strong, Edward K., Vocational Interest of Men and Women, Stanford University Press, Stanford, California, April, 1954, 746 pp.

98

Tanzer, Walter L.. 'Vocational Choice and Personality: a Study of the Relationship of Personality to Choice of Vocational Field and Vocational Aspiration Level," Dissertation Abstracts, 4(17):890, 1957.

Wilstach, Ilah Mulier, "Vocational Maturity of Mexican-American Youth," Dissertation Abstracts, 28(4):1683-1684 November, 1957.

Winer, B.J., Statistical Principles in Experimental Design, McGraw-Hill Book Company, New York, 1962, 672 pp.

ภานวนว

,

ภาคผนวก ก.

โครงการโรงเรียนมัธยมแบบประสม

โครงการโรงเรียนมัธยมแบบประสม

โครงการโรงเรียนมัธยมแบบประสม แบบ ๑ (ก.ม.ส. ๑)

โครงการโรงเรียนมัธยมแบบประสม แบบ ๑ เป็นโครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ โครงการนี้กำหนดจะจัดโรงเรียนมัธยมแบบประสมเพิ่มขึ้น ๒๐ โรงเรียน โดยอาศัยผลสำเร็จจากการทดลองวัดโรงเรียนประเภทนี้ ที่โรงเรียนสุรนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา ค่าใช้จ่ายของโครงการรวมทั้งสิ้นประมาณ ๔๕๕.๕ ล้านบาท ในระยะเวลา ๗ ปี (พ.ศ. ๒๕๑๐ - ๒๕๑๖) ได้รับความช่วยเหลือจากธนาคารแห่งประเทศไทย และต่างประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา และแคนาดา ในการให้เงินกู้เพื่อการก่อสร้างอาคารเรียน และโรงฝึกงาน มีวัสดุอุปกรณ์การเรียน การสอน ให้อุปกรณ์และครุภัณฑ์ของโรงเรียนในโครงการ และศึกษานิเทศก์ เพื่อศึกษาและไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อปรับปรุงคุณภาพทางวิชาการให้สูงขึ้น
๒. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเจริญเติบโตไปตามความสามารถ ความสนใจ และความถนัดตามธรรมชาติ ของแต่ละบุคคลให้มากที่สุด
๓. เพื่อวางพื้นฐานทางอาชีพให้แก่เด็ก เพื่อยึดไว้เป็นหลักสำหรับประกอบอาชีพ
๔. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีอุปนิสัยวันถึงงานวันเป็นอุปนิสัย และคุณลักษณะที่สำคัญในการส่งเสริมการประกอบอาชีพ
๕. เพื่อสร้างถนนให้ตรงกับแผนพัฒนาการศึกษาและ เศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบัน

หลักการ

๑. จะขยายหลักสูตรการสอนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อให้เด็กมีโอกาสเลือกเรียน

ตามความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของท้องถิ่น โดยที่เด็กแต่ละคนจะต้องเรียน
วิชาบังคับเหมือนกัน แต่จะต้องเรียนวิชาเลือกต่างกัน

๒. ในระยะแรกจะปรับปรุงในระดับชั้น ม.ศ. ๑, ๒, ๓ ก่อน และจะขยายไปจน
ถึงระดับชั้น ม.ศ. ๔, ๕ ในภายหลัง

๓. จะเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเรียนต่อไปอีกได้ตามความสามารถ ทั้งนี้โดย
อาศัยวิธีการแนะแนวที่ดีของโรงเรียน

๔. การพัฒนา จะรวมถึงการปรับปรุงอาคาร สถานที่ อุปกรณ์การศึกษา ครู
และผู้บริหารโรงเรียน

รายชื่อโรงเรียนในโครงการ

โครงการปีที่ ๑ เริ่มปีการศึกษา ๒๕๑๐

๑. โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย (ระนอง)
๒. โรงเรียนโพธิ์วิทยาลัย (สท.บุรี)
๓. โรงเรียนนครสวรรค์ (นครสวรรค์)
๔. โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย (นครราชสีมา)
๕. ~~โรงเรียนเทพศิรินทร์วิทยาลัย (ขอนแก่น)~~
๖. โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย (ร้อยเอ็ด)

โครงการปีที่ ๒ เริ่มปีการศึกษา ๒๕๑๑

๗. โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ (ฉะเชิงเทรา)
๘. โรงเรียนอุตรดิตถ์วิทยาลัย (อุตรดิตถ์)
๙. โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย (เชียงใหม่)

โครงการปีที่ ๓ เริ่มปีการศึกษา ๒๕๑๒

๑๐. โรงเรียนนิคมทหารอากาศ (นครพนม)
๑๑. โรงเรียนหาดใหญ่ (สงขลา)

๑๒. โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง (ยะลา)
 ๑๓. โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม (เชียงใหม่)

โครงการปีที่ ๔ เริ่มปีการศึกษา ๒๕๑๓

๑๔. โรงเรียนชลราษฎรอำรุง (ชลบุรี)
 ๑๕. โรงเรียนสระบุรี (สระบุรี)
 ๑๖. โรงเรียนนฤนาถวิทยาลย์ (ลำปาง)
 ๑๗. โรงเรียนเบญจมมหาราช (อุบลราชธานี)

โครงการปีที่ ๕ เริ่มปีการศึกษา ๒๕๑๔

๑๘. โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี (พิษณุโลก)
 ๑๙. โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย (พระนครศรีอยุธยา)
 ๒๐. โรงเรียนเบญจมาศวิทยาสรรพ์ (นครราชสีมา)

หลักสูตรและการ จัดสายการเรียน

จัดวางหลักสูตรใหม่ให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเด็กวัยรุ่น ตลอดจน
 ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น มีกำหนดดังนี้ คือ

วิทยามังคัย

๑. ภาษาไทย	๒. คณิตศาสตร์
๓. สังคมศึกษา	๔. ศิลปศึกษา
๕. ภาษาอังกฤษ	๖. วิทยาศาสตร์
๗. พละนันท	๘. กิจกรรมสรวาง

วิชาเลือก

อุตสาหกรรมศิลป์

๑. งานเขียนแบบ	๒. งานโลหะ
๓. งานไม้	๔. งานก่อสร้าง
๕. งานช่างยนต์	๖. งานไฟฟ้า
๗. งานช่างพิมพ์	๘. อุตสาหกรรมพื้นเมือง (ปั้นดินเผา
ถักทอ เครื่องถม ฯลฯ)

คหกรรมศิลป์

๑. การจัดบ้าน	๒. แม่และเด็ก
๓. งานช่างปรับปรุงบ้าน	๔. งานประดิษฐ์
๕. อาหารและโภชนาการ	๖. ผ้าและเครื่องแต่งกาย
๗. ถักทอ	

เกษตรกรรมศิลป์

๑. สัตว์บาล	๒. กสิกรรม
๓. งามช่างเกษตร	

ธุรกิจศิลป์

๑. ธุรกิจทั่วไป	๒. พิมพ์คดี
๓. เลขานุการ	๔. บัญชี

วิชาสามัญ

๑. ภาษาไทย	๒. คณิตศาสตร์
๓. สังคมศึกษา	๔. ศิลปศึกษา
๕. ภาษาอังกฤษ	๖. วิทยาศาสตร์
๗. พละศึกษา	

หมายเหตุ

การจัดสายการเรียนให้นักเรียนเป็นรายบุคคลโดยมุ่งคำนึงถึงเอกลักษณ์บุคคลเป็นสำคัญ
ทั้งนี้จะต้องใช้เทคนิคและวิธีการแนะแนวช่วยเหลือ

แนวทางศึกษาต่อของนักเรียนที่จบ ม.ศ. ๓ จากโรงเรียนมัธยมแบบประสม

๑. เข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔, ๕ แผนกวิทยาศาสตร์ แผนกศิลป์
หรือแผนกทั่วไป

๒. เข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔, ๕, ๖ ในโรงเรียนอาชีวศึกษา ใน
โครงการพัฒนาอาชีวศึกษา โดยกรมอาชีวศึกษาให้โควตาเข้าศึกษาโดยไม่ต้องสอบคัดเลือกเป็น
จำนวนประมาณ ๖๐ % ของจำนวนนักเรียนที่กรมอาชีวศึกษารับได้ทั้งหมด

๓. สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ สายอาชีพและโรงเรียน
ประเภทอื่น ๆ เช่นเดียวกับนักเรียนที่จบชั้น ม.ศ. ๓ จากโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญอื่น ๆ

ผลที่คาดหมายว่าจะได้รับจากโครงการ

๑. ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

- ๑) ช่วยเพิ่มปริมาณนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาขึ้นอีกประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน
- ๒) ลดอัตราการเรียนออกกลางคันลง
- ๓) ช่วยเปลี่ยนทัศนคติของผู้ปกครองและนักเรียนต่อวิชาชีพ ให้เป็นไปในทางที่ดี
- ๔) สนองความต้องการกำลังคนของประเทศ
- ๕) ช่วยให้นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ แล้วได้ไปเรียนต่อในสาขาที่จะ
เป็นประโยชน์แก่ประเทศเพิ่มขึ้น
- ๖) ช่วยผลิตนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่ไม่เรียนต่อให้สามารถออกไปประกอบอาชีพหรือให้เข้าสู่วงานพอที่จะมีงานอีกเพียงเล็กน้อยได้

๒. ผลประโยชน์ทางสังคม โรงเรียนมัธยมแบบประสม จะปลูกฝังความเป็นอันหนึ่ง-อันเดียวกันระหว่างประชาชน เพราะเป็นโรงเรียนที่นักเรียนจากท้องถิ่นส่วนมากจะเข้าเรียนได้ เป็นโรงเรียนที่จัดการเรียน การสอนให้เหมาะสมกับเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล และเป็น - โรงเรียนที่นักเรียนที่มีภูมิรู้ต่าง ๆ กัน ได้มีโอกาสเรียนด้วยกัน

หากโครงการนี้สามารถดำเนินงานสำเร็จตามโครงการแล้ว ก็จะสามารถลดความต้องการกำลังคน ระดับกลาง ของประเทศไทย โดยเฉพาะช่างฝีมือได้มาก นอกจากนี้จะช่วยลดจำนวนนักเรียนสอบตกซ้ำชั้น ช่วยให้เดินทางไปนิยมการประกอบอาชีพอื่นนอกจากการเข้ารับราชการ และจะช่วยลดจำนวนผู้ว่างงานวัยวุฒิ ได้ - ผนวก - ผนวกงานอีกด้วย

ภาคผนวก ข.

เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

นักเรียนที่รักทั้งหลาย

ขณะนี้ท่านกำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และอยู่ในโรงเรียนที่ใช้หลักสูตร
มัธยมแบบประสม จึงเชื่อว่าท่านได้เลือกเรียนวิชาสายสามัญ หรือสายอาชีพไว้เรียบร้อยแล้ว
โปรดบอกเหตุผลในการเลือก ตลอดจนความรู้สึที่ท่านมีต่อโรงเรียนมัธยมแบบประสมของท่าน
โดยตอบคำถามข้างล่างนี้ คำตอบของท่านจะนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษากันทั่วๆ ไป จึงหวัง
อย่างยิ่งว่า ท่านจะให้ความร่วมมือในการตอบคำถามเป็นอย่างดี ไม่ต้องลงชื่อของท่าน

๑. อายุ ปี เพศ

อาชีพของบิดา

อาชีพของมารดา

๒. เลือกเรียน ☐ สายสามัญ ☐ สายอาชีพ

๓. เหตุผลที่ท่านเลือกเรียนในสายดังกล่าวตามข้อ ๒ นั้น มีอะไรบ้าง

ก.

ข.

ค.

ง.

จ.

ฉ.

ช.

ซ.

ณ.

ด.

๔. ท่านมีความรู้สึกต่อการเรียนตามหลักสูตรมัธยมแบบประสมอย่างไร

ก.

ข.

ค.

ง.

จ.

ฉ.

ช.

ฉ.

ฉ.

ญ.

๕. การเรียนตามหลักสูตรมัธยมแบบประสมนั้น ทำให้ท่านต้องประสบปัญหา

อะไรบ้าง

ก.

ข.

ค.

ง.

จ.

ฉ.

ช.

ฉ.

ญ.

ญ.

๖. ถ้ามีอะไรอื่น ๆ อีก โปรดตอบ

แบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มี ๕ ตอน ขอให้นักเรียนกรอกข้อความและตอบคำถามของแต่ละตอนตามความเป็นจริง เพื่อจะได้นำคำตอบที่ได้จากนักเรียนไปศึกษาและวิจัย ผลที่ได้จากการศึกษาและวิจัยจากความเป็นจริงนั้น จะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนของนักเรียน และตัวของนักเรียนเอง ตลอดจนนักเรียนในรุ่นต่อไป ผู้วิจัยจะเก็บคำตอบของนักเรียนไว้เป็นความลับ แม้จะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อตัวนักเรียนและคะแนนสอบของนักเรียนเลยก็ตาม

ตอนที่ ๑

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวนักเรียน

โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่าง และกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความตามความเป็นจริง

๑. โรงเรียน จังหวัด
๒. ชื่อ ชื่อสกุล
๓. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
๔. เลือกรุ่น ☐ สายสามัญ ☐ สายอาชีพ
๕. อายุ ปี เดือน
๖. ขณะนี้บิดาประกอบอาชีพอะไร โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าอาชีพนั้น ๆ

- ☐ รับราชการ, ตำแหน่งหน้าที่ ชั้นหรือยศ
- ☐ งานช่าง, เช่น ช่างไม้, ช่างไฟฟ้า ฯลฯ
- ☐ อาชีพอิสระ เช่น หนายกความ เข้าของโรงเรียน หรือโรงงาน

อุตสาหกรรม

- ☐ พนักงานบริษัท, ธนาคาร ฯลฯ
- ☐ เกษตร, เลี้ยงสัตว์, ทำนา ฯลฯ
- ☐ ป่าไม้
- ☐ ประมง
- ☐ เหมืองแร่
- ☐ ค้าขาย
- ☐ รับจ้าง
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๗. ขณะนี้มารดาประกอบอาชีพอะไร

- ☐ รับราชการ, ตำแหน่งหน้าที่
- ☐ งานช่าง เช่น คัดผม ตัดเสื้อผ้า ฯลฯ
- ☐ อาชีพอิสระ คือ
- ☐ พนักงาน
- ☐ เกษตร, เลี้ยงสัตว์, ทำนา ฯลฯ
- ☐ ป่าไม้
- ☐ ประมง
- ☐ เหมืองแร่
- ☐ ค้าขาย
- ☐ รับจ้าง
- ☐ เป็นแม่บ้านของครอบครัว
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ชั้นหรือยศ

๘. ถ้าท่านมิได้อยู่กับบิดามารดา ใครเป็นผู้อุปการะท่าน (เช่น พี่ ป้า น้า อา ฯลฯ หรือผู้อื่น)

๙. อาชีพของผู้อุปการะ

๑๐. บิดามีรายได้ประมาณเดือนละ บาท
๑๑. มารดามีรายได้ประมาณเดือนละ บาท
๑๒. ผู้ประกอบการมีรายได้ประมาณเดือนละ บาท
๑๓. ท่านมีพี่น้องทั้งหมด คน
๑๔. ท่านได้รับเงินจากผู้ปกครองเป็นค่าใช้จ่ายประมาณเดือนละ บาท
๑๕. บ้านที่ครอบครัวของท่านกำลังอาศัยอยู่เป็น ☐ บ้านของบิดา ☐ บ้านเรา ☐ บ้านพักข้าราชการ
๑๖. ลักษณะของบ้านที่อยู่เป็น ☐ เรือนไม้ ☐ กรังคิกกรังไม้ ☐ คึก
๑๗. เครื่องใช้ภายในบ้านมี
วิทยุ	เครื่อง	วิทยุโทรทัศน์	เครื่อง
เครื่องเล่นจานเสียง	เครื่อง	พัดลม	เครื่อง
เตารีดไฟฟ้า	เตา	ตู้เย็น	ตู้
จักรยานยนต์	คัน	สามล้อเครื่อง	คัน
รถยนต์	คัน	จักรยาน	คัน
๑๘. ผลการสอบไล่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ที่ผ่านมาได้คะแนน เปอร์เซ็นต์
- ~~๑๙. คะแนนหรือเกรดเฉลี่ยของมัธยมศึกษาปีที่ ๑~~
๒๐. คะแนนหรือเกรดเฉลี่ยของมัธยมศึกษาปีที่ ๒
๒๑. วิชาที่ชอบมากที่สุดในขณะนี้ คือ
๒๒. วิชาที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด คือ
๒๓. วิชาที่ชอบน้อยที่สุด คือ
๒๔. วิชาที่ทำคะแนนได้ต่ำสุด คือ

จบตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจ หรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียนสายสามัญหรือสายอาชีพ

ข้อความในแต่ละข้อ จะมีคำตอบไว้ให้ ๕ ข้อ โปรดกาเครื่องหมาย
ลงในช่องใด ช่องหนึ่ง ของทุก ๆ ข้อตามความเป็นจริง

ตัวอย่าง

- ก. ถ้าท่านเลือกเรียนเพราะบิดาของท่านเป็นผู้แนะนำโดยตรงก็กา ✓ ลงในช่องมากที่สุด
ข. ถ้าท่านเลือกเรียนเพราะครูมีส่วนช่วยแนะนำเพียงเล็กน้อยก็กา ✓ ลงในช่องน้อย
ค. ถ้าท่านไม่ได้เลือกเรียนตามเพื่อนก็กา ✓ ลงในช่อง ไม่ - เลย

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่-เลย
๑.	บิดาเป็นผู้แนะนำและต้องการให้เรียน					
๒.	ครูแนะนำ และแนะแนวทางให้					
๓.	เรียนตามเพื่อน ๆ ที่รักและชอบพอกัน					

มากที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจและอิทธิพลจากสิ่งนั้นโดยตรง
มาก	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจและอิทธิพลจากสิ่งนั้นเป็นส่วนใหญ่
ปานกลาง	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจและอิทธิพลจากสิ่งนั้นพอประมาณ
น้อย	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจและอิทธิพลจากสิ่งนั้นบ้างเล็กน้อย
ไม่-เลย	หมายความว่า	ท่านไม่ได้รับแรงจูงใจและอิทธิพลจากสิ่งนั้นเลย

เมื่อท่านเข้าใจแล้ว โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้อย่างละเอียด และพิจารณาให้ดี แล้วจึงตอบ เพื่อเป็นการสำรวจว่า อะไรเป็นแรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ท่านเลือกเรียนสายสามัญ หรือสายอาชีพ

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย
๑.	บิดาเป็นผู้นำและต้องการให้เรียน					
๒.	มารดาเป็นผู้นำและต้องการให้เรียน					
๓.	ทั้งบิดาและมารดาเป็นผู้นำและต้องการให้เรียน					
๔.	เรียนตามพี่ ๆ น้อง ๆ และญาติสนิท					
๕.	เรียนตามเพื่อน ๆ ที่รักและชอบพอกัน					
๖.	ครู-อาจารย์ ประจำวิชาเกยแนะนำและแนะแนวทางให้					
๗.	ครู-อาจารย์ ประจำชั้นเกยแนะนำและแนะแนวทางให้					
๘.	ครู-อาจารย์ แนะนำประจำโรงเรียนแนะแนวทางให้					
๙.	ผู้ประกอบการทางด้านการเงินแนะนำและสนับสนุนให้เรียน					
๑๐.	ผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือแนะนำให้แนะนำและบอกแนวทางให้					
๑๑.	อาจารย์ใหญ่แนะนำและแนะแนวทางให้					
๑๒.	ชอบครู-อาจารย์ ที่สอนในสาขานี้เพราะใจดี					
๑๓.	ชอบครู-อาจารย์ที่สอนในสาขานี้ เพราะมีความรู้ดี สอนดี เข้าใจง่าย					

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย
๘ ✓ ๑๔.	อยากเลือกเรียนด้วยตนเอง					
๑๕.	คนส่วนมากนิยมเรียนสายนี้					
๑๖.	เลือกเรียนตามสายที่พ่อแม่และบรรพบุรุษ เคยเรียนกันมา					
๑๗.	บิดามารดามีฐานะทางการเงินดี พอดีจะอุดหนุน ให้เรียนจนสำเร็จสถาบันชั้นสูง					
๑๘.	เคยทราบมาว่าในสถาบันการศึกษาชั้นสูงของรัฐบาล บางแห่ง มีทุนอุดหนุนการศึกษา					
๑๙.	ทราบว่าบริษัท มูลนิธิ และธนาคารต่าง ๆ ให้ทุน การศึกษาแก่นิสิต นักศึกษา ปีละหลายพัน					
๙ ✓ ๒๐.	เคยทราบว่าการเรียนในสถาบันการศึกษาชั้นสูง บางแห่ง มีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่ กำลังศึกษาอยู่ได้					
๒๑.	ทราบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษา ชั้นสูงหรือสำเร็จจากมหาวิทยาลัย จะทำงานได้ เงินเดือนสูงและรายได้ดี					
๒๒.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีโอกาสร่ำรวยได้เร็ว					
๒๓.	ต้องการทำงานในตำแหน่งสูง ๆ และได้เลื่อน ขึ้นเงินเดือนเร็ว					
๒๔.	บริษัท ห้างร้าน และตัวแทนเอกชน จ้างผู้ที่ได้ ปริญญาในอัตราเงินเดือนสูง ๆ					

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย
๒๕.	อยากจะทำหน้าที่ในระดับสูงขึ้นไป เพราะจะ ได้รับเงินเดือน หรือค่าแรงงานสูงขึ้นตามวุฒิ หรือปริญญาที่ได้รับ					
10 ✓ ๒๖.	อยากจะมีความสามารถและมีมืออยู่ในระดับสูง เพื่อว่าจะได้รับเงินเดือน หรือค่าแรงงานสูง ขึ้นด้วย					
๒๗.	เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว แม้จะออกไปประกอบ อาชีพส่วนตัวก็มีรายได้ดี					
11 ✓ ๒๘.	สามารถประคับประคองสิ่งของและชุมชนของใจบาง ชนิดได้ช่วยตนเอง ยังเป็นการประหยัด					
๒๙.	มีทุนเดาเรียนน้อย จึงอยากออกไปประกอบ อาชีพหลังจากเรียนสำเร็จจากโรงเรียนนี้แล้ว					
12 ✓ ๓๐.	เพราะแม่รักกับปู่ย่าและมีความสามารถของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทำกะแผนวิชาต่าง ๆ ในสายนี้ได้ดี					
๓๑.	เชื่อว่า เมื่อเรียนสำเร็จสายนี้แล้ว คงสอบเข้า ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยได้ง่ายกว่า					
๓๒.	ชอบวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในสายนี้ และเรียนได้ ดีทุกวิชา					
13 ✓ ๓๓.	มีความถนัดและสนใจวิชาต่าง ๆ ในสายนี้เป็นพิเศษ					
๓๔.	บุคลิกภาพ และลักษณะนิสัยของข้าพเจ้าเหมาะที่จะ เรียนสายนี้					
๓๕.						

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย
๓๖.	เรียนสำเร็จสาขานี้แล้ว สามารถศึกษาต่อใน					
๓๗.	ชั้นสูงขึ้นไปได้หลายสาขาวิชา					
๓๘.	ข้าพเจ้าได้เลือกสาขาวิชาที่จะศึกษาต่อใน					
๓๙.	สถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือมหาวิทยาลัยไว้แล้ว					
๔๐.	ถ้าสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาชั้นสูง					
๔๑.	หรือมหาวิทยาลัยในเมืองไทยไม่ได้ ข้าพเจ้า					
๔๒.	สามารถที่จะไปศึกษาต่อในต่างประเทศได้					
๔๓.	ต้องการศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาชั้นสูง					
๔๔.	ระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย					
๔๕.	วิชาที่เปิดสอนในสาขานี้ มีประโยชน์ต่อชีวิต					
๔๖.	ประจำวัน					
๔๗.	ต้องการเรียนวิชาที่ไม่ต้องท่องจำ					
๔๘.	ต้องการสอบชิงทุนรัฐบาลไปศึกษาต่อใน					
๔๙.	ต่างประเทศ					
๕๐.	ต้องการมีความรู้ทั่ว ๆ ไป อย่างกว้างขวาง					
๕๑.	บทเรียนของวิชาในสาขานี้สนุก เพราะให้ความรู้					
๕๒.	และวิทยาการใหม่ ๆ					
๕๓.	ต้องการฝึกสมอง และส่งเสริมสติปัญญา					
๕๔.	วิชาในสาขานี้ส่วนมากเรียนง่าย					

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย
๔๗.	ผู้ที่ได้รับปริญญาหรือสำเร็จจากสถาบันการศึกษาชั้นสูง ได้รับการยกย่องจากสังคมว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ดี					
๔๘.	ผู้ที่ได้ปริญญาหรือสำเร็จจากสถานศึกษาชั้นอุดมศึกษาเป็นผู้ที่น่าเกรงขาม ชื่อเสียง มาสู่วงศ์ตระกูล					
๔๙.	ผู้ที่ได้ปริญญาหรือสำเร็จจากสถานศึกษาชั้นอุดมศึกษาจะได้ประกอบอาชีพชั้นสูง					
๕๐.	คนทั่วไปมักเคารพและให้เกียรติแก่ผู้ที่ได้ปริญญาหรือเรียนสำเร็จจากสถาบันการศึกษาชั้นสูง					
๕๑.	ผู้ที่ได้ปริญญาหรือสำเร็จจากสถาบันการศึกษาชั้นสูงจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ					
๕๒.	เรียนสำเร็จสาขานี้แล้วจะเป็นกำลังในธุรกิจกลางที่ประเทศกำลังต้องการ					
๕๓.	ต้องการ ประกอบอาชีพที่มีเกียรติในสังคม					
๕๔.	ต้องการ จะออกไปรับราชการ					
๕๕.	ต้องการ ประกอบอาชีพที่สุจริต					
๕๖.	ต้องการ ประกอบอาชีพที่ก่อให้เกิดความสามารถพิเศษเฉพาะตัวบุคคล					
๕๗.	ต้องการ ประกอบอาชีพที่อาศัยทักษะและเทคนิคต่าง ๆ ในระดับสูง					

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย
๕๕.	ต้องการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับผู้มีฝีมือและสติปัญญาดี					
๕๕.	ต้องการประกอบอาชีพที่สังคมนิยมและประเทศชาติกำลังต้องการ					
๖๐.	ต้องการรับพระราชทานปริญญาบัตรจากพระหัตถ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว					
๖๑.	ต้องการประกอบอาชีพที่แต่งเครื่องแบบสวยงามโอ่โถง					
๖๒.	ต้องการประกอบอาชีพที่มั่นคง					
๖๓.	ต้องการประกอบอาชีพที่ไม่ต้องใจกำลังกาย					
๖๔.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีกำหนดเวลาทำงานที่แน่นอน					
๖๕-๖๘.	ต้องการประกอบอาชีพส่วนตัว และอาชีพที่เป็นอิสระ					
๖๖.	ต้องการประกอบอาชีพที่ไม่ต้องเสี่ยงต่ออันตราย					
๖๗.	ต้องการประกอบอาชีพที่แต่งกายตามสบาย ไม่มีพิธีรีตอง					
๖๘.	ต้องการประกอบอาชีพที่ได้รับเงินเดือนค่าตอบแทนตามเวลาที่ทำงาน					
๖๙.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงแม้จะเสี่ยงต่ออันตรายก็ตาม					

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย
๗๐.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีรายได้สูง แม้จะต้อง ใจกำลังกายก็ตาม					
๗๑.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีเวลาหยุดพักผ่อนและ พักผ่อนปีละครั้งเป็นกรณีพิเศษ					
๗๒.	ต้องการทำงานที่ได้รับความคุ้มครองทาง สวัสดิการ จากนายจ้าง					
๗๓.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีการแต่งกายสวยงาม และเป็นระเบียบ					
๗๔.	ต้องการประกอบอาชีพที่แปลก และโลดโผน ผจญภัย					
๗๕.	ต้องการประกอบอาชีพที่ไม่มีการปลดเกษียณอายุ					
๗๖.	ต้องการประกอบอาชีพที่ทำงานทำใจง่าย					
๗๗.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีความก้าวหน้า					
๗๘.	ไม่มีความสามารถและความถนัดที่จะเรียนสายอื่น					
๗๙.	เรียนสายนี้เพื่อจะออกไปรับรางวัลจากบิดา					
๘๐.	ต้องการนำความรู้นี้ไปประกอบอาชีพ					
๘๑.	เกรงว่าจะเรียนท้อในสถาบันการศึกษาชั้นสูง ไม่ได้ เพราะมีทุนน้อย					
๘๒.	ไม่มีผู้สนับสนุนให้เรียนสายอื่น					

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย
๔๓.	อายุยังน้อยไม่อยากออกไปอยู่บ้านเฉย ๆ					
๔๔.	สายนี้เรียนง่ายกว่าสายอื่น					
๔๕.	ร่างกายและสุขภาพไม่อำนวยให้เรียนสายอื่น					
๔๖.	เพื่อรักษาเกียรติและชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล					
๔๗.	ต้องการมีความรู้สามัญไว้ประดับตัว					
๔๘.	เมื่อเรียนสำเร็จ ม.ศ. ๕ แล้ว จะออกไป รับราชการเป็นเสมียน					
๔๙.	บิดา มารดาว่ารออยู่แล้ว แม้จะเรียนไม่สำเร็จ ก็ยังไม่เคียดแค้น					
๕๐.	ต้องการฝึกฝนวิชาภาษาอังกฤษ					
๕๑.	ทางโรงเรียนไม่เปิดสอนวิชาอาชีพที่ข้าพเจ้าสนใจ จึงต้องเลือกเรียนสายนี้					

ตอนที่ ๓

โปรดแสดงเหตุผล หรือสาเหตุบางประการที่ท่านไม่เลือกเรียน สายอาชีพ หรือ
 สายสามัญ อย่างน้อยที่สุด ๓ ประการ
 ขาพเจ้าไม่เลือกเรียนสาย เพราะ

๑. - - - - -
- ๒.
- ๓.
- ๔.
- ๕.
- ๖.
- ๗.
- ๘.
- ๙.
- ๑๐.

จบตอนที่ ๓

ตอนที่ ๔

ความเห็นและความรู้สึกของนักเรียนคอหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสม

ต่อไปนี้นี้เป็นข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อหลักสูตร และโรงเรียนมัธยมแบบประสม โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องใดช่องหนึ่งของทุก ๆ ข้อ ตามความเห็นและความรู้สึกของท่าน

ตัวอย่าง

เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง

ถ้าเห็นด้วยอย่างยิ่ง
 ถ้าเห็นด้วย
 ถ้าไม่แน่ใจ
 ถ้าไม่เห็นด้วย
 ถ้าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อที่	ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็น และความรู้สึกต่อหลักสูตรและ โรงเรียนมัธยมแบบประสม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
๑.	เรียนวิชาต่าง ๆ ลึกซึ้งกว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา					
๒.	มีโอกาสนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ได้ง่ายกว่าโรงเรียนมัธยม ธรรมดา					
๓.	มีความรู้กว้างขวางเพราะมี โอกาสได้ทดลองเรียนหลาย สาขาวิชา					
๔.	ได้เรียนตามความถนัด และความสามารถ ของตนเอง					
๕.	รู้สึกดีกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา					
๖.	การเรียนเสร็จสิ้นเป็นภาค ๆ จึง ใช้เวลาเตรียมตัวสอบน้อยกว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา					
๗.	รายวิชาตามตารางสอนเหมือนกัน เกือบทุกวัน จึงไม่จำเป็นต้องจัด หนังสือเรียนทุกวัน					
๘.	การฝึกคะแนนแบบให้เป็นเกร็ด ดีกว่าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์					

ข้อที่	ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นและความรู้สึกต่อหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสม	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
๘.	การกีดกันเป็นเกรงใจความยุติธรรม					
๑๐.	ส่งเสริมให้รู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม					
๑๑.	ให้เรียนเนื้อหาวิชาใหม่ ๆ อยู่เสมอ					
๑๒.	บางวิชาที่เรียนทุกวันทำให้เรื่องราวที่สอนติดอกันได้ง่าย					
๑๓.	มีบรรยากาศที่เป็นกันเองและเป็นอิสระ					
๑๔.	ส่งเสริมให้รู้จักตัดสินใจด้วยตนเอง					
๑๕.	ลดทอนความรู้สึกที่ว่านักเรียนสายอาชีพเป็นนักเรียนที่ไม่ดี					
๑๖.	ความมุ่งหมายและหลักการของโรงเรียนและหลักสูตรดีมาก					
๑๗.	หลักสูตรดี และเหมาะสมกับผู้ที่ต้องการเรียนสายอาชีพ					
๑๘.	มีความรู้เกี่ยวกับวิชาอาชีวศึกษามากขึ้น					
๑๙.	วิชากิจกรรมสำรวจมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียน					

ข้อที่	ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นและความรู้สึกต่อหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสม	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
๒๐.	ครู-อาจารย์ ส่วนมากสอนตามหลักสูตรนี้ได้ดี					
๒๑.	มีโอกาสดูสำรวจความถนัดและความสนใจตนเอง					
๒๒.	ครู-อาจารย์ส่วนมากให้ความสนใจต่อนักเรียนดีมาก					
๒๓.	เนื้อหาวิชา กับ เวลาที่กำหนดให้ของแต่ละวิชาเหมาะสมมาก					
๒๔.	มีการบ้านมากทำให้นักเรียนขยันและค้นคว้าอยู่ตลอดเวลา					
๒๕.	นักเรียนสายอาชีพและสายสามัญ เข้ากันได้ดี					
๒๖.	รู้สึกพอกพอใจที่มีโอกาสได้เข้าศึกษาในโรงเรียนนี้					
๒๗.	มีการสอบอยู่เสมอ ๆ นักเรียนจึงขยันอยู่ตลอดเวลา					
๒๘.	มีประสบการณ์กว้างขวางพอที่จะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อไปขั้นสูง					

ข้อที่	ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นและความรู้สึกต่อหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสม	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
๒๘.	นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกและใช้เครื่องมืออย่างเต็มที่					
๓๐.	การเรียนในโรงเรียนนี้ ไม่ทำให้เกิดความรู้สึกคดอย่างใดเลย					
๓๑.	หลักสูตรมัธยมแบบประสมจะเป็นที่นิยมของประชาชนทั่วไปในอนาคต					
๓๒.	ถ้าชาครกู-อาจารย์แนะแนว นักเรียนคงลำบากในการตัดสินใจเลือกวิชาเรียน					
๓๓.	กู-อาจารย์แนะแนวมีความจำเป็นต่อโรงเรียนมัธยมแบบประสม					
๓๔.	นักเรียนส่วนมากมักจะไปหาครู-อาจารย์แนะแนวเพื่อขอคำปรึกษาเสมอ					
๓๕.	รู้ดีกว่าการเรียน การสอน น่าสนใจและสนุกสนานดี					

ตอนที่ ๕

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าแผนกวิชาที่ท่านเลือกเรียนไว้ในแต่ละ
สายวิชา

สายสามัญ ขั้วพระเจ้าเลือกเรียน

☐ แผนกวิทยาศาสตร์

☐ แผนกศิลปะ

☐ แผนกทั่วไป

สายอาชีวศึกษา ขั้วพระเจ้าเลือกเรียน

☐ แผนกเกษตรกรรมศิลป์

☐ แผนกเกษตรกรรมศิลป์

☐ แผนกธุรกิจศิลป์

☐ แผนกอุตสาหกรรมศิลป์

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

สำหรับผู้ที่เลือกเรียนสายอาชีพ โปรดบอกวิชาที่ท่านเลือกไว้ในช่องว่าง
(เช่น เลือกเรียน ช่างไฟฟ้า ช่างเครื่องยนต์ ช่างโลหะ เขียนแบบ ฯลฯ)

เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับสูงสุด ตามที่ท่านได้วางแผนไว้แล้วนั้น ท่านจะออกไปประกอบ
อาชีพอะไรที่เป็นหลักในการดำรงชีวิตของท่าน โปรดระบุไว้สัก ๒ อาชีพ โดยเรียงตาม
ลำดับความชอบ จากชอบมากที่สุด ไปหาน้อยที่สุด (เช่น อยากจะมีอาชีพเป็นทนายความ
นายแพทย์ วิศวกร ช่างแก้ไขเครื่องยนต์ ฯลฯ)

๑.

๒.

๓.

ท่านมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะอาชีพที่ท่านเลือกไว้เป็นอันดับที่ ๑ มากน้อยแค่ไหน
โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งของทุก ๆ ข้อตามความเป็นจริง

ข้อที่	ข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้ใน ลักษณะอาชีพ	ทราบ อย่างคิ ที่สุด	ทราบคิ	ทราบ พอ สมควร	ทราบ เพียง เล็กน้อย	ไม่ ทราบ เลย
๑.	ท่านทราบไหมว่าอาชีพที่ท่านเลือกไว้ เป็นอันดับที่หนึ่งนั้นเมื่อสำเร็จแล้ว จะต้องทำงานที่มีลักษณะอย่างไร					
๒.	ท่านทราบไหมว่า เมื่อเรียนสำเร็จ แล้วจะมีโอกาสไปประกอบอาชีพ ใดมากน้อยเพียงใด					
๓.	คนที่ประกอบอาชีพตามที่ท่านเลือก เป็นอันดับที่หนึ่งนั้น กว่าจะมีคุณสมบัติ อย่างไร (เป็นต้นว่า ระดับสติปัญญา ความรู้ รูปร่าง หน้าตา ฯลฯ)					
๔.	คนที่ประกอบอาชีพดังกล่าวนี้มีรายได้ มากน้อยเพียงใด					
๕.	ท่านทราบปัญหาต่าง ๆ ของคนที่ประกอบ อาชีพ ตามที่ท่านเลือกไว้เป็นอันดับหนึ่ง บ้างหรือไม่					
๖.	ท่านทราบไหมว่าอาชีพที่ท่านเลือกเป็น อันดับที่หนึ่งนั้นมีโอกาสที่จะก้าวหน้าได้ มากน้อยเพียงใด					

ข้อที่	ข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้ในลักษณะอาชีพ	ทราบ อย่าง ดีที่สุด	ทราบ ดี	ทราบ พอ สมควร	ทราบ เพียง เล็กน้อย	ไม่ ทราบ เลย
๗.	ท่านทราบไหมว่าอาชีพที่ท่านเลือกไว้เป็นอันดับหนึ่งนั้นถ้าไม่มีงานทำ จะเปลี่ยนไปทำอาชีพอื่นที่อยู่ในแถวเดียวกันได้ไหม					
๘.	ท่านทราบไหมว่าอาชีพที่ท่านเลือกเป็นอันดับหนึ่งนั้นจะต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์อะไรบ้าง					
๙.	ท่านทราบไหมว่าอาชีพที่ท่านเลือกไว้นั้น มีกฎหมายควบคุมมากน้อย เพียงใด					
๑๐.	ท่านทราบไหมว่าเมื่อท่านได้เรียนวิชาอาชีพที่ท่านเลือกไว้แล้วนั้น ผู้ปกครองจะสนับสนุนให้ท่านเรียนจนสำเร็จ					

โปรดตอบคำถามต่อไปนี้ลงในช่องว่างที่ให้ไว้

๑๑. อาชีพที่ท่านเลือกไว้เป็นอันดับหนึ่งนั้นจะต้องเรียนค่าเรจขึ้นไหนหรือระดับใด

สาขาใด

เรียนได้ที่ไหน

ใช้เวลาเรียนนานเท่าใด

๑๒. วิชาชีพที่ท่านจะเลือกเรียนต่อ นั้น นักเรียนที่สอบคัดเลือกเข้าเรียนได้ ควรจะมีคะแนน

สอบปลายปี ม.ศ. ๓ หรือผลการเรียนอยู่ในระดับใด

๑๓. วิชาชีพสาขาที่ท่านเลือกเรียนนั้น จะต้องเก่งวิชาอะไรบ้าง

๑๔. อาชีพที่ท่านเลือกเป็นอันดับหนึ่งนั้น จำเป็นจะต้องได้ปริญญาหรือไม่

จบตอนที่ ๕

คำถามทุกข้อและทุกตอน ท่านตอบอย่างไร

☐ มีความมั่นใจที่สุด

☐ มีความมั่นใจพอสมควร

☐ ไม่มีความมั่นใจเลย

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

การจัดแยกแบบสอบถามคนที่สอง ซึ่งเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกสาขาวิชา ออกเป็นหมวดหมู่

ก. แรงจูงใจ ด้านบุคคล ได้แก่ ข้อที่ ๑ - ๑๖ รวม ๑๖ ข้อ

ข. แรงจูงใจ ด้านการเงิน ได้แก่ ข้อที่ ๑๗ - ๒๕ รวม ๑๓ ข้อ

✓ ก. แรงจูงใจด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ได้แก่ข้อที่ ๓๐ - ๔๖

รวม ๑๓ ข้อ

ง. แรงจูงใจด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง ได้แก่ ข้อที่ ๔๗ - ๕๑ รวม ๑๕ ข้อ

✓ จ. แรงจูงใจด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า ได้แก่ข้อที่ ๕๒ - ๕๗

รวม ๑๖ ข้อ

ฉ. แรงจูงใจด้านความจำเป็น ได้แก่ ข้อที่ ๕๘ - ๕๑ รวม ๑๔ ข้อ

๖

ภาคผนวก ก.

สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การหาค่า Mean

ก. หา mean ของชอยบในหมวดแรงจูงใจ (สายสามัญ)

ตัวอย่าง ชอยบที่ ๑

มีชอยบในของ	มากที่สุด	จำนวน	๔๕	คน	ได้คะแนน	$๔๕ \times ๕ =$	๒๒๕	คะแนน
มีชอยบในของ	มาก	จำนวน	๕๕	คน	ได้คะแนน	$๕๕ \times ๔ =$	๑๘๐	คะแนน
มีชอยบในของ	ปานกลาง	จำนวน	๕๒	คน	ได้คะแนน	$๕๒ \times ๓ =$	๑๕๖	คะแนน
มีชอยบในของ	น้อย	จำนวน	๒๔	คน	ได้คะแนน	$๒๔ \times ๒ =$	๔๘	คะแนน
มีชอยบในของ	ไม่-เลย	จำนวน	๓๐	คน	ได้คะแนน	$๓๐ \times ๑ =$	๓๐	คะแนน

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N} = \frac{๖๔๙}{๒๐๐} = ๓.๒๔๕$$

ข. หา mean ของกลุ่ม

ตัวอย่าง หมวดบุคคล สายสามัญ มี ๑๖ วิชา

mean วิชา ๑ = ๓.๒๓๕	mean วิชา ๒ = ๓.๑๒๕	mean วิชา ๓ = ๓.๒๔๐
mean วิชา ๔ = ๑.๖๓๕	mean วิชา ๕ = ๑.๕๑๕	mean วิชา ๖ = ๒.๔๕๕
mean วิชา ๗ = ๒.๒๔๕	mean วิชา ๘ = ๒.๔๒๐	mean วิชา ๙ = ๓.๐๕๕
mean วิชา ๑๐ = ๒.๓๓๕	mean วิชา ๑๑ = ๑.๙๕๕	mean วิชา ๑๒ = ๑.๘๘๐
mean วิชา ๑๓ = ๒.๔๘๐	mean วิชา ๑๔ = ๒.๕๖๕	mean วิชา ๑๕ = ๒.๔๘๐
mean วิชา ๑๖ = ๑.๔๙๕		

$$\bar{X} = \frac{๔๐.๘๒๕}{๑๖}$$

$$= ๒.๕๕๓$$

๒. การหาค่า Correlation Coefficient จากตำแหน่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตาราง ๓๑. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของอันดับความสำคัญของแหล่งแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสายวิชา กับอันดับตามสมมติฐาน ของนักเรียนสายสามัญ

แหล่งแรงจูงใจ	อันดับตาม สมมติฐาน	อันดับจริง	D	D ²
ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว	1	3	-2	4
ลักษณะของงานและความก้าวหน้า	2	2	0	0
เกียรติยศ ชื่อเสียง	3	1	2	4
เงิน	4	4	0	
บุคคล	5	6	-1	1
ความจำเป็น	6	5	1	1
				$\Sigma D^2 = 10$

$$\begin{aligned}
 r &= 1 - \frac{6 \Sigma D^2}{N(N^2-1)} \\
 &= 1 - \frac{6 \times 10}{6(6^2-1)} \\
 &= 1 - .2857 \\
 &= .7143
 \end{aligned}$$

$$df = N - 2 = 6 - 2 = 4$$

๓. การหาคำนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างอัตราส่วนร้อยละ จากสูตร

$$(๑) \quad P = \frac{N_1 P_1 + N_2 P_2}{N_1 N_2}$$

$$(๒) \quad Q = 1 - P$$

$$(๓) \quad \sqrt{P_1 - P_2} = \sqrt{PQ \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right)}$$

$$(๔) \quad C.R. = \frac{(P_1 - P_2)}{\sqrt{P_1 - P_2}}$$

ตัวอย่าง การคำนวณหาความแตกต่างในค่าความสามารถในการเลือกเรียนไ้ตรง
ตามความเป็นจริง ระหว่างนักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพ

$$P = \frac{(200 \times 50.5) + (200 \times 77)}{200 + 200} \quad \begin{array}{r} 505 \\ 77 \\ \hline 1275 \end{array}$$

$$= \frac{25500}{400} \quad \begin{array}{r} 101000 \\ 15400 \\ \hline 166400 \end{array}$$

$$= 63.750$$

$$Q = 100 - 63.750$$

$$= 36.250$$

$$\sqrt{P_1 - P_2} = \sqrt{63.75 \times 36.25 \left(\frac{1}{200} + \frac{1}{200} \right)}$$

$$= \sqrt{2310.9375 \times .01}$$

$$= \sqrt{23.109375}$$

$$= 4.80722$$

$$\begin{aligned} \text{C.R.} &= \frac{77 - 50.5}{4.8072} = \frac{26.5}{4.8072} \\ &= 5.5125 \end{aligned}$$

๔. การคำนวณหาความแตกต่างระหว่างจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพ โดยใช้สูตร

$$\chi^2 = \left[\frac{(f_o - f_e)^2}{f_e} \right]$$

ตัวอย่าง การคำนวณหาความแตกต่างระหว่างจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพ โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

	สายสามัญ	สายอาชีพ	
f_o	161	233	394
f_e	197	197	394

$(f_o - f_e)$	36	36
Correction ($-.5$)	35.5	35.5
$(f_o - f_e)^2$	1260.25	1260.25
$\frac{(f_o - f_e)^2}{f_e}$	6.4	6.4

$$\chi^2 = \sum \left[\frac{(f_o - f_e)^2}{f_e} \right] = 12.8 \quad \text{df} = 1$$

๕. คำนวณหาความแตกต่างระหว่างมัธยัมเลขคณิต โดยใ้สูตร

$$SD = \sqrt{\frac{\sum (X_1 - M_1)^2 + \sum (X_2 - M_2)^2}{(N_1 - 1) + (N_2 - 1)}}$$

$$SE_D = SD \sqrt{\frac{N_1 + N_2}{N_1 N_2}}$$

ตัวอย่าง การคำนวณหาความแตกต่างระหว่างรายเฉลี่ยของมัธยัมเลขคณิตของ
ความรู้สึทที่ี่พอใจักสูตร และโรงเรียนมัธยมแบบประสม ของนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพ

$$\text{สายสามัญ} \quad M_1 = 3.744 \quad \sum (X_1 - M_1)^2 = 7.2876, \quad N_1 = 35$$

$$\text{สายอาชีพ} \quad M_2 = 3.869 \quad \sum (X_2 - M_2)^2 = 5.1693, \quad N_2 = 35$$

$$SD = \sqrt{\frac{7.2876 + 5.1693}{68}}$$

$$= \sqrt{\frac{12.4569}{68}}$$

$$= \sqrt{.183}$$

$$= .428$$

$$SE_D = .428 \sqrt{\frac{35 + 35}{35 \times 35}}$$

$$= .428 \sqrt{.057}$$

$$= .428 \times .239$$

$$= .1023$$

$$t = \frac{(3.869 - 3.744)}{.1023}$$

$$= 1.221$$

๖. การวิเคราะห์ความแปรปรวน (analysis of variance) แบบ two-way measurement ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตาราง ๓๖. เสนอตัวเลขคะแนนรวมในหมวดแรงจูงใจด้านความจำเป็นเพื่อนำไปวิเคราะห์ความแปรปรวน

สาข การฝึก ปกรอง	อาชีพ	รับ	ค้าขาย	เกษตร	รับจ้าง	งานช่าง	อื่น ๆ	total
		B ₁	B ₂	B ₃	B ₄	B ₅	B ₆	
สมัคร A ₁		2750 n ₁ =75	2490 n ₂ =70	406 n ₃ =11	417 n ₄ =12	332 n ₅ =10	832 n ₆ =22	7227
อาชีพ A ₂		2991 n ₇ =79	1627 n ₈ =43	977 n ₉ =26	561 n ₁₀ =15	630 n ₁₁ =15	821 n ₁₂ =22	7607
T		5741	4117	1383	978	962	1653	G= 14834 N=400

$$\begin{aligned}
 (1) \quad SS_B &= \frac{B_1^2}{n_1+n_7} + \frac{B_2^2}{n_2+n_8} + \dots + \frac{B_6^2}{n_6+n_{12}} - \frac{G^2}{N} \\
 &= \frac{5741^2}{154} + \frac{4117^2}{113} + \frac{1383^2}{37} + \frac{978^2}{27} + \frac{962^2}{25} + \frac{1653^2}{44} - \frac{14834^2}{400} \\
 &= 214020.006 + 149997.247 + 51694.297 + 35425.333 + 37017.760 \\
 &\quad + 62100.204 - 550118.890 \\
 &= 135.957
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 (2) \quad SS_A &= \frac{I_1^2}{n_1+n_2+\dots+n_6} + \frac{I_2^2}{n_7+n_8+\dots+n_{12}} - \frac{G^2}{N} \\
 &= \frac{7227^2}{200} + \frac{7607^2}{200} - \frac{14834^2}{400} \\
 &= 550479.890 - 550118.890 \\
 &= 361.000
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 (3) \quad SS_{\text{between}} &= \frac{AB^2_{11}}{n_1} + \frac{AB^2_{12}}{n_2} + \frac{AB^2_{13}}{n_3} + \dots + \frac{AB^2_{26}}{n_{12}} - \frac{G^2}{N} \\
 &= \frac{2750^2}{75} + \frac{2490^2}{70} + \frac{406^2}{11} + \frac{417^2}{12} + \frac{332^2}{10} + \frac{832^2}{22} + \frac{2991^2}{79} \\
 &\quad + \frac{1627^2}{43} + \frac{977^2}{26} + \frac{561^2}{15} + \frac{630^2}{15} + \frac{821^2}{22} - \frac{14834^2}{400} \\
 &= 550964.107 - 550118.890 \\
 &= 845.217
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 (4) \quad SS_{AB} &= (3) - \left[(1) + (2) \right] \\
 &= 845.217 - 496.957 \\
 &= 348.260
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 (5) \quad SS_{\text{total}} &= X_1^2 + X^2 + \dots + X_N^2 - \frac{G^2}{N} \\
 &= 570158.000 - 550118.890 \\
 &= 20039.110
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 (6) \quad SS_{\text{error}} &= (5) - \left[(1) + (2) + (4) \right] \\
 &= 20039.110 - 845.217 \\
 &= 19193.893
 \end{aligned}$$

ตาราง ๓๓. การวิเคราะห์ความแปรปรวน

Source of variation	df	SS	MS	F
A	1	361.000	361.000	7.297
B	5	135.957	27.191	.549
AB	5	348.260	69.652	1.407
error	388	19193.893	49.469	
Total	399	20093.110		

ตาราง ๓๔. แรงจูงใจในการเลือกเรียน ของนักเรียนสายสามัญในโรงเรียนมัธยม
แบบประสม แจกแจงด้วยการอยละ และค่ามัธยัมเลขกิตติ

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้ เลือกเรียน	การอยละ					$\bar{X}$
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๑.	บิดาเป็นผู้แนะนำและต้องการให้เรียน	๒๖.๕	๒๓.๕	๒๖	๑๔	๑๕	๓.๒๓๔
๒.	มารดาเป็นผู้แนะนำและต้องการให้เรียน	๑๙	๒๕.๕	๒๖.๕	๑๖	๑๖	๓.๑๒๕
๓.	ทั้งบิดาและมารดาเป็นผู้แนะนำและต้องการให้เรียน	๒๖	๒๓	๓๐	๑๕	๑๑	๓.๒๘๖

.การวาง ๓๔. (ต่อ)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้ เลือกเรียน	การอยุ่ละ					$\bar{X}$
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	ไม่ เลย	
๔.	เรียนตามทีี่ ๆ นื่อง ๆ และ ญาติสนิท	๑.๘	๔	๑๑	๒๓.๕	๖๐	๑.๖๓๔
๕.	เรียนตามเพื่อน ๆ ที่รักและ ชอบพอกัน	-	๓	๒.๘	๒๕.๕	๖๑	๑.๕๑๕
๖.	ครู-อาจารย์ประจำวิชาเกยแนะนำ และแนะแนวทางให้	๒	๑๓	๓๒.๕	๒๕.๕	๒๓	๒.๔๕๘
๗.	ครู-อาจารย์ประจำชั้นเกยแนะนำ และแนะแนวทางให้	๑.๕	๑๐	๓๓	๒๖.๕	๒๘	๒.๒๔๔
๘.	ครู-อาจารย์แนะแนวประจำ โรงเรียนแนะแนวทางให้	๒	๒๔	๓๒.๕	๒๑	๑๒.๕	๒.๔๖๐
๙.	ผู้อุปการะทางคานการเกยแนะนำ และสนับสนุนให้เรียน	๒๓.๕	๑๘.๕	๒๒	๘	๒๖	๓.๐๕๕
๑๐.	ผู้ใหญ่ที่ซามเจานับถือเป็นผู้แนะนำ และบอกแนวทางให้	๒.๕	๑๓.๕	๒๖.๕	๑๘	๓๕.๕	๒.๓๗๕
๑๑.	อาจารย์ใหญ่เกยแนะนำและ แนะแนวทางให้	๒.๕	๕.๕	๑๖	๑๗	๕๘	๑.๗๕๕
๑๒.	ชอบครู-อาจารย์ที่สอนในสายนี้ เพราะใจดี	๒	๓.๕	๒๔	๒๒.๕	๔๘	๑.๘๘๐

การวาง ๓๔. (ต่อ)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	การอยุ่ละ					X
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๑๓.	ชอบครู-อาจารย์ที่สอนในสายนี้						
	เพราะมีความรู้ที่ สอนก็ เข้าใจง่าย	๑๓	๒๑	๓๐.๕	๑๒	๒๓.๕	๒.๘๘๐
๑๔.	อยากได้อะไรเรียนด้วยตนเอง	๒๗	๒๓.๕	๕	-	.๕	๔.๕๖๕
๑๕.	กินส่วนมากนิยมเรียนสายนี้	๖	๑๕	๒๘	๑๕	๓๒	๒.๘๘๐
๑๖.	เลือกเรียนตามสายที่พ่อแม่และบรรพบุรุษ						
	เคยเรียนกันมา	-	๘.๕	๕	๑๖	๗๐.๕	๑.๕๗๕
๑๗.	มีความรู้พื้นฐานทางการเงินดีพอที่						
	จะออกทุนให้เรียนจนสำเร็จสถาบัน						
	ชั้นสูง	๑๔.๕	๒๔.๕	๔๔	๑๐.๕	๒.๕	๓.๓๐๐
๑๘.	เคยทราบว่ามีในสถาบันการศึกษา						
	ชั้นสูงของรัฐบางแห่งมีทุนอุดหนุน						
	การศึกษานี้	๘.๘	๒๐	๓๑	๒๓.๕	๑๗	๒.๗๕๕
๑๙.	ทราบว่ามีบริษัท มูลนิธิ และธนาคาร						
	ต่าง ๆ ให้ทุนการศึกษาแก่นิสิต						
	นักศึกษานี้จะหาทุน	๖	๑๘.๕	๓๓	๒๒.๕	๒๐	๒.๖๘๐
๒๐.	เคยทราบว่าการเรียนในสถาบันการศึกษา						
	ชั้นสูงบางแห่งมีโอกาสทำงานหารายได้ขณะ						
	ที่กำลังศึกษาอยู่ได้	๗	๑๘	๒๖.๕	๒๘.๕	๒๐	๒.๖๓๕

ตาราง ๓๘. (ต่อ)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	การอยุ่ละ					$\bar{X}$
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๒๑.	ทราบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษานั้นสูง หรือสำเร็จจากมหาวิทยาลัย จะทำงานได้เงินเดือนสูงและรายได้ดี	๒๑.๕	๓๖	๓๓.๕	๓	๖	๓.๖๔๐
๒๒.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีโอกาสร่ำรวยได้เร็ว	๒๑.๕	๑๙.๕	๓๔.๕	๑๕	๙.๕	๒.๙๘๕
๒๓.	ต้องการทำงานในตำแหน่งสูง ๆ และได้เลื่อนขั้นเงินเดือนเร็ว	๒๖.๕	๒๙	๓๓	๙	๖.๕	๓.๕๖๐
๒๔.	บริษัท ห้างร้าน และตัวแทนเอกชนจ้างผู้ที่ได้ปริญญาในอัตราเงินเดือนสูง ๆ	๑๓	๒๘	๓๘	๑๖	๙	๓.๒๐๐
๒๕.	อยากจะทำหน้าที่ในระดับสูงขึ้นไป เพราะจะได้รับเงินเดือนหรือค่าแรงงานสูงขึ้นตามวุฒิหรือปริญญาที่ได้รับ	๓๑	๓๘.๕	๒๐.๕	๔.๕	๔.๕	๓.๘๘๐
๒๖.	อยากจะมีความสามารถและมีอยู่ในระดับสูง เพื่อจะได้รับเงินเดือนหรือค่าแรงงานสูงขึ้นกว่า	๒๖.๕	๓๗	๒๖	๖.๕	๔	๓.๗๕๕
๒๗.	เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว แม่จะออกไปประกอบอาชีพส่วนตัวก็มีรายได้ดี	๑๕	๒๗.๕	๔๖.๕	๑๐.๕	๔.๕	๓.๓๘๐

ตาราง ๓๘. (ต่อ)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้ เลือกเรียน	การอยุ่ละ					$\bar{x}$
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๒๘.	สามารถประคองสิ่งของและของแวม ของใบบางชนิดใต้วัยตนเอง ซึ่ง เป็นการประหยัด	๙.๕	๒๑.๕	๔๑.๕	๑๘.๕	๙	๓.๐๔๐
๒๙.	มีทุนเล่าเรียนน้อย จึงอยากจะทำ ไปประกอบอาชีพหลังจากเรียนสำเร็จ จากโรงเรียนนี้แล้ว	๑	๖	๑๙.๕	๓๑.๕	๔๓	๑.๙๖๕
๓๐.	เหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถ ของข้าพเจ้า	๑๘.๕	๓๑	๔๕.๕	๒	๓	๓.๖๐๐
๓๑.	ข้าพเจ้าทำคะแนนวิชาต่าง ๆ ใน สายนี้ได้ดี	๑๑.๕	๑๙.๕	๖๕	๓	๑	๓.๓๗๕
๓๒.	เชื่อว่าเมื่อเรียนสำเร็จสายนี้แล้ว จะสามารถเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ได้ง่ายกว่า	๙.๕	๒๑.๕	๔๘	๑๕.๕	๕.๕	๓.๑๔๐
๓๓.	ขอบริการต่าง ๆ ที่เปิดสอนในสายนี้ และเรียนได้ทั้งทฤษฎี	๖.๕	๒๘	๕๖	๘.๕	๑	๓.๓๐๕
๓๔.	มีความถนัด และสนใจวิชาต่าง ๆ ในสายนี้เป็นพิเศษ	๑๔	๓๗	๔๔.๕	๔	.๕	๓.๖๐๐
๓๕.	บุคคลิกภาพและลักษณะนิสัยของข้าพเจ้า เหมาะที่จะเรียนสายนี้	๑๒	๓๔.๕	๕๐	๓	.๕	๓.๕๔๕

ตาราง ๓๔. (ต่อ)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้ เลือกเรียน	การอยุ่ละ					$\bar{X}$
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๓๖.	เรียนสำเร็จสาขานี้แล้ว สามารถศึกษา ต่อในชั้นสูงขึ้นไปได้หลายสาขาวิชา	๒๓	๔๓.๕	๒๖	๒.๕	๑	๓.๔๘๐
๓๗.	ข้าพเจ้าได้เลือกสาขาวิชาที่จะศึกษา ต่อในสถาบันการศึกษาระดับสูง หรือ มหาวิทยาลัยไว้แล้ว	๑๔.๕	๒๔.๕	๓๖.๕	๑๓	๑๑.๕	๓.๑๗๕
๓๘.	ถ้าสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบัน การศึกษาระดับสูงหรือมหาวิทยาลัย ในเมืองไทยไม่ได้ ข้าพเจ้า สามารถที่จะไปศึกษาต่อในต่าง ประเทศได้	๒	๓.๕	๑๓	๓๗.๕	๔๐	๑.๔๖๐
๓๙.	ต้องการศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษา ชั้นสูงระดับวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย	๒๘	๔๘.๕	๑๘.๕	๑๓.๕	๓.๕	๓.๕๖๐
๔๐.	วิชาที่เปิดสอนในสาขานี้ มีประโยชน์ ต่อชีวิตประจำวัน	๕	๒๕.๕	๔๓	๑๓	๕.๕	๓.๑๕๕
๔๑.	ต้องการเรียนวิชาที่ไม่ต้องท่องจำ	๑๐.๕	๑๘	๓๓.๕	๑๓.๕	๒๐.๕	๒.๘๐๕
๔๒.	ต้องการขอทุนรัฐบาลไปศึกษา ต่อในต่างประเทศ	๑๓	๑๓	๓๕.๕	๒๐.๕	๑๕	๒.๕๖๕
๔๓.	ต้องการมีความรู้ทั่ว ๆ ไปอย่าง กว้างขวาง	๔๓	๓๓	๑๓	๒	๑	๔.๑๔๐

ตาราง ๓๔. (ต่อ)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	การอยุ่ละ					$\bar{X}$
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๔๔.	บทเรียนของวิชาในสาขานี้สนุก เพราะได้ความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ	๑๕.๕	๕๖	๒๕.๔	๗	๒	๓.๖๒๐
๔๕.	ต้องการฝึกสมอง และส่งเสริมปัญญา	๓๐	๔๔.๔	๒๒.๕	๒	๑	๔.๐๐๕
๔๖.	วิชาในสาขานี้ส่วนมากเรียนง่าย	๑	๑๐	๕๘	๓๐.๕	๙.๕	๒.๗๔๕
๔๗.	ผู้ที่ได้ปริญญาหรือสำเร็จจากสถาบันการศึกษาชั้นสูง ได้รับการยกย่องจากสังคมว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ดี	๑๒.๕	๔๓	๒๕.๕	๑๑	๔	๓.๔๕๐
๔๘.	ผู้ที่ได้ปริญญาหรือสำเร็จจากสถานศึกษาชั้นอุดมศึกษาเป็นผู้ที่น่าเกียรตินิยมชื่อเสียง มาสู่วงศ์ตระกูล	๓๖.๕	๓๙.๕	๒๓.๕	๒	๒.๕	๓.๙๗๕
๔๙.	ผู้ที่ได้ปริญญาหรือสำเร็จจากสถานศึกษาชั้นอุดมศึกษาจะไ้ประกอบอาชีพชั้นสูง	๑๖.๕	๔๖	๓๓	๒	๒.๕	๓.๙๒๐
๕๐.	คนทั่วไปมักเคารพและให้เกียรติแก่ผู้ที่ได้ปริญญาหรือเรียนสำเร็จจากสถาบันการศึกษาชั้นสูง	๑๖	๔๗	๒๙	๔	๔	๓.๖๗๐
๕๑.	ผู้ที่ได้ปริญญาหรือสำเร็จจากสถาบันการศึกษาชั้นสูง จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ	๓๓.๕	๔๕.๔	๑๑.๕	๓.๕	๑	๓.๙๒๐

ตาราง ๓๘. (ต่อ)

ข้อ	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้ เลือกเรียน	การวัดผล					$\bar{X}$
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๕๖.	เรียนสำเร็จสาขานี้แล้วจะเป็นกำลัง ในระดับกลางที่ประเทศกำลังต้องการ	๑๗.๕	๔๓	๓๐.๕	๗	๒	๓.๖๗๐
๕๗.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีเกียรติ ในสังคม	๒๑	๓๗.๕	๓๐.๕	๗.๕	๓.๕	๓.๖๕๐
๕๘.	ต้องการจะออกไปรับราชการ	๓๓	๔๖.๕	๒๗	๘.๕	๕	๓.๗๔๐
๕๙.	ต้องการประกอบอาชีพที่สุจริต	๓๑	๒๓.๕	๔.๕	-	๑	๔.๖๓๕
๕๖.	ต้องการประกอบอาชีพที่ก่อให้เกิดความ สามารถพิเศษเฉพาะตัวบุคคล	๒๔.๕	๓๐.๕	๓๖.๕	๗	๑.๕	๓.๖๕๕
๕๗.	ต้องการประกอบอาชีพที่อาศัย ทักษะและเทคนิคต่าง ๆ ในระดับสูง	๑๔.๕	๓๖	๔๑.๕	๑๐.๕	๑.๕	๓.๘๓๕
๕๘.	ต้องการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับ ที่มีฝีมือและสติปัญญาดี	๑๕.๕	๓๘	๓๖.๕	๘.๕	.๕	๓.๖๐๕
๕๙.	ต้องการประกอบอาชีพที่สังคมนิยม และประเทศชาติกำลังต้องการ	๓๖	๔๖.๕	๑๕	๕	๑.๕	๔.๐๖๕
๖๐.	ต้องการรับพระราชทานปริญญาบัตร จากพระหัตถ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	๔๑.๕	๑๖.๕	๒๐.๕	๗	๓.๕	๓.๕๓๕
๖๑.	ต้องการประกอบอาชีพที่เก่งเครื่องแบบ สวยงาม โอ้อวด	๔.๕	๑๑.๕	๔๓	๖๑	๒๐	๒.๕๕๕

ตาราง ๓๔. (ต่อ)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้ เลือกเรียน	การอยุ่ละ					$\bar{X}$
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๒๒.	ต้องการประกอบอาชีพที่มั่นคง	๓๐.๕	๒๖	๓	-	.๕	๔.๖๖๐
๒๓.	ต้องการประกอบอาชีพที่ไม่ต้อง ไว้อำลังกาย	๑๘	๓๓.๕	๒๕.๕	๑๑.๕	๓.๕	๓.๔๓๐
๒๔.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีกำหนด เวลาทำงานที่แน่นอน	๓๕	๓๓	๒๒	๕	๑	๔.๐๐๐
๒๕.	ต้องการประกอบอาชีพส่วนตัวและอาชีพ ที่เป็นอิสระ	๑๓.๕	๒๒.๕	๓๘	๑๔	๔	๓.๓๙๕
๒๖.	ต้องการประกอบอาชีพที่ไม่ต้องเสี่ยง ต่ออันตราย	๓๐.๕	๒๒.๕	๒๘.๕	๕	๕.๕	๓.๒๓๕
๒๗.	ต้องการประกอบอาชีพที่แ่งกาย ตามสบาย ไม่มีพิธีรีตอง	๑๐.๕	๒๕	๓๕	๑๙.๕	๑๐	๓.๐๖๕
๒๘.	ต้องการประกอบอาชีพที่ได้รับเงิน ค่าตอบแทนตามเวลาที่ทำงาน	๑๖	๓๓	๓๑	๑๓.๕	๒.๕	๓.๓๘๕
๒๙.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีรายได้สูง แม้จะเสี่ยงต่ออันตรายก็ตาม	๓.๕	๕	๓๓.๕	๓๓	๒๑	๒.๔๑๐
๓๐.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีรายได้สูง แม้จะต้องไว้อำลังกายก็ตาม	๔.๕	๑๓	๔๑	๒๔.๕	๑๓	๒.๓๕๕
๓๑.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีเวลาหยุด พักผ่อนและพักผ่อนปีละครั้งเป็นกรณีพิเศษ	๑๓.๕	๓๓	๓๒.๕	๑๒	๕	๓.๔๖๐

ตาราง ๓๔. (ต่อ)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้ เลือกเรียน	การอยุ่ละ					$\bar{x}$
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๓๖.	ต้องการทำงานที่ได้รับความคุ้มครอง ทางด้านสวัสดิการจากนายจ้าง	๒๕	๓๓	๒๔.๕	๑๐.๕	๓	๓.๕๘๘
๓๗.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีการแต่งกาย สวยงามและเป็นระเบียบ	๑๕.๕	๓๕	๓๓.๕	๓.๕	๔.๕	๓.๔๕๔
๓๘.	ต้องการประกอบอาชีพที่แปลกและ โลกโน่น ผจญภัย	๔.๕	๑๓	๓๐.๕	๒๓	๒๔	๖.๔๕๐
๓๙.	ต้องการประกอบอาชีพที่ไม่มีการปลด เกษียณอายุ	๕	๑๔.๕	๓๒.๕	๔๑.๕	๒๖.๕	๒.๖๖๐
๔๐.	ต้องการประกอบอาชีพที่ทำงานทำ ได้ง่าย	๓๔.๕	๓๘	๑๕.๕	๖	๒	๓.๕๙๐
๔๑.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีความ ก้าวหน้า	๓๑	๒๖.๕	๒	-	.๕	๔.๖๓๕
๔๒.	ไม่มีความสามารถ และความถนัดที่จะ เรียนสายอื่น	๓.๕	๕	๔๓.๕	๑๔	๑๔	๒.๓๖๐
๔๓.	เรียนสายนี้เพื่อจะออกไปรับ รางวัล	๓	๒.๕	๑๔	๑๖	๖๐.๕	๑.๓๑๔
๔๔.	ต้องการหาความรู้ไปประกอบอาชีพ	๔๐.๕	๓๕	๑๕	๔	๒.๕	๔.๑๑๐
๔๕.	เกรงว่าจะเรียนอยู่ในสถาบันการศึกษา ชั้นสูงไม่ไ้ เพราะมีทุนน้อย	๖.๕	๑๕	๓๕	๑๕	๒๐.๕	๒.๖๘๐

การาง ๓๔. (๓๖)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้ เด็กเรียน	การอยละ					X̄
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๔๖.	ไม่มีผู้สนับสนุนให้เรียนสายอื่น	๕	๗.๕	๒๔.๕	๒๕	๓๘	๒๑.๑๖๕
๔๗.	อายุยังน้อย ไม่อยากออกไปอยู่บ้าน เฉย ๆ	๑๕.๕	๑๗.๕	๑๘	๑๑.๕	๓๗.๕	๑.๖๒๐
๔๘.	สายนี้เรียนง่ายกว่าสายอื่น	๔	๑๒	๓๕	๑๔	๓๐	๒.๔๑๐
๔๙.	ร่างกายและสุขภาพไม่อำนวยให้ เรียนสายอื่น	๔	๖	๒๔	๒๘	๓๘	๒.๑๐๐
๕๐.	เพื่อรักษาเกียรติและชื่อเสียงของ วงศ์ตระกูล	๒๐.๕	๒๕.๕	๓๖.๕	๖	๑๕.๕	๓.๒๘๕
๕๑.	ต้องการมีความรู้สามัญไว้ประดับตัว	๒๑	๔๔.๕	๒๖.๕	๕.๕	๒.๕	๓.๗๖๐
๕๒.	เมื่อเรียนสำเร็จ ม.ก. ๕ แล้ว จะออกไปรับราชการเป็นเสมียน	-	๑.๕	๑๔	๒๔	๖๐.๕	๑.๕๖๕
๕๓.	ปิกามารการ่ำรวยอยู่แล้ว แม้จะ เรียนไม่สำเร็จก็ยังไม่เดือดร้อน	๕	๒.๕	๘	๑๓.๕	๗๕.๕	๑.๓๘๐
๕๔.	ต้องการฝึกฝนวิชาภาษาอังกฤษ	๔๓.๕	๓๑	๒๐.๕	๔	๑	๔.๑๒๐
๕๕.	ทางโรงเรียนไม่เปิดสอนวิชาอาชีพ ที่ข้าพเจ้าสนใจ จึงต้องเลือกเรียน สายนี้	๔	๒	๑๔	๑๖.๕	๖๓.๕	๑.๖๖๕

ตาราง ๓๕. แรงจูงใจในการเลือกสายวิชาของนักเรียนสายอาชีพในโรงเรียนมัธยม
แบบประสม แจกแจงด้วยการอยละ และค่ามัธยัมเลขกตติ

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้ เลือกเรียน	การอยละ					$\bar{X}$
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๑.	บิดาเป็นผู้แนะนำและต้องการให้เรียน	๑๕	๑๓	๒๕.๕	๑๖	๒๐.๕	๓.๐๒๐
๒.	มารดาเป็นผู้แนะนำและต้องการให้เรียน	๑๕	๑๓.๕	๒๖	๑๑	๒๐.๕	๒.๘๕๕
๓.	ทั้งบิดาและมารดาเป็นผู้แนะนำและต้องการให้เรียน	๒๓	๑๓	๒๓	๑๗.๕	๑๕.๕	๓.๐๒๕
๔.	เรียนตามพี่ ๆ น้อง ๆ และญาติสนิท	๒.๕	๕.๕	๘.๕	๑๕	๖๘.๕	๑.๕๘๕
๕.	เรียนตามเพื่อน ๆ ที่รักและชอบพอกัน	๒.๕	๓.๕	๑๐	๑๘	๖๖	๑.๕๘๕
๖.	ครู-อาจารย์ประจำวิชาเคยแนะนำและแนะแนวทางให้	๖	๑๔	๓๑.๕	๒๖	๒๖.๕	๒.๕๑๐
๗.	ครู-อาจารย์ประจำชั้นเคยแนะนำและแนะแนวทางให้	๔.๕	๘	๒๕.๕	๒๗.๕	๓๔.๕	๒.๒๐๕
๘.	ครู-อาจารย์แนะแนวประจำโรงเรียนแนะแนวทางให้	๑๒.๕	๒๒	๒๕	๒๖	๑๔.๕	๒.๘๘๐
๙.	มูลนิธิการะทางค่านการเงินแนะนำและสนับสนุนให้เรียน	๑๕.๕	๑๓.๕	๒๘.๕	๑๒	๒๖.๕	๒.๘๗๕
๑๐.	ผู้ใหญ่ที่รู้จักแนะนำหรือเป็นผู้นำและบอกแนวทางให้	๑๒	๑๗	๑๕.๕	๑๗.๕	๓๔	๒.๕๕๕
๑๑.	อาจารย์ใหญ่เคยแนะนำและแนะแนวทางให้	๔.๕	๖.๕	๑๗.๕	๑๕.๕	๕๗	๑.๕๗๐

ตาราง ๓๕. (กข)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้ เลือกเรียน	การตอบละ					$\bar{x}$
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๑๒.	ชอบครู-อาจารย์ที่สอนในสาขานี้เพราะ ใจดี	๔	๒.๕	๑๓.๕	๑๕.๕	๕๓	๑.๕๓๖
๑๓.	ชอบครู-อาจารย์ที่สอนในสาขานี้เพราะมี ความรู้ดี สอนดี เข้าใจง่าย	๑๓.๕	๒๐	๒๖	๑๒.๕	๒๔	๒.๕๔๔
๑๔.	อยากได้อะไรเรียนด้วยตนเอง	๕๒	๒๓	๑๓.๕	๓.๕	๔	๓.๘๘๐
๑๕.	คนส่วนใหญ่นิยมเรียนสาขานี้	๘.๕	๑๒.๕	๓๐	๑๕.๕	๒๕.๕	๒.๖๓๐
๑๖.	เลือกเรียนตามสายที่พ่อแม่และ บรรพบุรุษเคยเรียนกันมา	๒	๓	๓	๑๔	๓๔	๑.๕๕๐
๑๗.	มีความรู้ความเข้าใจทางการเงินดีพอที่จะ อุดหนุนได้เรียนจนสำเร็จสถาบันชั้นสูง	๑๓.๕	๑๓.๕	๓๓	๑๕	๑๓	๒.๕๕๕
๑๘.	เคยทราบมาว่าในสถาบันการศึกษา ชั้นสูงของรัฐบางแห่งมีทุนอุดหนุนการศึกษา	๘.๕	๒๓	๒๕.๕	๒๐	๑๕	๒.๘๖๐
๑๙.	ทราบว่ามีบริษัท มูลนิธิ และธนาคาร ต่าง ๆ ให้ทุนการศึกษาแก่นิสิต นักศึกษา ปีละหลายทุน	๕.๕	๒๐.๕	๓๐	๑๘.๕	๒๕.๕	๒.๖๒๐
๒๐.	เคยทราบว่ามีการเรียนในสถาบันการศึกษา ชั้นสูงบางแห่งมีโอกาสทำงานหารายได้ ขณะที่กำลังศึกษาอยู่ได้	๑๑	๒๖	๓๒.๕	๑๕.๕	๑๔	๒.๕๔๔

ตาราง ๓๕. (ต่อ)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	การอยุ่ละ					$\bar{X}$
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๒๑.	ทราบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษานั้นสูง หรือสำเร็จจากมหาวิทยาลัย จะทำงานได้เงินเดือนสูง และรายได้ดี	๒๖.๕	๓๑	๒๙.๕	๙.๕	๙.๕	๓.๘๘๕
๒๒.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีโอกาสร่ำรวยได้เร็ว	๑๙.๕	๒๑.๕	๓๖.๕	๑๑	๑๕.๕	๓.๑๘๕
๒๓.	ต้องการทำงานในตำแหน่งสูง ๆ และได้เลื่อนขั้นเงินเดือนเร็ว	๒๒.๕	๒๕.๕	๓๑.๕	๙.๕	๑๑	๓.๓๙๐
๒๔.	บริษัท ห้างร้าน และตัวแทนเอกชนจ้างผู้ที่ไปปริญญาในอัตราเงินเดือนสูง ๆ	๑๙.๕	๒๕.๕	๒๘.๕	๑๓.๕	๑๔	๓.๒๒๐
๒๕.	อยากจะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป เพราะจะได้รับเงินเดือนหรือค่าแรงงานสูงขึ้นตามวุฒิหรือปริญญาที่ได้รับ	๓๒	๓๙.๕	๒๐	๖.๕	๙	๓.๙๘๐
๒๖.	อยากจะมีความสามารถและมีมืออยู่ในระดับสูง เพื่อว่าจะได้รับเงินเดือนหรือค่าแรงงานสูงขึ้นด้วย	๓๙	๓๘	๑๘	๖	๕	๓.๙๒๐
๒๗.	เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว แม่จะออกไปประกอบอาชีพส่วนตัวก็มีรายได้ดี	๒๑.๕	๓๐	๒๘.๕	๑๒	๘	๓.๘๕๐

ตาราง ๓๕. (ต่อ)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้ เลือกเรียน	การอยุ่					$\bar{X}$
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๒๔.	สามารถประเมินรูปร่างของและพอมแมม ของใบบางชนิดได้ควยตนเอง จึงเป็น การประหยัด	๒๓	๒๕.๕	๒๔	๑๒	๗.๕	๓.๔๗๕
๒๕.	มีทุนเจ้าเรียนน้อย จึงอยากจะออก ไปประกอบอาชีพ หลังจากเรียนสำเร็จ จากโรงเรียนนี้แล้ว	๗.๕	๑๔.๕	๒๔	๒๐.๕	๓๖.๕	๒.๔๕๐
๓๐.	เหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถ ของข้าพเจ้า	๒๓.๕	๓๔.๕	๓๖	๕	๔	๓.๖๕๕
๓๑.	ข้าพเจ้าทำคะแนนวิชาต่าง ๆ ในสายนี้ ได้ดี	๖.๕	๒๕.๕	๒๐.๕	๕.๕	๒	๓.๒๕๐
๓๒.	เชื่อว่าเมื่อเรียนสำเร็จสายนี้แล้ว คงสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ได้ง่ายกว่า	๔	๗	๓๒	๓๓	๒๔	๒.๓๒๕
๓๓.	ชอบวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในสายนี้ และ เรียนได้ดีทุกวิชา	๖	๑๔	๕๔.๕	๑๔.๕	๖	๒.๕๔๕
๓๔.	มีความถนัด และสนใจวิชาต่าง ๆ ในสายนี้ เป็นพิเศษ	๑๖	๒๗	๕๖.๕	๘	๒.๕	๓.๔๖๐
๓๕.	บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของข้าพเจ้า เหมาะที่จะเรียนสายนี้	๑๔	๓๖	๔๐	๕	๕	๓.๔๑๐

ตาราง ๓๕. (ต่อ)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้ เลือกเรียน	การอยุ่ละ					X̄
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๓๖.	เรียนสำเร็วสาขานี้แล้ว สามารถศึกษาต่อ ในชั้นสูงขึ้นไปได้หลายสาขาวิชา	๑๓.๕	๒๕	๓๘.๐	๑๗.๕	๖.๕	๓.๒๐๕
๓๗.	จำเเจได้เลือกสายวิชาที่จะศึกษาต่อใน สถาบันการศึกษานั้นสูง หรือมหาวิทยาลัย ไว้แล้ว	๕	๑๐.๕	๒๔	๒๑	๓๑.๕	๒.๔๔๕
๓๘.	ถ้าสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษานั้นสูงหรือ มหาวิทยาลัยในเมืองไทยไม่ได้ จำเเจ สามารถที่จะไปศึกษาต่อในต่างประเทศได้	๕	๔	๗.๕	๒๕.๕	๖๒.๕	๑.๕๔๕
๓๙.	ต้องการศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษา ชั้นสูงระดับวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย	๒๔.๕	๑๑.๕	๓๓	๑๘.๕	๑๖.๕	๓.๒๗๐
๔๐.	วิชาที่เปิดสอนในสาขานี้ มีประโยชน์ต่อ ชีวิตประจำวัน	๒๖.๕	๔๑.๕	๒๔.๕	๖	๑.๕	๓.๘๕๕
๔๑.	ต้องการเรียนวิชาที่ไม่ต้องท่องจำ	๑๔	๑๔	๒๘.๕	๑๓.๕	๒๖	๒.๘๐๕
๔๒.	ต้องการสอบชิงทุนรัฐบาลไปศึกษาต่อใน ต่างประเทศ	๑๔	๑๕	๒๖	๒๓	๒๑	๒.๘๐๐
๔๓.	ต้องการมีความรู้ทั่ว ๆ ไปอย่าง กว้างขวาง	๓๗.๕	๓๔	๒๖.๕	๒.๕	๒.๕	๔.๐๒๕
๔๔.	บทเรียนของวิชาในสาขานี้สนุก เพราะให้ ความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ	๑๕.๕	๒๖.๕	๔๑	๔	๕	๓.๔๓๕

ตาราง ๓๕. (ต่อ)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้ เลือกเรียน	การอยุ่ละ					$\bar{X}$
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๔๕.	ต้องการฝึกสมอง และส่งเสริมสติปัญญา	๒๘	๓๔.๕	๓๖.๕	๓	๒	๓.๔๓๔
๔๖.	วิชาในสายนี้ส่วนมากเรียนง่าย	๔.๔	๒๓	๔๘	๑๓	๖.๕	๓.๑๖๐
๔๗.	ผู้ที่ได้ปริญญาหรือสำเร็จจากสถาบัน การศึกษานั้นสูง ได้รับการยกย่องจาก สังคมว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ดี	๒๓	๓๐	๒๙	๑๐	๘	๓.๕๐๐
๔๘.	ผู้ที่ได้ปริญญาหรือสำเร็จจากสถานศึกษา ชั้นอุดมศึกษาเป็นผู้ที่น่าเกรงขาม ชื่อเสียง มาอย่างสูง	๓๔	๓๑.๕	๒๔	๔	๖.๕	๓.๘๖๕
๔๙.	ผู้ที่ได้ปริญญาหรือสำเร็จจากสถานศึกษา ชั้นอุดมศึกษาจะได้ประกอบอาชีพชั้นสูง	๒๐	๓๔.๕	๓๒	๘	๕.๕	๓.๕๕๕
๕๐.	กลัวไปมักการและให้เกียรติแก่ผู้ที่ ได้ปริญญา หรือเรียนสำเร็จจากสถาบัน การศึกษานั้นสูง	๒๓	๓๕.๕	๒๘.๕	๖	๖	๓.๖๓๕
๕๑.	ผู้ที่ได้ปริญญาหรือสำเร็จจากสถาบัน การศึกษานั้นสูง จะเป็นกำลังสำคัญในการ พัฒนาประเทศ	๓๔.๕	๓๖.๕	๒๑	๑	๒	๔.๑๐๕
๕๒.	เรียนสำเร็จสายนี้แล้ว จะเป็นกำลังใน ระดับกลางที่ประเทศกำลังต้องการ	๒๐	๓๒.๕	๓๘	๖	๓.๕	๓.๕๘๕

ตาราง ๓๕. (ต่อ)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้ เลือกเรียน	การตอบ					$\bar{X}$
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๕๓.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีเกียรติในสังคม	๒๔	๒๖.๕	๓๖.๕	๘	๕	๓.๕๖๔
๕๔.	ต้องการจะออกไปรับราชการ	๒๔	๒๘.๕	๒๗	๑๐.๕	๕.๕	๓.๖๖๔
๕๕.	ต้องการประกอบอาชีพที่สุจริต	๒๖	๒๕.๕	๗	.๕	๑	๔.๕๔๐
๕๖.	ต้องการประกอบอาชีพที่ต้องใช้ความ สามารถเป็นพิเศษเฉพาะตัวบุคคล	๓๐.๕	๓๐	๓๓	๓.๕	๓	๓.๘๑๕
๕๗.	ต้องการประกอบอาชีพที่อาศัยทักษะ และ เทคนิคต่าง ๆ ในระดับสูง	๑๗.๕	๓๖	๓๗.๕	๑๐.๕	๒.๕	๓.๕๑๕
๕๘.	ต้องการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับ ฝีมือและสติปัญญา	๒๖.๕	๓๑	๔๐	๔.๕	๒	๓.๖๙๕
๕๙.	ต้องการประกอบอาชีพที่สังคมนิยมและ ประเทษากำลึงต้องการ	๓๗.๕	๓๕	๒๓.๕	๔	-	๔.๐๖๐
๖๐.	ต้องการรับพระราชทานปริญญาบัตรจาก พระมหากษัตริย์หรือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	๓๖	๑๕.๕	๒๕	๑๔.๕	๘	๓.๕๖๐
๖๑.	ต้องการประกอบอาชีพที่แต่งเครื่องแบบ สวยงาม โอ่โถง	๑๑	๑๑	๓๑.๕	๒๖.๕	๒๔	๒.๖๒๕
๖๒.	ต้องการประกอบอาชีพที่มั่นคง	๒๓	๒๖	๕.๕	-	๑.๕	๔.๔๔๐
๖๓.	ต้องการประกอบอาชีพที่ไม่ต้องไขว่คว้าล่าช้า	๒๑	๑๖	๔๐.๕	๕.๕	๑๓	๓.๒๖๕
๖๔.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีกำหนดเวลา ทำงานที่แน่นอน	๔๓.๕	๓๓.๕	๑๗.๕	๓.๕	๒	๔.๑๓๐

ตาราง ๓๕. (ต่อ)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้ เลือกเรียน	การอยุ่ละ					$\bar{X}$
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๖๕.	ต้องการประกอบอาชีพส่วนตัวและอาชีพ ที่เป็นอิสระ	๒๗.๕	๒๓	๓๑	๑๐	๘.๕	๓.๕๑๐
๖๖.	ต้องการประกอบอาชีพที่ไม่ต้องเสี่ยงต่อ อันตราย	๓๘	๒๗.๕	๒๗.๕	๕.๕	๕.๕	๓.๗๕๐
๖๗.	ต้องการประกอบอาชีพที่แต่งกายตามสบาย ไม่มีพิธีรีตอง	๒๐.๕	๑๕	๓๘	๑๐.๕	๑๒	๓.๒๕๕
๖๘.	ต้องการประกอบอาชีพที่ได้รับเงินค่า ตอบแทนตามเวลาที่ทำงาน	๒๓.๕	๒๗.๕	๓๕	๘	๖	๓.๕๘๕
๖๙.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีรายได้สูง แม้จะเสี่ยงต่ออันตรายก็ตาม	๘	๑๑.๕	๓๓	๑๕.๕	๑๘	๒.๓๓๕
๗๐.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีรายได้สูง แม้จะ ต้องใจกำลังกายก็ตาม	๑๕.๕	๑๘	๓๗	๑๘.๕	๑๑	๒.๕๐๐
๗๑.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีเวลาหยุดพัก ผ่อนและพักผ่อนเป็นครั้งเป็นครั้งเป็นกรณี	๒๑.๕	๗.๕	๓๙.๕	๑๑	๕.๕	๓.๘๓๕
๗๒.	ต้องการทำงานที่ได้รับความสะดวก ทางด้านสวัสดิการจากนายจ้าง	๒๖	๓๘	๔๖	๗.๕	๖.๕	๓.๖๕๕
๗๓.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีการแต่งกาย สวยงามและเป็นระเบียบ	๒๘	๒๕	๓๘.๕	๖.๕	๖	๓.๖๒๕

ตาราง ๓๕. (ต่อ)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้ เลือกเรียน	การวัด					$\bar{x}$
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๓๔.	ต้องการประกอบอาชีพที่แปลก และ โดดเด่น กระจ่าง	๕	๕.๕	๒๘.๕	๒๒.๕	๓๐.๕	๒.๔๔๐
๓๕.	ต้องการประกอบอาชีพที่ไม่มีการปลดเกษียณ						
	อายุ	๑๒	๑๗.๕	๓๒.๕	๑๖	๒๒	๒.๘๑๕
๓๖.	ต้องการประกอบอาชีพที่ทำงานทำไ้สบาย	๓๘	๒๘	๒๖	๔.๔	๓.๒	๓.๙๒๔
๓๗.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีความก้าวหน้า	๖๑	๓๒	๖.๕	.๕	-	๔.๕๓๕
๓๘.	ไม่มีความสามารถ และ ความถนัดที่จะ เรียนสายอื่น	๗	๑๑.๕	๔๔	๒๑.๕	๑๖	๒.๙๒๐
๓๙.	เรียนสายนี้เพื่อจะออกไปรับช่วงงานจาก บิดา	๓.๕	๔	๑๗	๑๘	๔๗.๕	๑.๙๘๐
๔๐.	ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ	๓๘.๕	๓๐.๕	๒๑	๕	๕	๓.๙๒๔
๔๑.	เกรงว่าจะเรียนต่อในสถาบันการศึกษา ชั้นสูงไม่ได้ เพราะมีทุนน้อย	๑๖.๕	๑๕.๕	๓๗.๕	๑๔.๕	๑๖	๓.๐๒๐
๔๒.	ไม่มีผู้สนับสนุนให้เรียนสายอื่น	๖.๕	๙.๕	๒๔.๕	๒๑.๕	๓๘	๒.๒๕๐
๔๓.	อายุยังน้อย ไม่อยากออกไปอยู่บ้าน เฉย ๆ	๒๒	๑๕.๕	๒๕	๑๑.๕	๒๖	๒.๙๒๐
๔๔.	สายนี้เรียนง่ายกว่าสายอื่น	๘.๔	๑๓.๕	๔๔.๕	๑๑	๑๘.๕	๒.๘๒๔

ตาราง ๓๕. (ต่อ)

ข้อที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้ เลือกเรียน	การวัดผล					X
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
๔๕.	ร่างกายและสุขภาพไม่อำนวยให้ เรียนสายอื่น	๓	๗	๒๖	๒๓	๔๑	๒.๐๘๐
๔๖.	เพื่อรักษาเกียรติ และชื่อเสียงของ วงศ์ตระกูล	๒๖	๒๐.๕	๓๕.๕	๙	๑๓	๓.๒๕๕
๔๗.	ต้องการมีความรู้สามัญไว้ประดับตัว	๓๑	๓๔.๕	๒๗	๓.๕	๔	๓.๔๕๐
๔๘.	เมื่อเรียนสำเร็จ ม.ศ. ๕ แล้ว จะออกไปรับราชการ เป็นเสมียน	๓	๔.๕	๒๕.๕	๑๘	๔๘	๑.๙๕๕
๔๙.	บิดามารดาว่าควรอยู่แล้ว แม่จะเรียน ไม่สำเร็จก็คงไม่เคียดครุ่น	.๕	๑.๕	๘.๕	๑๗.๕	๗๒	๑.๔๑๐
๕๐.	ต้องการฝึกฝนวิชาภาษาอังกฤษ	๔๙.๕	๒๕.๕	๑๘	๔.๕	๒.๕	๔.๑๕๐
๕๑.	ทางโรงเรียนไม่เปิดสอนวิชาอาชีพ ที่ข้าพเจ้าสนใจ จึงต้องเลือกเรียน สายนี้	๔.๕	๗	๑๘.๕	๑๔.๕	๕๐.๕	๑.๘๕๕

ตาราง ๓๖. ความเห็นและความรู้สึกของนักเรียนหลายสาขามัธยมศึกษาและ
โรงเรียนมัธยมแบบประสม แจกแจงการยดะ และกำมัทนิม
เลขกณิต

ข้อที่	ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นและ ความรู้สึกต่อหลักสูตรและโรงเรียน มัธยมแบบประสม	การยดะ					Σ X
		เห็นควย อย่างยั้ง	เห็นควย	ไมแน ใจ	ไมเห็น ควย	ไมเห็น ควย อย่างยั้ง	
๑	เรียนวิชาต่าง ๆ ลึกซึ้งกว่าโรง เรียนมัธยมธรรมดา	๑๖	๔๘	๒๖	๘.๕	๑.๕	๓.๖๘๕
๒	มีโอกาสที่จะผสมเข้าศึกษาต่อได้ ง่ายกว่าโรงเรียนมัธยมธรรมดา	๘.๕	๓๐	๔๒	๑๕	๔.๕	๓.๒๓๐
๓	มีความรู้กว้างขวางเพราะมีโอกาสได้ ทดลองเรียนหลายสาขาวิชา	๓๕	๕๔	๗.๕	๓	.๕	๔.๒๐๐
๔	ได้เรียนตามความถนัดและความ สามารถของตนเอง	๕๑	๔๓	๕	.๕	.๕	๔.๔๓๕
๕	รู้สึกดีกว่าโรงเรียนมัธยมธรรมดา	๑๘	๔๗	๒๘	๕.๕	๑.๕	๓.๗๔๕
๖	การเรียนเสรีวสันเป็นภาค ๆ จึงใช้ เวลาเตรียมตัวสอบน้อยกว่าโรงเรียน มัธยมธรรมดา	๖	๓๘.๕	๓๕	๑๘.๕	๒	๓.๒๔๐
๗	รายวิชาตามตารางสอนเหมือนกัน เกือบทุกวัน จึงไม่จำเป็นต้องจก หนังสือเรียนทุกวัน	.๕	๔.๕	๑๒	๕๓.๕	๒๔.๕	๒.๐๘๐
๘	การกิกะแนนแบบให้เป็นเกรดดีกว่า กิกเป็นเปอร์เซ็นต์	๑๑.๕	๓๒	๒๘	๑๘.๕	๑๐	๓.๑๖๕

การาง ๓๖. (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นและความรู้สึกต่อหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสม	การตอบ					$\bar{X}$
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
๘	การกีดกันเป็นเกรงให้ความ ยุติธรรมก็	๕	๑๗	๓๕.๕	๒๕.๕	๑๓	๒.๓๑๕
๑๐	ส่งเสริมให้รู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	๒๓.๕	๒๗	๖.๕	๑.๕	๑.๕	๔.๐๘๕
๑๑	ได้เรียนเนื้อหาวิชาใหม่ ๆ อยู่เสมอ	๒๔	๖๐	๘.๕	๓	.๕	๔.๑๒๐
๑๒	บางวิชาที่เรียนทุกวันทำให้เรื่องราว ที่สอนยากเกินไป	๒๕	๖๐.๕	๑๐.๕	๓	๑	๔.๐๘๕
๑๓	มีบรรยากาศที่เป็นกันเองและเป็น อิสระ	๖	๕๔	๒๕	๑๑.๕	๓.๕	๓.๔๓๕
๑๔	ส่งเสริมให้รู้จักตัดสินใจด้วยตนเอง	๒๖.๕	๖๐	๑๑	๒	.๕	๔.๑๐๐
๑๕	ลดทอนความรู้สึกที่ว่าเป็นนักเรียนสาย อาชีพเป็นนักเรียนที่ไม่ดี	๒๑.๕	๔๗.๕	๑๘.๕	๓.๕	๔	๓.๖๔๐
๑๖	ความมุ่งหมายและหลักการของ โรงเรียนและหลักสูตรดีมาก	๑๑	๔๘	๓๕	๕	๑	๓.๖๓๐
๑๗	หลักสูตรดีและเหมาะสมกับผู้ที่ต้อง การเรียนสายอาชีพ	๒๐	๕๕.๕	๑๘.๕	๕	๑	๓.๘๘๕
๑๘	มีความรู้เกี่ยวกับวิชาอาชีพชนิด ต่าง ๆ มากขึ้น	๒๐.๕	๖๖.๕	๑๐.๕	๒	.๕	๔.๐๘๕
๑๙	วิชากิจกรรมสำรวจมีประโยชน์มาก ต่อการตัดสินใจเลือกเรียน	๓๗.๕	๔๒.๕	๑๓	๖	๑	๔.๐๘๕

ตาราง ๓๖. (ต่อ)

ข้อ ข้อ	ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นและ ความรู้สึกต่อหลักสูตรและโรงเรียน มัธยมแบบประสม	การตอบ					X
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
๒๐	ครู - อาจารย์ส่วนมากสอนตาม หลักสูตรนี้ได้	๙	๕๕.๕	๒๔	๖.๕	๑	๓.๖๙๐
๒๑	มีโอกาสดูแลตรวจสอบความถนัดและ ความสนใจของตนเอง	๒๒	๖๗.๕	๕	๑.๕	—	๔.๑๘๐
๒๒	ครู - อาจารย์ส่วนมากให้ความสนใจ ต่อนักเรียนดีมาก	๗	๖๒.๕	๒๖.๕	๓	๑	๓.๗๑๕
๒๓	เนื้อหาวิชาที่เรียนเหมาะกับ แต่ละวิชาเหมาะสมมาก	๕	๔๐.๕	๓๑	๑๕.๕	๔	๓.๒๓๐
๒๔	มีการบ้านมากทำให้นักเรียนขี้เกียจและ เหนื่อยล้าตลอดเวลา	๑๓.๕	๔๘	๒๓	๑๒.๕	๓	๓.๕๖๕
๒๕	นักเรียนสายอาชีพและสายสามัญ เข้ากันได้	๑๓.๕	๔๔.๕	๓๔	๗	๑	๓.๖๒๕
๒๖	รู้สึกพอใจที่มีโอกาสได้เข้ามา ศึกษาในโรงเรียนนี้	๓๒.๕	๕๐.๕	๑๒	๕	—	๓.๖๒๕
๒๗	มีการสอนอยู่เสมอ ๆ นักเรียนจึง ขี้เกียจตลอดเวลา	๑๘.๕	๕๖	๑๗.๕	๗	๑	๓.๘๔๐
๒๘	มีประสบการณ์กว้างขวางพอที่จะเป็น พื้นฐานในการศึกษาต่อในชั้นสูง	๓๐.๕	๕๐.๕	๑๗.๕	๑.๕	—	๔.๑๐๐

ตาราง ๓๖. (ต่อ)

	ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นและความรู้สึกต่อหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสม	การด้อยละ					$\bar{X}$
		เห็นควย อย่างยิ่ง	เห็นควย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ควย	ไม่เห็น ควย อย่างยิ่ง	
๒๕	นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกและใช้ เครื่องมืออย่างเต็มที่	๒๖.๕	๕๓	๑๓	๗	.๕	๓.๕๘๐
๓๐	การเรียนในโรงเรียนนี้ไม่ทำให้ เกิดความรู้สึกด้อยแต่อย่างใดเลย	๒๐	๕๖	๑๙.๕	๓.๕	.๕	๓.๕๐๐
๓๑	หลักสูตรมัธยมแบบประสมจะเป็นที่ นิยมของประชาชนทั่วไปในชนบท	๒๖	๔๘.๕	๒๑.๕	๓.๕	.๕	๓.๕๖๐
๓๒	ภาษาครู - อาจารย์แนะแนว นักเรียนงบลำบากในการตัดสินใจ เลือกวิชาเรียน	๒๔.๕	๕๕.๔	๑๔	๔.๕	๑.๕	๓.๗๕๐
๓๓	ครู - อาจารย์แนะแนวมีความจำเป็น ต่อโรงเรียนมัธยมแบบประสม	๓๗.๕	๕๓.๕	๖.๕	๒.๕	—	๔.๒๖๐
๓๔	นักเรียนส่วนมากมักจะไปหาครู อาจารย์แนะแนวเพื่อขอคำปรึกษา เสมอ	๑๔.๕	๔๗	๓๐	๗	๑.๕	๓.๖๖๐
๓๕	รู้สึกว่าการเรียนการสอนน่าสนใจ และสนุกสนานดี	๑๓	๕๗	๒๒.๕	๗	.๕	๓.๗๕๐

ตาราง ๓๗. ความเห็นและความรู้สึกของนักเรียนสายวิชาชีพที่ทัศนศึกษารและโรงเรียน
มัธยมแบบประสม แจกแจงด้วยการยละ และการมัชฌิมเลขคณิต

ข้อที่	ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นและ ความรู้สึกต่อหลักสูตรและโรงเรียน มัธยมแบบประสม	การยละ					$\bar{X}$
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
๑	เรียนวิชาต่างๆ ดีซึ่งกว่าโรงเรียน มัธยมธรรมดา	๒๕	๔๔	๒๓.๕	๕.๕	๒	๓.๘๔๕
๒	มีโอกาสที่จะสอบเข้าที่มหาวิทยาลัย กว่าโรงเรียนมัธยมธรรมดา	๑๕	๓๘	๓๓.๕	๘	๑.๕	๓.๖๕๐
๓	มีความรู้กว้างขวางเพราะมีโอกาส ได้ทดลองเรียนหลายสาขาวิชา	๓๑	๕๓	๑๔	๑	๑	๔.๑๒๐
๔	ได้เรียนความถนัดและความ สามารถของตนเอง	๕๓	๓๕.๕	๙.๕	๑	๑	๔.๓๘๕
๕	รู้สึกดีกว่าที่โรงเรียนมัธยมธรรมดา	๒๓.๕	๔๕.๕	๒๒.๕	๔	.๕	๓.๘๖๐
๖	การเรียนเสรีจึงดีเป็นภาค ๆ จึงใช้ เวลาเตรียมตัวสอบน้อยกว่าโรงเรียน มัธยมธรรมดา	๙	๔๑.๕	๓๓.๕	๑๓	๓	๓.๔๐๕
๗	รายวิชาตามตารางสอนเหมือนกัน เกือบทุกวัน จึงไม่จำเป็นต้องจัด หนังสือเรียนทุกวัน	๑	๑๒	๑๕.๕	๕๐	๒๑.๕	๓.๒๑๐
๘	การฝึกกะเนนแบบให้เป็นเกรดดีกว่า ฝึกเป็นเปอร์เซ็นต์	๒๑	๓๗	๑๙	๑๗.๕	๕.๕	๓.๕๐๕

ตาราง ๓๗. (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นและความรู้สึกต่อหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสม	การตอบ					$\bar{x}$
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
๙	การกักคะแนนเป็นเกร็ดให้ความยุติธรรมดี	๑๔	๓๑	๓๐.๕	๑๘	๖.๕	๓.๒๘๐
๑๐	ส่งเสริมให้รู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	๓๐.๕	๕๘	๙.๕	๑	๑	๔.๑๖๐
๑๑	ได้เรียนเนื้อหาวิชาใหม่ ๆ อย่างเสมอ	๓๐	๕๕	๑๑	๒.๕	๑.๕	๔.๐๘๕
๑๒	บางวิชาที่เรียนทวนทำให้เรื่องราวที่สอนติดต่อกันได้ง่าย	๒๘	๕๖	๙.๕	๓	๓.๕	๔.๐๒๐
๑๓	มีบรรยากาศที่เป็นกันเองและเป็นอิสระ	๑๓	๕๗.๕	๑๘.๕	๙	๒	๓.๗๐๕
๑๔	ส่งเสริมให้รู้จักตัดสินใจด้วยตนเอง	๒๙.๕	๖๒	๗	๑.๕	—	๔.๑๙๕
๑๕	สבלางความรู้สึกที่วณักเรียนสายอาชีพเป็นนักเรียนที่ไม่ดี	๒๕.๕	๓๖.๕	๑๙	๑๓	๖	๓.๖๒๕
๑๖	ความมุ่งหมายและหลักการของโรงเรียนและหลักสูตรดีมาก	๒๑.๕	๕๐	๒๔.๕	๓	๑	๓.๘๘๐
๑๗	หลักสูตรดีและเหมาะสมกับผู้ที่ต้องการเรียนสายอาชีพ	๒๗.๕	๕๑	๑๔	๕.๕	๒	๓.๕๖๕
๑๘	มีความรู้เกี่ยวกับวิชาอาชีพชนิดต่างๆ มากขึ้น	๓๖.๕	๕๓.๕	๑๒.๕	๑.๕	—	๔.๑๗๐

ตาราง ๓๗. (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นและ ความรู้สึกต่อหลักสูตรและโรงเรียน มัธยมแบบประสม	การยละ					X
		เห็นควย อบางปึง	เห็นควย	ไม่แน ใจ	ไม่เห็น ควย	ไม่เห็น ควย อบางปึง	
๑๘	วิชากิจกรรมสำรวจะมีประโยชน์มาก ต่อการตัดสินใจเลือกเรียน	๓๕.๕	๔๓	๑๕	๒	๑.๕	๔.๑๘๐
๒๐	ครู - อาจารย์ส่วนมากสอนตาม หลักสูตรนี้ได้ดี	๒๐	๕๕.๕	๑๘.๕	๔	๑	๓.๘๕๕
๒๑	มีโอกาสดูสำรวจความถนัดและความ สนใจของตนเอง	๓๔	๕๔	๘	๒.๕	๑.๕	๔.๑๖๕
๒๒	ครู - อาจารย์ส่วนมากให้ความสนใจ ต่อนักเรียนดีมาก	๑๗.๕	๕๔.๕	๒๓	๕	๒	๓.๘๐๕
๒๓	เนื้อหาวิชากับเวลาที่กำหนดให้ของ แต่ละวิชาเหมาะสมกันมาก	๑๑.๕	๕๑.๕	๒๔.๔	๘.๕	๔	๓.๕๘๐
๒๔	มีการบ้านมากทำให้นักเรียนขยัน และทันตัวอยู่ตลอดเวลา	๑๗.๕	๔๕	๒๓.๕	๘.๕	๑.๕	๓.๗๒๕
๒๕	นักเรียนสายอาชีพและสายสามัญเข้า กันได้ดี	๑๖.๕	๓๖.๕	๓๖	๑๐	๑	๓.๕๗๕
๒๖	รู้สึกพากพอใจที่มีโอกาสได้เข้ามา ศึกษาในโรงเรียนนี้	๓๖.๕	๕๔.๕	๖	๒.๕	.๕	๔.๒๔๐
๒๗	มีการสอนอยู่เสมอ ๆ นักเรียนจึง ขยันอยู่ตลอดเวลา	๒๔.๕	๔๕	๒๐	๑๐.๕	-	๓.๕๗๕

ตาราง ๓๗. (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นและความรู้สึกต่อหลักสูตรและโรงเรียนมัธยมแบบประสม	การตอบ					X
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
๒๘	มีประสบการณ์กว้างขวางพอที่จะเป็น พื้นฐานในการศึกษาต่อในชั้นสูง	๓๐.๕	๔๔.๕	๑๗.๕	๒.๕	—	๔.๐๘๐
๒๙	นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกและใช้เครื่องมือ อย่างเต็มที่	๓๑	๕๔.๕	๕	๓	๒.๕	๔.๐๘๕
๓๐	การเรียนในโรงเรียนนี้ไม่ทำให้เกิด ความรู้สึกคับแค้นอย่างใดเลย	๒๘	๔๑	๒๔.๕	๔.๕	๒	๓.๘๘๕
๓๑	หลักสูตรมัธยมแบบประสมจะเป็นที่ นิยมของประชาชนทั่วไปในอนาคต	๓๔	๔๕	๑๘.๕	๑.๕	๑	๔.๐๙๕
๓๒	தாகครู — อาจารย์แนะแนว นักเรียนคงลำบากในการตัดสินใจ เลือกวิชาเรียน	๓๘.๕	๔๐.๕	๑๘	๑.๕	๑.๕	๔.๑๓๐
๓๓	ครู — อาจารย์แนะแนวมีความจำเป็น ต่อโรงเรียนมัธยมแบบประสม	๔๒	๔๕	๑๑	.๕	๑.๕	๔.๒๕๕
๓๔	นักเรียนส่วนมากมักจะไปหาครู — อาจารย์แนะแนวเพื่อขอคำปรึกษา เสมอ	๒๗.๕	๕๐	๑๗.๕	๓.๕	๑.๕	๓.๕๘๕
๓๕	รู้สึกว่าการเรียนการสอนน่าสนใจ และสนุกสนาน	๑๗.๕	๕๖	๒๐	๕	๑.๕	๓.๘๓๐